

NEDJELJNI

BANJALUKA, 26. i 27. januara 1985.
Broj 4310 Godina XLII Cijena 22 dinara

GLAS

GLAS

LIST SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA

IZLAZI SVAKOG DANA OSIM NEDJELJE

EKSKLUSIVNO
ZA „GLAS“

Salvador Dali:

A ŠTA
AKO SE
SMRT
NE
DOGODI?

• Svi jesti otom da sam genijalan nastala je iznenadno. U početku izigravao sam genija s jedinom namjerom da prestrašim novinare, ljudi koji su dolazili da me intervjuju. Nisam u to vjerovao; uživao sam u tome kao u igrali. Zbog toga ja u posljednje vrijeme kažem: Pažnja! Ne igrajte se genija, jer rizikujete da to postanete!

10. STRANA

LJUDSKE SUDBINE

U MOSKVI, 40
GODINA KASNIJE

• Kako je ekonomista Mehmed Hadžić iz Bosanske Dubice tek poslije četiri decenije upoznao svoju sestruru ocu

• Susret obilježen suzama radosnicama i dogовором да Ljubica iz Dnjeproderžinska posjeti Jugoslaviju

STRANA 5.

NA PRUZI BEograd-Bar između
stanica Zlatibor i Jasenica is-
kliznuo brzi voz

POGINULO OSAM PUTNIKA

• U teškoj nesreći koja se dogodila na nepristupačnom terenu još traje bitka za spašavanje putnika iz tri smrskana vagona u tunelu. • Još se ne zna koliko su poginuli putnici i konačan broj. • Sva 33 povrijeđena lica, od kojih je osam odmah pušteno kućama, smještena su u titovoužičku opštutu bolnicu. • Pomoć stiže sa svih strana, a za svaku je pohvala nesebljena solidarnost radnika i građana iz okolnih mesta. • Najvjerojatnije saobraćaj će biti uspostavljen tek jutros, a svi preživjeli putnici prevezeni su dalje autobusima.

NASTAVLJENO SUĐENJE
DVOJICI BIVŠIH INSPEKTO-
RA MEĐUOPŠTINSKOG
SUP-a I DVOJICI AUTO-
PREVOZNIKA KOJI ODGO-
VARAJU ZA PLJAČKU

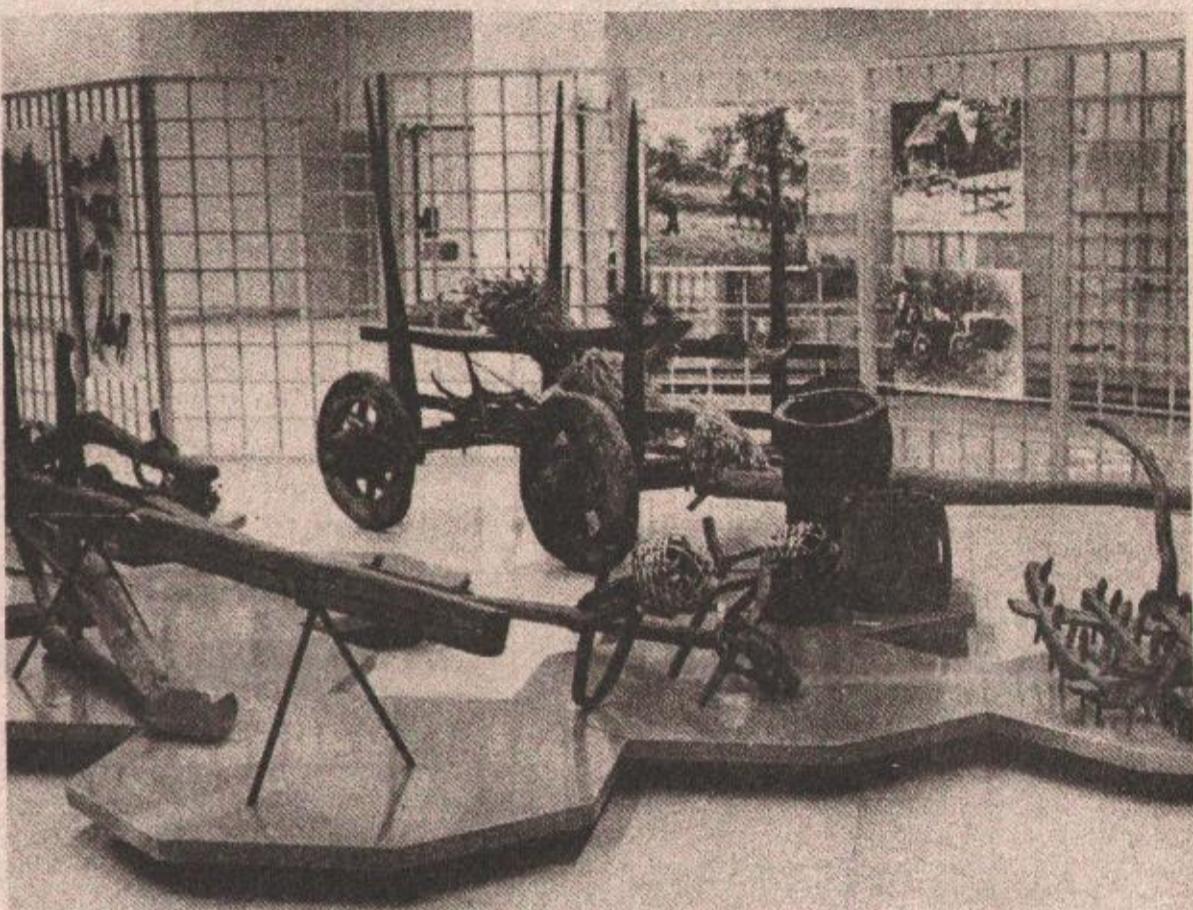
Po pare sa ličnim kartama

• Novac od kafe koju je prodao Brane Kalaš Mirko Vučinović, Veselin Vučković i navodno još dvojica radnika SUP-a, trebalo je da preuzmu uz predočavanje ličnih karata. • Kad je Vučinović odbio da ovako preuzeće dogovorenou sumu, novac je poslan organizatoru šverca u Austriju.

STRANA 3.

U POSJETI MUZEJU BOSANSKE
KRAJINE

Nekada
se ovim
i služilo

Ovaj snimak našeg foto-reportera Rastka Ostošića načinjen je u Muzeju Bosanske krajine, a prikazuje odjeljenje u kome su izložene poljoprivredne alatke i oruđa. Dva stoljeća, koliko nas dijeli od vremena kada su načinjeni i bili u upotrebi, nije odveć dug period, ali su takva oruđa danas

BAŠTINA

rijetka, mladima gotovo i nepoznata, pa se tek ovdje, u ovim muzejskim prostorima, vidi u kakvom ritmu teče vrijeme i koliko je uznapredovao

čovjek, a s njim i ukupna ljudska zajednica.

Na srednjim stranama ovog broja slikom i riječju uvodimo vas u Muzej i Biblioteku. Ako do sada niste tu bili, onda je krajnje vrijeme i da navratite. Tu ćete, zaista, imati šta zanimljivo i korisno da vidite.

STRANE 12. I 13.

LOS ANDELES

Odložena odluka o Artukoviću

VAŠINGTON, 25. januara (Tanjug) — Američke imigracione vlasti u Los Andelesu, u čijoj je nadležnosti slučaj ratnog zločinca Andrije Artukovića, odložile su donošenje odluke o njegovoj deportaciji iz SAD, zbog traženja zastupnika a daseo njegovom slučaju pribave još neka pravna dokumenta i mišljenja.

Postupak za deportaciju Artukovića iz SAD vodi se na zahtjev američkih vlasti i potpuno je odvojen od onog koji se, na zahtjev Jugoslavije, vodi pred redovnim sudom za njegovo izručenje našoj zemlji.

FUDBALSKI TURNIR
U KOĆINU

JUGOSLAVIJA POBIJEDILA SSSR SA 2:1

KOĆIN, 25. januara (Tanjug) — Jugoslavija je danas pobijedila Sovjetski Savez u drugoj utakmici na fudbalskom turniru u Koćinu rezultatom 2:1 (1:1).

ZAPISI IZ NOVOG
VINODOLSKOG

U DOMU BRAĆE MAŽURANIĆA

• „U ovoj, nekad seljačkoj kući, rodiše se književnici i prvorborci narodnog jedinstva Antun Mažuranić, profesor i slavist, Ivan Mažuranić, pjesnik, Matija Mažuranić, putopisac, Vladimir Mažuranić, književnik...“

DESET GODINA EKONOMSKOG FAKULTETA U BANJALUCI

U FUNKCIJI NAUKE I PRAKSE

• Deset godina bilo je dovoljno da Ekonomski fakultet stasa u solidnu naučno-nastavnu i naučno-istraživačku organizaciju. • Dosadašnji razvojni put garantija za svjetlu perspektivu

STRANA 6.

PISMO SA
VISOKIH TATRI

MIRIS GOSTOPRIMSTVA

STRANA 7.

BRANKO MIKULIĆ ZAVRŠIO DVODNEVNU POSJETU BANJALUCI

ISTRAŽIVANJE ZAJEDNIČKA BRIGA

BANJALUKA, 25. januara — U okviru posjete bosanskohercegovačkim proizvođačima elektronske opreme specijalne namjene član Predsjedništva SFRJ Branko Mikulić, zajedno sa članom Predsjedništva SR BiH Ivicom Blaževićem, i članom Predsjedništva CK SK BiH Stankom Tomićem, danas je u Banjaluci razgovarao sa predstvincima društveno-političkog i privrednog života ove komune. Tom prilikom Mikulić je ocijenio da privreda Banjaluke u posljednjih nekoliko godina biliži zapažen rast fizičkog obima proizvodnje od oko 6 odsto, što je s prošlogodišnjim povećanjem od 9,3 odsto više od rasta u Republici, ali je, istovremeno, napomenuo da ostvaren izvoz u vrijednosti od 81 milion dolara predstavlja samo dio mogućnosti privrednika ove komune.

Omer Višić, predsjednik SO Banjaluka, upoznavajući Mikulića o kretanjima u banjalučkoj privredi na početku ove godine, istakao je, između ostalog, neke probleme snabdijevanja osnovnim sirovinama i repromaterijalom, kao na primjer i to da u INCEL-u, na novu radnu organizaciju poslje više godina očekuju pozitivno poslovanje. Zatim je Višić rekao da banjalučka komuna, koja ima blizu 200 hiljada stanovnika, čini vidne napore u izmještanju industrijskih kapaciteta u nekoliko većih, od 57 mjesnih zajednica koliko ih ukupno ima u opštini. Višić je istakao primjer otvaranja pogona Kožarskog kombi-

● Poslje smanjenja učešća sredstva za potrebe JNA u društvenom proizvodu, složene i radne organizacije treba da preuzmu obaveze ulaganja u naučnoistraživački rad ● Svako zaostajanje u razvoju novih tehnologija skupo bi nas koštalo, smatra Mikulić ● Mogućnosti banjalučke privrede u izvoznim poslovima daleko su veće od ostvarenih

smije da trpi samo industrija već treba stimulisati razvoj male privrede, odnosno malih radionica.

na 5,80, zatim u drugoj fazi na 5,20, da bi u 1984. godini iznosila 4,13 odsto, što je ispod minimuma potrebnih sredstava.

Ocjena da to može ugroziti interese zemlje u pripremi za odbranu, dovelje do povećanja izdvajanja za snage JNA u društvenom proizvodu na 4,80, što je ipak, primjetio je Mikulić, za 0,40 odsto manje od ranije utvrđenog nivoa. Za ovu godinu ova stopa iznosiće ukupno 5,03 odsto, a razlika će se namiriti iz nekih ranijih obaveza prema JNA.

Ovom prilikom potrebno je istaći, rečao je Mikulić, da je mogućnost oružanih snaga za dalja ulaganja u naučnoistraživački rad bitno smanjena, ali i da ostaju zahtjevi za osvajanje novih tehnologija, pa će složene i radne organizacije iz oblasti elektronike posebne namjene morati da izdvajaju veća sredstva za istraživanja, što je njihov interes, ali i društva u cijelini. Svako zaostajanje u tom razvoju skupo bi nas koštalo, zaključio je Mikulić, i primjetio da uz elektroničare „Čajavec“ i „Kosmosa“, i banjalučka komuna u cijelini treba da vodi računa o korištenju stečenih saznanja iz oblasti najsloženijih elektronskih tehnologija.

Današnjim obilaskom Biblioteke „Petar Kočić“ i Muzeja Bosanske krajine Mikulić je završio dvodnevnu posjetu Banjaluci.

D. KECMAN
P. MATAVULJ

AKTIV KOMUNISTA PROIZVOĐAČA BANJALUKA

ODGOVORNOST U ZAPEĆKU

- Društveni stanovi na udaru nezakonitih i bespravnih useljenja
- Materijali za članove radničkog savjeta često nerazumljivi
- „Rotacija“ u organima radnih kolektiva umanjuje efikasnost

BANJALUKA, 25. januar — Iako se posljednjih godina osjeća veća aktivnost samoupravnih, pravosudnih i drugih organa, a naročito organizacija i članstva Saveza komunista u zaštiti samoupravnih prava radnika i društvene svojine, još su prisutni različiti vidovi malverzacija i kršenja samoupravnih prava radnih ljudi i građana, rečeno je na sinočnjoj sjednici Aktiva komunista radnika neposrednih proizvođača Banjaluke.

Najviše povreda samoupravnih prava radnika proizvođača je vezano za rješavanje stambenih problema. U informaciji pripremljenoj za ovu sjednicu cijeni se da je Drutveni dogovor uveo više reda u stambenoj oblasti. Međutim, još veliki broj organizacija udrženog rada nije ga potpisao, a neke su ga samo deklarativno usvojile. Slično je i s politikom zapošljavanja, a prisutno je i nedovoljno vrednovanje kreativnog, stručnog i proizvodnog rada.

Govoreći o oblicima ugrožavanja društvene imovine a posebno nezakonitim i bespravnim useljenjima u društvene stanove, član aktiva „Jncela“ je istakao da u njegovom kolektivu oni koji su trebali da pokrenu aktivnost za njihovo useljenje gledaju „kroz prste“ na takve pojave. Nažalost, naglasio je među njima i članova Saveza komunista. Eto i odgovora zašto mladi radnici i proizvođači neće u Partiju i na takva ponašanja suprotna komunističkom moralu.

Dosta opaski izrečeno je i nadradsamoupravnih organa u organizacijama udrženog rada. Tako primjera radi, delegati ističu da se često sputava rad samoupravne radničke kontrole.

Delegat iz „Jelšingrada“ je rekao da su materijali za članove radničkog savjeta sve kompletnej i nerazumljiviji pa nije čudo što se glasa i za odluke koje delegatska baza ne bi prihvatala.

Za odluke koje često „padaju“ na sudovima običnose odgovara. Obaveza samoupravnih i društveno-političkih organa i organizacija u kolektivima da se suprotstave svim vidovima napada na društvenu svojинu i kršenje samoupravnih prava očito je nedovoljno provodi u praksi. Bar tako kažu članovi Aktiva komunista neposredne proizvođači. Oni ističu da često nemaju dovoljnu podršku većeg broja pasiviziranih proizvođača pa ni sudova. Cjelokupnu diskusiju na sjednici najbolje ilustruje opaska delegata iz „Jelšingrada“ koji je rekao da su samoupravni organi i društveno-političke organizacije u radnim kolektivima opterećeni članovima koji godinama „rotiraju“ sa funkcije na funkciju. Možda se u tome i krije razlog sporosti i neefikasnosti.

Z. PEJIĆ

PRENOSIMO

ZDRAVSTVO I DEVIZE

Pokucaj, otvorit će se!

Kad se kaže zdravstvo i devize, obično se pomišlja liječenje u inozemstvu, uvoz lijekova, nabavu potrošnog materijala, rezervnih dijelova... U stvari, na devize koje zdravstvo od nekog treba dobiti. O zdravstvu i devizama u obrnutom smjeru, u smislu vlastitog stjecanja deviznog dinara, govori se manjeviše kad je posrijedi zdravstveni turizam. Postipolinski studij i stručno usavršavanje liječnika, uglavnom iz zemalja u razvoju. Rijetko se devize stječu pružanjem

PREDSEDNIK VIJEĆA SAVEZA SINDIKATA JUGOSLAVIJE DUŠAN BOGDANOV SENKO U SR BiH

O stabilizaciji i standardu

SARAJEVO, 25. januara — U dvodnevnu posjetu Bosni i Hercegovini danas je doputovalo predsjednik Vijeća Saveza sindikata Jugoslavije Dušan Bogdanov Senko, koji je u toku dana u Visokom razgovarao s radnicima Kožarsko-teštilnog kombinata „Visoko“, a zatim na Palama u „Famosovoj“ radnoj organizaciji „Koran“. U ovim razgovorima obuhvaćeno je više aktuelnih tema među kojima su svakako najznačajnije ostvarivanje zadataka iz dugoročnog programa ekonomskog stabiliziranja i zaštita životnog standarda radnika, kao i ostvarivanje proizvodnih i planskih zadataka u tim kolektivima.

Dušan Bogdanov Senko će sutra o aktuelnoj privrednoj situaciji razgovarati s predstavnicima Vijeća Saveza sindikata BiH.

S. Dž.

usluga liječenja u bolnicama i klinikama.

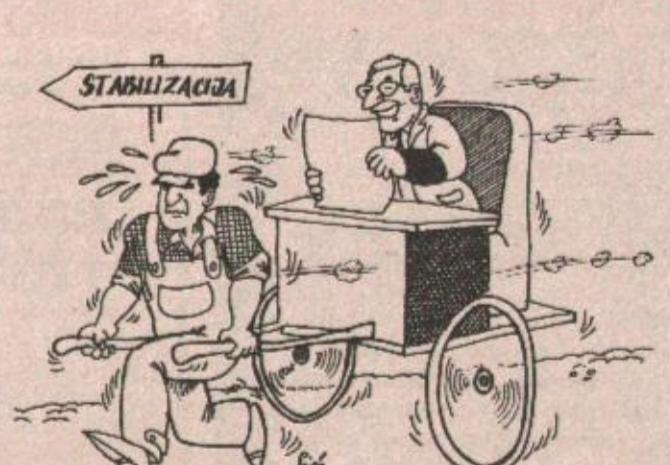
Nije riječ o tome da nemamo što pružiti na tom planu. Prije bi se reklo da se pre malo preko naših granica zna o mogućnostima našeg zdravstva; što se i koliko uspešno liječi. Ponajviše smo zatvoreni, okrenuti sebi. Nedostaje nam, čini se, inicijativa i organizacija akcija.

Slovensko zdravstvo je u vezi s tim napravilo veliki pomak. Klinički centar u Ljubljani ostvario je lani dvadeset milijuna dolara deviznih sredstava od liječenja stranaca, pretežno pružajući usluge u plastičnoj kirurgiji, znatna sredstva ostvaruju poznati Centar za rehabilitaciju, koristeći elektrostimulaciju

ju također u Ljubljani, a devize se ostvaruju i iz aranžmana koje Klinički centar ima sa zdravstvom u Ujedinjenim Arapskim Emiratima.

Prodror u svijetnici načelnika o mogućnostima zdravstva koja je napravljena u suradnji Privredne komore te republike, Republičkog komiteta za zdravstvo i radne organizacije „Imos“. Brošura o mogućnostima slovenskoga zdravstva u liječenju, rehabilitaciji i zdravstvenom turizmu, te o ospozobljavanju kadrova, razaslanja je u svezemlje svijeta. Nisu izostavljene ni takve medicinske „sile“ kaštiove Velika Britanija i Francuska. Možda su ambicije prevelike, ali bolje i tatkve nego nikakve.

Zdenko KOROŠEC

Siniša DAVIDOVIĆ

Glas List Socijalističkog saveza radnog naroda

Opštine osnivači: Banjaluka, Bosanska Građiska, Čelinac, Kotorsko, Lakaši, Prnjavor, Skender-Vakuf i Srbac.
Izdaje i štampa NIGRO „Glas“ Banjaluka, Ulica AVNOJ-a 93.

Predsjednik Poslovodnog odbora NIGRO „Glas“ Edhem Ćizmić.

Urednici redakcijskih kolegija: Mirko Kisjan (banjalučka hronika), Emin Krkić (popodnevni rad) Tomo Marić, (sport) Milorad Milivojević (Bosanska krajina), Miro Mladenović (grafika redakcija), Sabira Piragić, (DESK), Nađa Puvačić (kulturna), Nebojša Radmanović (direktor i odgovorni urednik), Fadi Smajlić (hronike). Dragiša Spremo (Nedjeljni „Glas“). Novinski savjet lista „Glas“: Ivan Andrić, Nusret Bošić (predsjednik), Edhem Ćizmić, Milenko Čerketa, Jovo Kerkez, Radojka Kuzmanović, Predrag Lazarović, Oto Marušić, Islam Mehdić, Branko Pivačević, Nebojša Radmanović, Grozda Regolić, Nenad Trifunović, Franjo Vardić.

Direktor i odgovorni urednik Nebojša Radmanović

Prvi broj „Glaša“ izšao je kao organ NOP-a za Bosansku krajinu u Župici kraj Drvara, 31. jula 1943. godine. Poslije oslobođenja „Glas“ izlazi u Banjaluci kao organ Oblasnog narodnog fronta do juna 1951. Od IX 1953. izlazi kao organ SSRN pod imenom „Banjalučke novice“, a od 29. novembra 1955. pod imenom „Krajiške novice“. Od 13. maja 1963. list ponovo izlazi pod imenom „Glas“. Ukazom Predsjedništva SFRJ od 19. jula 1968. „Glas“ je odlikovan Ordenom zasluga za narod sa srebrnim zracima. Od 8. februara 1983. „Glas“ izlazi kao dnevni list.

IZ SKUPŠTINE
OPŠTINE BANJALUKA

ZAPOSLITI INTERNE KONTROLE

● Dešava se da radnik krivično odgovara, ali istovremeno organizacija udruženog rada ne pokrene disciplinski postupak

BANJALUKA, 25. januara — Vijeće udruženog rada i društveno-političko vijeće Skupštine opštine Banjaluka usvojili su informaciju o sprečavanju i otkrivanju kriminaliteta na području banjalučke opštine, uz konstataciju da je i klasični i privredni kriminalitet povećan za 8 odsto u odnosu na 1983. godinu.

U oblasti privrednog kriminaliteta za devet mjeseci 1984. godine otkriveno je prijavljeno 69 krivičnih djela što je uzroko-

valo materijalnu štetu od oko 27 miliona dinara. Naročito zabrinjava pojava organizovanih pljački gdje se udružuje više lica sa širem području radi prisvajanja društvene imovine. Brojne su pronevjere, pljačke i zloupotrebe službenog položaja.

Od evidentiranih 1.160 krivičnih djela klasičnog kriminaliteta najbrojnije su teške krade i krade kojih je za devet mjeseci 1984. godine registrovano oko

900 sa visokim procentom svjetlijenih slučajeva.

Delegati ovih skupštinskih vijeća saglasni su da organizacije udruženog rada moraju više računa voditi o zaštiti društvene imovine preduzimanjem niza preventivnih mjeđa. Dešava se tako da za teže krivično djelo radniku bude izrečena kazna zatvora, a da istovremeno organizacija udruženog rada ne pokrene pištanje disciplinske odgovornosti pa čak za to vrijeme i prima visok lični dohodak. Takvih slučajeva bilo je u „Rudiju Čajavcu“, Valjaonici hidroelektrane „Unis“ u Ramićima, kao i drugim organizacijama udruženog rada gdje su začajile interne i stručne kontrole. D.C.B.

KOTOR—VAROŠ

TRI NESREĆE, DVOJE MRTVIH

KOTOR—VAROŠ, 25. januara — Jučerašnji dan ostaće zabilježen kao rekordan po broju saobraćajnih nezgoda na području kotorvaroške opštine, jer su se desila tri udesa u kojima su izgubila život dva lica i pričinjena velika materijalna šteta. U Maslovarama je smrtno stрадao Almir Nuštinović (11) iz Ganića pod točkovima teretnog vozila kojim je upravljač Čedo Đukić iz Maslovara. Do udesa je došlo u trenutku kada je Almir nakon izlaska iz autobusa pokušao preći preko kolovoza.

U večernjim satima na putu Obođnik - Siprage na mjestu Corin

Lug vozilo „zastava 615“ sletjelo je s vodom količinom robe u nabujalu rijeke Vrbaju. U ovom udesu izgubio je život Stevo Sutlić (52) iz Piskavice, dok su preostala dva putnika spasili mještani iz rijeke. U ovom udesu pričinjena je materijalna šteta u iznosu od dva miliona dinara.

Treći udes dogodio se sinoć u Slatini na putu Kotor-Varoš - Banjaluka, gdje je došlo do sudara vozila Doma zdravljiva i „Zastave 750“, vlasnika Mile Kužeka iz Zabrdi. Pričinjena šteta u ovom udesu iznosi 100 hiljada dinara.

D.K.

ČELINAC

Produžen zimski rasput

ČELINAC, 25. januara — Odlikom samoupravnih organa Centra osnovnog obrazovanja i vaspitanja Čelinac, zimski odmor za osnovce iz ove komune produžen je do 4. februara ove godine. Do produženja je došlo zbog većih kvarova na vodovodnim i toplovodnim instalacijama u školama koji su nastali priklom smrzavanja i niskih temperatura. S.M.

U BANJALUČKOM INCELU

Ukinuto vanredno stanje

BANJALUKA, 25. januara — Komitet za ONO i DSZ Radne organizacije INCEL donio je odluku o prestanku vanrednog stanja u ovom kolektivu koja je bila na snazi 14 dana. Vanredno stanje je uvedeno 11. januara zbog poremećaja u proizvodnom procesu fabrika, a posebno OOUR-a „Energane“. Što je uzrokovan snježnim padavinama i veoma niskim temperaturama zbog kojih se nije moglo dostići optimalna zaliha uglja za neometani rad postrojenja.

Z.P.

PRNJAVOR

Sela u mraku

PRNJAVOR, 25. januara — U četvrtak u poslijepodnevnim satima u većem dijelu prnjavorške opštine došlo je do nestanka električne energije. To je prouzrokovano oštećenjima na 110 kilovoltnom

dalekovodu i ispadanjem iz sistema trafo-stanice u Dervent. Radnici OOUR-a „Elektroprnjavor“ uspjeli su da djelimično otkloni kvar, ali bez struje i dalje ostaju područja mjesnih zajednica Šibovska i Hrvaćani, jer se za održavanje ovih linija brine radna organizacija „Prenos“ iz Sarajeva.

B.R.

KLJUČ

Bez struje 13 sati

KLJUČ, 25. januara — Područje ključke komune je u noći između 24. i 25. januara za vrijeme snježnog nevremena ostalo bez struje. Do nestanka električne energije došlo je, kako nas je informisao Živko Đukić, zbog kvara na dalekovodu Sanski Most - Ključ. Uslijed nestanka električne energije, Ključ cijelu noć i već dva dana nije imao vode. To, istovremeno, znači da nije radio gradska pekara, pa grad nije imao kruha, što je pričinilo nevolje većem dijelu stanovništva. U isto vrijeme kao posljedica nevremena i telefonske veze su bile kraće vrijeme u prekidu.

O.F.

NASTAVLJENO SUĐENJE DVOJICI BIVŠIH INSPEKTORA MEĐUOPŠTINSKOG SUP-A I DVOJICI AUTO-PREVOZNIKA KOJI ODGOVARAJU ZA PLJAČKU

PO PARE SA LIČNIM KARTAMA

● Novac od kafe koju je prodao Brane Kalaš, Mirko Vučinović, Veselin Vučković i navodno još dvojica radnika SUP-a trebalo je da preuzmu uz predočavanje ličnih karata. ● Kad je Vučinović odnio da ovako preuzme dogovorenu sumu, novac je poslan organizatoru ūverca u Austriju

Prvi svjedok Brane Kalaš, koji je učestvovao u ūvercu kafom, a i kasnije u prodaji kafe, kako on tvrdi, po naoružanju inspektora Vučinovića, da bi obezbijedio pare koje treba dati ovom inspektoru, ističe da je od kafe koju je prodao dobio 2,4 miliona dinara i da te pare nije predao Vučinoviću, već posao u Linc Jovanu Antunoviću, jugoslovenskom državljaninu na privremenom radu u Austriji, koji je i organizovao ovaj međunarodni ūver kafe.

Međutim, Kalaš tvrdi da je u kamion Dubravku Andrijeviću u noći između 11. i 12. septembra prošle godine natovario 2,6 tona kafe, a da je na mjestu istovara, na farmi Branislava Malidžana ostalo dvije tone kafe kad su, tada inspektori Međuopštinskog SUP-a Vučinović i Vučković izvršili prepadi i oduzeli kafu, ali ne s namjerom da obave svoj posao već da na taj način steknu materijalnu korist. Na saslušanju okrivljenih Vučinovića, Andrijevića i Jokića rečeno je da je Kalaš

kupio dvije tone kafe, a da je na mjestu istovara ostalo oko tone kafe, po koju su se Jokić i Andrijević vratili zajedno sa Mirkom Vučinovićem Germom. Prema Kalaševom svjedočenju, ispadala je Andrijević odvezao ukupno 4,8 tona slrove kafe, a da je on kasnije, da bi kafu prodao i obezbijedio pare za Vučinovića i Vučkovića, od Andrijevića, iz njegove kuće, preuzeo samo 2,2 tone kafe.

Istina je, potvrđuje i svjedok Kalaš, da je novac od prodato kafe posao u Linc Jovanu Antunoviću, jer mu je ovaj javio da novac predaje Vučinoviću, Vučkoviću i još, navodno, dvojici radnika SUP-a, za koje je Vučinović rekao da su u igri, samo uz potpis i brojne lične karate.

Kad Vučinović nije htio da dođe u hotel „Bosnu“ po pare sa ličnim kartama, Antunović je telefonom obavijestio Kalaša da novac predaje izvjesnom Mehmedu Kekliću u Krapini, koji je novac odnio za Austriju.

Kalaš takođe tvrdi da je Mirko Vučinović dobio od Jovana Antunovića 500 hi-

ljada dinara u restoranu „Sirano“. Međutim, Vučinović to porice i ističe da je od Antunovića dobio samo 150 hiljadu dinara kad su napustili restoran.

Drugi svjedok Branislav Malidžan, na čijoj je farmi u selu Rogoljima pretovarena kafa ističe da te večeri, kada je došlo do prepada, nije bilo mnogo kafe koja je ostala i koju su Andrijević, Jokić i Vučinović odvezli poslije prepada. Misli da nije bilo više od tone kafe.

Pred prepunom sudnicom pojавio se kao svjedok i Valter Blati, austrijanac, koji je vozio cisternu sa kafom. On tvrdi da mu „policajci nisu oduzeli pare, već su samo prebrojali sumu od tri hiljade šilinga i vratili mu natrag“. Tvrdi takođe, da Jovan Antunović kod sebe nije imao paru, jer mu nije mogao dati novac za gorivo, kad je on to od njega tražio u Rogoljima.

Tokom današnjeg dana nastavljeno je saslušanje svjedoka. Sudjenje se nastavlja.

J. SLATINAC

BANJALUKA, 25. januara — Drugi dan suđenja u Okružnom sudu u Banjaluci, gdje dvojica bivših inspektora Međuopštinskog SUP-a Banjaluka, Mirko Vučinović Germa i Veselin Vučković odgovaraju za krivično djelo pljačke zloupotrebnim položajem, a auto-prevoznici Dubravko Andrijević i Dragan Jokić za pomaganje u pljački, protekao je u saslušanju svjedoka.

TAKMIČENJE POLJOPRIVREDNIKA U POSTIZANJU VISOKIH PRINOSA

Poljoprivrednici razgledaju izložbu hibridnog kukuruza

NAGRADE NAJBOLJIMA

BANJALUKA, 25. — Veoma dobri rezultati su postignuti na takmičenju za postizanje visokih prinosa na posjedima zemljoradnika banjalučke komune u 1984. godini, rečeno je na današnjoj svečanosti povodom dodjele priznanja najboljim poljoprivrednicima.

Na takmičenju je učestvovalo 500 domaćinstava sa ukupno 514 hektara. Da se i na manjim zemljarskim posjedima može proizvoditi i više i kvalitetnije, dokazuju i najnoviji rezultati postignuti na takmičarskim parcelama: 5.350 kilograma pšenice, odnosno 12.370 kilograma kukuruza po hektaru.

U proizvodnji pšenice najbolje rezultate su postigli Slobodan Šušnjar (prva nagrada), Novak Božić (druga) i Stevo Talić (treća). Za najveći tržni višak nagradeni su Vlado Grlić, koji je u magacin RO „Agrometrom“ predao 30.060 kilograma pšenice uzgojene na sedam hektara, zatim Velimir Popović i Sime Vidović.

Prva nagrada u proizvodnji kukuruza pripala je Antu Maibašiću, druga Boril Piljagiću i treća Nikoli Savlju. U proizvodnji sirovog kukuruza najbolji su Mladen Mitrović, Jovan Milošević i Mile Šokčić.

Najviše mlijeka isporučili su Petar Kežić, Radoslav Kovačević, Seđo Mušić, a jagnjeceg mesa Petko Vučin, Vlado Savanović, Vojin Radanović, Čedo Čurlić i Milena Raduljić. U proizvodnji meda prva nagrada nije dodjeljena, a drugu nagradu osvojila je Bogisljka Grbavac, koja je sa 55 košnica proizvela 1650 kilograma meda. Treća nagrada pripala je Maksu Peši koji je sa 30 košnica proizveo 750 kilograma meda.

Pored proizvođača, Odbor za takmičenje nagradio je Mirka Šlipku, direktora OZO Streljici, Avdulaha Rastoderu, poljoprivrednog tehničara u OZO Han Kola i Gavru Kremenoviću, naučnog saradnika OOUR Centra za primjenu nauke u poljoprivredi Banjaluka, koji su doprinijeli ostvarivanju visokih prinosa i organizovanju prošlogodišnjeg takmičenja.

D. RELJIĆ

LAKTAŠI

Led i poplava zajedno

LAKTAŠI, 25. januara — Prethodni jugo, koji je odnio snijeg, a zatim jučerašnja kiša i snijeg do vrha su napunili korita ovdašnjih rijeka. Višak vode se razrio po plodnim ravnicama. Zbog izlijevanja Turjanice pod vodom se nalaze dijelovi sela Dovići, Čardačani i Veliko Blaško, kao i dio puta koji od Klašnica vodi u Čardačane i Miloševce, zbog čega je na njemu onemogućen saobraćaj.

Sinočne niske temperature ustavile su stvaranje poledice, što komunalci nisu očekivali, pa se raščišćavanje leda odvija otežano, a time saobraćaj na svim putnim pravcima u komuni. Uz sve ovo u Laktašima povremeno nestaje voda za piće zbog elektrovarova na pumpama za vodu, pa su jutros pred jedinom javnom česmom građani stajali u redu.

B.D.

NA PRUZI BEOGRAD — BAR IZMEĐU STANICA ZLATIBOR I JASENICA ISKLIZNUO
BRZI VOZ

POGINULO OSAM PUTNIKA

● U teškoj nesreći koja se dogodila na nepristupačnom terenu još traje bitka za spašavanje putnika iz tri smrskana vagona u tunelu ● Još se ne zna ko su poginuli putnici i konačan broj ● Sva, 33 povrijedena lica, od kojih je osam odmah pušteno kućama, smještena su u titovoužičku opštu bolnicu ● Pomoći stiže sa svih strana, a za svaku je pohvalu nesebična solidarnost radnika i građana iz okolnih mesta ● Najvjerojatnije saobraćaj će biti uspostavljen tek jutros, a svi preživjeli putnici prevezeni su dalje autobusima

BEograd, 25. januara (Tanjug) — Noćas u 03.35 sati između stanice Zlatibor i Jasenica iskliznuo je brzi voz broj 871 na relaciji Beograd-Bar.

Do nesreće je došlo na nepristupačnom mjestu što je znatno otežalo spašavanje putnika iz smrskanih vagona.

Republički Centar za obaveštavanje SR Srbije zvanično je potvrdio da je u željezničkoj nesreći kod Zlatibora poginulo osam lica, čiji se identitet utvrđuje. Do sada su evidentirana 33 povrijedena, od kojih je poslijepodne učinjeno i sljedeće lice.

U republičkom Centru za obaveštavanje kažu da se još nastavlja spašavanje putnika iz oštećenih vagona i to na teško pristupačnom terenu.

Do 12 sati u opštu bolnicu Titovo Užice dovezeno je 28 putnika, od kojih je 19 zadržano na liječenju.

STA KAŽE MAŠINOVODA

Brzi voz 871 iz Beograda za Bar sa polakom iz Beograda uz 22 sati stigao je sa zakašnjenjem u Titovo Užice. To ga je privratio mašinovoda Šimo Lazić i u 2 sata i 30 minuta krenuo put Zlatibora. Lazić smo zatekli u titovoužičkoj bolnici povrijeđen i teško deprimiranog. On nam je rekao: „Sve je bilo normalno do Zlatibora. Četiri kilometra od stanice Zlatibor prema Priboru vidiš sam kao da je tunel gotovo zatvoren. Nije bilo vremena da se bilo šta učini. Kočio sam. Lokomotiva je udarila u odronjenu zemlju i kamenje, prekriveno snijegom koji je padao te noći. Nastala je lomljava, nestalo je streuje. Sastolice sam pao na pod. Utunel

su se „ugurala“ i dva vagona. Izvukao sam se iz lokomotive kroz prozore sa povrijeđenom nogom uputio kroz snijeg do telefona udaljenog oko jedan kilometar da javim o udesu. Nesreća se dogodila u 3 čas u 10 minuta, a poslije desetak minuta došao sam do telefona“, sjeća se mašinovoda Lazić.

KAZIVANJE PREŽIVJELIH PUTNIKA

Od jutroš 5 sati i 45 minuta, kada su na radiju čuli prvu vijest o teškoj nesreći na pruzi Beograd-Bar, građani opsjeduju željezničke stanice u Bijelom Polju, Titogradu i Baru, čekajući informacije o sudjelima putnika brzog voza 871 koji je rano jutros nastradao na dionicu pruge između Zlatibora i Jablanice. Njima službena lica na željezničkim stanicama još nisu u stanju da pruže detaljnije podatke o nesreći i identitetu poginulih i dvadesetak povrijeđenih lica.

U trećem vagonu nastradalog voza nalazio se i Ranko Donović radnik ŽTO Titograd. On se u 9 i 10 sati telefonom javio redakciji Radio-Titograda, saopštavajući da još nije utvrđen identitet poginule žene i jednog djeteta, a da je iz dva smrskana vagona zasad evakuisano dvadesetak povrijeđenih putnika. U trećem vagonu, gdje se i on nalazio, niko nije teže povrijeđen.

Nesreća se, po rječima Donovića, dogodila ispred tunela. Tu su lokomotiva i dva prva vagona iskočili iz šina i uletjeli u tunel, što je kasnije znatno otežalo pružanje pomoći nastradalim putnicima.

Nepovrijeđeni putnici prevezeni su autobusima za Pribor, odakle će putovanje nastaviti drugim vozom.

Kompozicija je imala petnaest vagona. Lokomotiva i dva prva vagona su iskočili iz šina. Sreća je da se ostali vagoni nisu prevrnuti, jer je na tom mjestu provala, pa bi nesreća imala i veće tragične posljedice. U prvom vagonu na lokomotive nalazio se i Đordž Rakonjac, iz Brodareva, koji se nalazi u srednjoj školi u Beogradu. On je pošao kući na školski raspust. Još uzbuden, pričao nam je:

„Nalazio sam se u sredini prvog vagona. Drijemao sam. Trgao me je snažan udarac. Nastala je lomljava, nestalo je svjetlo. Među putnicima nastala je panika. Iskakali su kroz prozor. Bilo je u tom vagonu i povrijeđenih, a čini mi se i neko mrtav.“

U posljednjem vagonu nalazio se 12 vojnika koji su iz Sente išli u prekomandu u Ulcinj. Ivan Novak, rodom iz Čakovca, nam je rekao: „Putnici su uglavnom drijemali, od udara su mnogi popadali. Nismo znali šta se dešava. Kada smo se malo pribrali, potrcali smo sa ostalim putnicima da ukazujemo pomoći povrijeđenima.“

Putnici iz ovog voza dovezeni su u Titovo Užice odakle su autobusima prebačeni u Pribor, kako bi mogli nastaviti putovanje svojim kućama. Dok ovo javljamo ekipe stručnjaka rade na raščišćavanju vagona i na identifikaciji dvoje poginulih.

Spisak povrijeđenih

Prema podacima republičkog centra za obaveštavanje, do sada su evidentirana 32 povrijeđena putnika u željezničkoj nesreći kod Zlatibora od kojih je osam, poslijepodne učinjeno i sljedeće lice.

Povrijeđeni su i zadržani na liječenju u titovoužičkoj bolnici:

Srđan Rajčetić (1974) iz Borča, Ivana Rajčetić (1975), iz Borča, Dejan Rajčetić (1976) iz Borča, Ivanka Rajčetić (1928) iz Borča, Stevan Rajčetić (1923) iz Borča, Deda Šerbin (1933) iz Zrenjanina, Žarko Pijević nepoznata godina rođenja iz Zrenjanina, Boško Vučićević (1910) iz Beograda, Strahinja Bulatović (1926) iz Bijelog Polja, Ilija Jovičević (1928) iz Zemuna, Milka Stijović (1928) iz Zemuna, Dragutin Kostić (1932) iz Nikšića, Nedeljko Vrsajković (1970) iz Srbobrana, Nikola Dutina (1932) iz Malog Ičića, Džemal Mehović (1954) iz Bijelog Polja, Alija Mededović (1951) iz Bijelog Polja, Juka Lazić (1937) iz Srbobrana, Milorad Rmandić (1940) iz Bijelog Polja, Boro Petković (1933) iz Srbobrana, Ištan Gal (1931) iz Srbobrana, Slavko Dimić (1950) iz Srbobrana, Mihajlo Rozmarin (1923) iz Srbobrana, Andelka Dimić (1959) iz Srbobrana i Ester Andrić (1938) iz Srbobrana.

POMOĆ SA SVIH STRANA

U titovoužičkoj bolnici je mobilno stanje još od ranog jutra. Svima prispjelima je odmah ukazana medicinska pomoć. Na poziv preko radija u bolnicu su stigli brojni dobrovoljni davaoci krvlji, među kojima su prije svega radnici titovoužičke Valjaonice bakra, „Prvog partizane“, Kožare, pripadnici JNA i brojni građani. Iz Beograda je upućeno 40 bočica krvlji, a Niš je ponudio svu pomoć koja bude trebala.

Iz priborske bolnice na mjesto nesreće rano jutros je upućena kompletan ekipa hitne pomoći sa izvjesnim količinama krvne plazme. Veliki broj dobrovoljnih davalaca iz priborske opštine samoniklativno se javlja i nude krv.

Iz nekoliko priborskih radnih organizacija ponudile su se specijalne ekipe za spašavanje.

DALJE AUTOBUSIMA

Zbog željezničke nesreće vozovi iz praca Beograda stižu do Titova Užice, a iz pravca Bara do Pribor. Trenutno se u Priboru nalazi oko 500 putnika koji će, kako smo obaviješteni iz radne organizacije Mješoviti saobraćaj u Priboru, biti prevezeni autobusima do Titova Užica i odatle dalje nastaviti put. Ovdje je obezbijedeno nekoliko autobusa za prevoz ovih putnika. Putnici koji putuju ka Baru biće iz Titova Užica prevezeni autobusima do Pribora i odatle nastaviti put ka stanicama prema Crnogorskom primorju.

IZJAVA SVETOMIRA LALOVIĆA

Nesebična solidarnost

Mjesto udesa i povrijeđene u titovoužičkoj bolnici posjetio je danas republički sekretar za unutrašnje poslove Svetomir Lalović sa predstavnicima međuopštinske regionalne zajednice Titovo Užice.

Svetomir Lalović dao je Tanjugu sljedeću izjavu:

Na mjestu nesreće video sam odron zemlje i da je lokomotiva pršla u tunel broj 90 zajedno sa tri vagona kojih su smrskani. Navesto željezničkoj nesreći veoma brzo je reagovala zdravstvena služba u Titovom Užicu, Priboru i Čajetini i već oko 5 sati, zajedno s vojnicima i pripadnicima organa unutrašnjih poslova, bili su na tlocu mesta ubrzali spašavanje i prebacivanje putnika do Titova Užica. Sve preduzeće mera, od medicinskih ekipa do ekipa za spašavanje, bile su brze i zadovoljavajuće. Imponuje da su naši ljudi ovoga puta pokazali solidarnost, kako građani i dobrovoljni davaoci krvlji, tako i sve ekipe uključujući i civilnu zaštitu, rekao je Svetomir Lalović.

IDENTIFIKOVANO ŠESTORO

Prema posljednjoj informaciji republičkog Centra za obaveštavanje SR Srbije, od 8 poginulih u nesreći na pruzi Beograd-Bar identifikovano je 6 lica. To su: Danijela Pajić iz Srbobrana, Slobodan Petrović (1922) iz Smederevske Palanke, Janoč Rajda (1936) i Julka Rajda (1936) iz Srbobrana i Boban Rajčetić, star 5 godina iz Borče.

diju o „Pravcima razvoja političkog sistema socijalističkog samoupravljanja“, već moramo uvažavati cijelokupnu Kardeljevu misao od „Slovenačkog nacionalnog pitanja“, preko članaka o narodnooslobodilačkim odborima iz 1941. članaka „Snaga narodnih masa“ iz 1945. i mnogobrojnih priloga na kongresima SK, kao i onih nastalih u vezi sa koncipiranjem, usvajanjem i ostvarivanjem ustavnih rješenja u čitavom poslijeratnom razdoblju.

Pri tom su posebno dragocjena Kardeljeva tumačenja našeg razvoja i ustavnih rješenja, naročito u današnje vrijeme kad se u javnosti pojavljuju iskrivljena tumačenja pojedinih ustavnih rješenja i nerazumijevanje njihovih osnovnih ciljeva. Ne bi bilo u skladu sa Kardeljevom mišlju, kada bismo na osnovu izdvojenih odlomaka iz njegovih djelazagovarali očuvanje ili izmjenu političkog sistema, koji ne bi bili u skladu sa Kardeljevom mišljem, kada bismo na osnovu izdvojenih odlomaka iz njegovih djelazagovarali očuvanje ili izmjenu političkog sistema, koji ne bi bili u skladu sa izmjenjivim društvenim prilikama. Kardelj se uvijek zalagao da praksa bude osnovno mjerilo uspješnosti postojećih rješenja, a njena analiza osnova njihovog dogradnjanja i mijenjanja.

POSJETA PREDSEDNIKA MEKSIKA MIGELA DE LA MADRIDA JUGOSLAVIJI

Uslovi za čvršću saradnju

Beograd, 25. januara (Tanjug) — Predsednik Sjedinjenih Država Meksika Miguel de la Madrid Urtado bio je danas gost Skupštine SFRJ, odazivajući se na poziv predsednika Skupštine Dušana Alimpića.

Pozdravljajući visokog gosta iz prijateljskog Meksika, predsednik Skupštine SFRJ Dušan Alimpić je, između ostalog, rekao:

„Skupština SFRJ ima danas veliku čestitavu, uljemanju i sreću. Naroda i narodnosti naše zajednice, srećno pozdravi i da vam poželji toplu dobrodošlicu. Mi vas pozdravljamo kao najistaknutijeg predstavnika prijateljskog naroda Meksika, kao predstavnika zemlje koja je izrasla iz dubokih težnji i slavnih borbi meksičkog naroda za slobodu, nezavisnost i pravednije i humanije odnose među ljudima. Uverjen sam, da ste se za ovo kratko vrijeme vaše posjete Jugoslaviji mogli i licno uveriti u toplinu osjećanja koja svi naši ljudi gaje prema prijateljskom Meksiku.“

Obraćajući se delegatima ova vijeća kao i prisutnim istaknutim ličnostima društveno-političkog života Jugoslavije predsednik Meksika Miguel de la Madrid je, između ostalog, izjavio:

„Sastav ove skupštine odslikava izvanrednu raznolikost jugoslovenskog naroda koja potiče iz hiljadogodišnje istorije vaše zemlje. Raskrsnica i spona različitih svjetova i mjesto susreta raznovrsnih mnogih kultura, tradicija i etničkih grupa — istorija Jugoslavije najavljuje stvaranje moderne Evrope.“

U nastavku izlaganja predsednik Meksika je rekao:

„U ovom vremenu međunarodne zategnutosti, dozvolite mi da podsjetim da je Tito 1961. godine bio na čelu Istorische beogradskih konferencija nevratnih. Tada su političke i ideološke netrpeljivosti dominirale na svetskoj sceni i podjela svijeta na neprijateljske blokove činila se definitivnom. Konferencija nije prihvatala sisteme saveznosti velikih sila, istakla je mogućnosti nezavisnosti razvoja zemalja i potvrdila pravo naroda na samopredjeljenje.“

Obrana svog integriteta i nezavisnosti, demokratska participacija kroz samoupravljanje i samostalnost svog međunarodnog djelovanja, predstavljaju kamen temeljac političkog sistema koji jugoslovenskom narodu daju punu legitimnost, rekao je gost iz Meksika.

SUSRET PLANINC — DE LA MADRID

Podudarnost problema

Beograd, 25. januara (Tanjug) — Predsednik Sjedinjenih Država Meksika Miguel de la Madrid primio je danas prije podne u dvoru na Dedinju predsednika SIV-a Milka Planinca. U veoma sređanom i prijateljskom razgovoru razmijenjena su mišljenja o bilateralnoj saradnji i razvoju prilika u međunarodnom ekonomskom životu.

De la Madrid i Milko Planinc su se uzajamno informisali o aktuelnim unutrašnjim kretanjima u Jugoslaviji i Meksiku i ukazali na napore za rješavanje problema s kojima se suočavaju dvije zemlje.

Predsednik SIV-a Milko Planinc je upoznala visokog gosta sa projekcijama jugoslovenskog stabilizacionog programa, rezultatima ostvarenim u proizvodnji i izvozu, što se odrazilo na suficit jugoslovenskog platnog bilansa u prošloj godini.

Predsednik Meksika je, sa svoje strane, ukazao na podudarnost problema sa kojima se suočavaju privrede dviju zemalja, a koji su inače veoma slični problemima drugih zemalja u razvoju, opterećenih međunarodnim dugovima.

U toku susreta velika pažnja bila je posvećena bilateralnim odnosima, a naročito razvoju ekonomskog saradnje koja još zaostaje za nivoom političkih odnosa.

CIRIL RIBIČIĆ O AKTUELNOSTI KARDELJEVE MISLI O POLITIČKOM SISTEMU SOCIJALISTIČKOG SAMOUPRAVLJANJA

Praksa — osnovno mjerilo

● Ne bi bilo u skladu sa Kardeljevom mišljem kada bismo na osnovu izdvojenih odlomaka iz njegovih djela zagovarali očuvanje ili izmjenu političkog sistema koji ne bi bili u skladu sa izmjenama društvenih prilika, piše između ostalog piše:

Ljubljana, 25. januara (Tanjug) — Povodom 75-godišnjice rođenja Edvarda Kardelja — 27. januara 1910. — član Predsjedništva CK SK Slovenije i rukovodilac marksističkog centra CK SKS dr. Ciril Ribičić je u članku za Tanjug iznio svoje poglede na aktuelnost Kardeljeve misli o političkom sistemu socijalističkog samoupravljanja. Ribičić između ostalog piše:

U vrijeme kada se kritička analiza djelovanja političkog sistema socijalističkog samoupravljanja približava odlučujućoj završnoj fazi,

UMoskvi, 40 godina kasnije

● Kako je ekonomista Mehmed Hodžić iz Bosanske Dubice tek poslije četiri decenije upoznao svoju sestru po ocu
 ● Susret obilježen suzama radosnicama i dogovorom da Ljubica iz Dnjeproderžinska posjeti Jugoslaviju

Bezbroj je dirljivih priča satkanih od različitih ljudskih sudbina; bezbroj tužnih pripovijesti koje ne docekuju srećan završetak.

Priča o Mehmedu Hodžiću i njegovoj sestri po ocu Ljubici, građanki Dnjeproderžinske u Sovjetskom Savezu, dobila je srećan završetak tek 40 godina po Ljubičinom rođenju.

Ta priča, tužna, a opet na kraju srećna, počela je ratne 1941. godine. Kada je avet fašizma harala Evropom, i Hitlerovim soldatima, što su Evropu svojom surovom člizmom gazili, trebalo zamjenju u njivama i fabrikama nači, brojni su se građani iz okupiranih zemalja našli u ovoj zemlji. Suvozna sudbina ratna odvela je u neposrednu blizinu Štutgarta i glasovitog bosanskočudibljkog briča, stasitog Mustafu Hodžiću. Deportovan je s brojnim Jugoslovenima i dodijeljen jednom domaćinstvu da radi u poljoprivredi.

SAM, U TUDINI...

Teško je Mustafa podnjo rastanak od porodice, od supruge i djece; teško je podnosio saznanje da su ostala gladna usta kojima će kruh, berberskim alatom zarađivan, nedostajati. Milio je danima i mjesecima, čeznuo, tugovao. A onda, stigla je (na njegovu sreću netačna — kasnije će to dozvati) bolna i nevjerojatna vijest: svih njegovi su pobijeni!

Nije želio davjeraju u tu vijest. A tugu njegovu dijeli je sa njim i Ruskinja Halja, takođe deportovana, na prinfudnom radu. Spiele se tako ljudske sudbine, zblžili se Mustafa i Halja, vrijeme je učinilo svoje, pa se 1944. godine rodila Ljubica.

Kraj rata sradoču su dočekali i Mustafa i Halja, a prvih majskih dana krenuli su prema Jugoslaviji. Međutim, u Austriji su ih razdvojili. Takvo je vrijeme bilo: još ratno, surovo, neobjašnjivo.

Došao je Mustafa u svoju Bosansku Dubicu. Dočekala ga je radost, porodica je bila naokupu, svi živi. Zar je veće radosti i sreće moglo da bude? Počeo je ponovo Mustafa makazama i britvom kruh da zarađuje, da bi djeci omogućio školovanje. Nije, međutim, mogao da zaboravi slatku plavu curicu, Ljubicu, koja je neobično podsjećala na Enisu i Zekiju.

Krenula je prepiska sa Haljom. Ljubica je rasta, a Mustafina porodica dugo nije znala za tu epizodu iz njegovog života. Teško čovjeku bilo priznati. Mučile ga mora, počeo i piti. I slučajno se dozvao za Halju i Ljubicu. Nagdje oko 1950. godine, pismo je stiglo u ruke Mustafine porodice. Slučajno, ali i na sreću. Možda je bilo i ljutnje, i trenutnih nesuglasica, i bračnih čarki.

PISMO NEPOZNATOJ SESTRI

Za nepoznatu sestru zainteresovao se Mehmed. Imao je adresu, a dugo je pokušavao da napise pismo, da uspostavi vezu sa nepoznatom sestrom. Ali, nije išlo; nije znao šta bi napisao. Ona se prva javila kao 12-godišnja djevojčica. Napisala je pismo bratu Mehmedu, a onda su riječi u kovertama često izmjenjivane, želje za susretom iskazivane.

A bila su teška vremena, siromaštvo; bilo je teško obezbijediti sredstva za takav put, za susret koji se toliko želio.

Godine su prolazile. I Ljubica se zaposnila. Zasnovala porodicu, stekla dva dječaka. I Mehmed zasnovao porodicu. Završio školu, sina i kćerku dobio. Do susreta sa sestrom nije moglo doći. Nerado Mehmed o tome priča, nerado se sjeća tih dugih godina čežnje, da se jaš nepoznatom sestrom susretne. Razmijenjene su fotografije. I sad je bilo lakše, ali se želja za videnjem povećavala.

Susreće se tako Mehmed sa Ljubicom tek poslije 40 godina. Susreće se u Moskvi, gdje je sa delegacijom svoje radne organizacije "Kozara" boravio službeno. A sve je unapred dogovoreno.

Mehmed je u Moskvu pošao službeno, ali je uzbudjenje zbog skorog susreta sa sestrom, koju do tada nije viđao, bilo veće od svega: i od avionske vožnje i od nepoznate sredine. I od predstojećih poslova. U stvari, svi su nekako živjeli za taj susret: i Dragan Gajčić, i Milovan Kolundžija, i Božo Stojnić.

Prijeljetanje sa zagrebačkog aerodroma donijelo je prvo veliko iznenadjenje i prvu spoznaju o sestri Ljubici. Gotovo svi putnici u avionu znali su ubrzo Mehmedovu priču. A onda, gledaju sesudjeni Ljubičini, iz iste ulice, iz Dnjeproderžinske! U istom avionu sa sestrinim susedima — pa to je prava sreća. Dragan Gajčić kaže:

— Mehmed se odjednom promjeno, poblijedio, znoj mu se silo sa lica. Iznenadjenje je bilo tako šokantno da smo se plašili za čovjeka. Gotovo da se onesvijestio.

A onda se poslije prvog šoka pribrao i gotovo do Kijeva, dokle su letjeli istim avionom, raspravljao, za detalje interesovao, stvarao sliku, zamišljao susret. Naravno, poručio je gdje će čekati, a već ranije je javio da će doći. Put je brzo prošao u čakšanju. Putnici u avionu gotovo da su zaboravili na sve osim na taj susret, koji je trebalo da uslijedi u Moskvi.

SUSRET U MOSKVI

I da ne dužimo. Susret sa Moskvom mora da predstavlja

nezaborav. Poslovnu obavezu treba čestito obaviti, a ipak je kod svih u prvom planu bilo iščekivanje sestrinsko-bratovskog susreta. Susreta dugo i željno iščekivanog.

Sve je uspješno okončano i očekivalo se dolazak Ljubičin. Dan je sporo odmicao, sa njim se topile i nade da će Ljubica doći, a u sobi druga Kodlić iz Karlovca nekoliko puta je zvonio telefon sa recepcije i najavljivana mu je posjeta sestre iz Dnjeproderžinske. Čovjek je uporno odbijao da ima sestrinu, a sa recepcije su uporno zvali. A greška je bila u pogrešno upisanom prezimenu i sličnosti između Hodžić i Kodlić. I slučajno je Kodlić doznao u čemu je nesporazum. Onda je dat pravilni broj i pravo prezime.

I tu počinje finale priče: dirljive, tužne i radosne istovremeno. Teško se, kaže Mehmed, taj osjećaj može ispričati. Teško se na papir i u novinsku priču može pretočiti, gotovo nemoguće ponoviti. Iskrene suze radosnice, čvrst zagrijaj, poljupci, sreća zbog susreta i tuga zbog skorog rastanka. Jer, vremena nije bilo mnogo, "ukrala" ga sitna greška u prezimenu i nužnost Ljubičinog povratka u Dnjeproderžinsku.

— Lako mi je Ljubicu bilo prepoznati. Neobično liči na naše sestre Enisu i Zekiju. Onaku je kakvu sam je zamišljao. I to mi je još više nagonito suze na oči. Malo je vremena bilo, teško smo se sporazumičevali. Ona ne zna dovoljno srpsko-hrvatski, ja ruski. Ali, oči su govorile sve. Dogovorili smo se na kraju susreta da se sretnemo u Jugoslaviji. Očekujemo je ove godine u Bosanskoj Dubici. Cvrsto smo se dogovorili i smatram da neće ništa stati na put da na ljetu dođe i upozna ostale sestre i brata, priča nam Mehmed.

Teško je ispričati jednu ovaku priču, teško zaključiti kazivanje. Završimo zapravo sa početkom: Daleko od očiju i ne znači uviđek daleko od srca. Potvrđuje se to i u slučaju Mehmedovom i Ljubičinom, slučaju sestre i brata koji su se prvi put vidjeli tek poslije 40 godina.

Prvi, ali ne i posljednji, iako ih na stotine kilometara dijeli. Sreća se opet na ljetu. A to će biti još jedan susret za nezaborav, za još jednu sreću, za produbljivanje sestrinske ljubice.

Slobodan ALIMPIĆ

REKLIMI...

ZAJAM ZA NEZAPOLENE

Općenito, pitanje zaposlenosti treba postepeno rješavati, prateći razvoj privrede i pojačavati grane koje su deficitarne. Tu, prije svega, mislim na poljoprivredu. Maksimalno bi trebalo koristiti i udruživati sredstva naših radnika koji žive i rade u inostranstvu. Novčana sredstva, koja oni mogu udruživati u malu privredu, bila bi dovoljna ne samo za to da oni budu zaposleni, nego da se tim sredstvima zaposli daleko veći broj ljudi.

Nezaposlenost se pojavljuje pretežno u većim gradovima. Još ljudi ne idu rado na teren i u manja mjesta. Treba raditi i na prekvalifikovanju ljudi u strukama kojih ima viška.

Jedna od prvih mjeru u ovoj oblasti smatram da bi trebalo da bude raspisivanje zajma za nezaposlene, ali i pravljenje rasporeda po kojem svaka radna organizacija, ustanova, svaka društveno-politička organizacija, mora da primi izvjestan broj nezaposlenih, zavisno od struka i da tu rade kao pripravnici. Veliki sistemi i radne organizacije mogu razvijati pomoćne usluge koje uz malo ulaganja mogu dati veliki udio u zapošljavanju svih profila.

(Veljko Ržehak, predsjednik Poslovodnog odbora sarajevske „Hidrogradnje“)

INFORMISANJE: O programskom angažovanju Radio-Banjaluke

ŽIVA RIJEČ KOJA MOBILIŠE

● I u ovom složenom i značajnom društveno-ekonomskom razdoblju, sigurna orijentacija za javno informisanje su poruke druga Tita upućene novinarima

do sada nisu bile u programu dovoljno zastupljene. Planirano je 2.600 sati poslijepodnevnog i jutarnjeg programa iz banjalučkog studija i 5.100 sati preuzetog programa Radio-Sarajeva preko predajnika Radio-Banjalučki. Akcenat je stavljen na što racionalnije i efikasnije korištenje emitovanog vremena, na češće informativne emisije i na razvijanje kvaliteta sadržaja. Uporedno sa tekućim društveno-političkim aktivnostima, realizacijom zadataka ekonomskog stabiliziranja, pripremama za kongres Saveza komunista i za nove srednjoročne planove razvoja, program će obilježiti 40-godišnjica konačnog oslobođenja naše zemlje i pobede nad fašizmom, jubilej istorijskih događaja revolucije i akcije, naročito mladih, koje donose jugoslovenskom zajedništvu. Dosadašnja idejno-politička angažovanost biće nastavljena i daljim područjijem programu, koji, kako je rečeno, treba prevashodno da se kreira u bazi, da bude tribina za razmjenu iskustava, postignuti rezultati i prijedloga za brže rješavanje aktualnih problema. Programska orijentacija u ovoj, 18. godini djelovanja Radio-Banjalučki znači daljnji korak u njoj, afermacija kao svakodnevni informativni medij.

Programski i Radnički savjet podržali su programske koncepte u godišnjim dokumentima i ujedno dali više sugestija za daljnje kvalitetno unapređenje programskih sadržaja. Član Programske skupštine Rada Božić je ukazala da upravo sadašnji period snažne i široke društveno-političke akcije za prevazilaženje inercije i smetnji u društveno-ekonomskim odnosima i za otvarjanje novih mogućnosti razvoja proizvodnih snaga i samoupravljanja pruža veliku šansu komentatorskom i analitičkom novinarstvu, što bi trebalo ubuduće više stimulisati.

TEHNIČKA IDRUGA POBOLJŠANJA

Informišući o osnovnim prepostavkama za uspješnu realizaciju ovogodišnjeg programske orijentacije, direktor radne organizacije Radio-Banjalučki Jelena Afgan je pomenula dosledno stabilizaciono ponašanje ovog kolektiva, i uslovima, kada još nije sistemski riješeno i obezbijedeno finansiranje radio-programa. U ovoj oblasti biće prioritetsna nabavka novog srednjetalasnog predajnika, da bi se osiguralo normalno emitovanje, a sve više se osjeća potreba i za priključenjem Radio-Banjalučki na dnevni servis TANJUG-a. Zbog finansijske situacije, sve ozbiljnije se postavlja pitanje ustaljivanja novinarskog kadra i prijema novih radnika u redakciji. U rješavanju bitnih pitanja za održavanje sadašnjeg nivoa i daljnji razvoj, Radio-Banjalučki je potrebna veća pomoć osnivača, koju je do sada pružala najvećim dijelom opština Banjaluka. Bilo bi potrebno i više saradnje i podrške radnih kolektiva, kao što je to prošle godine učinila SOUR "UNICEF". Radio-Banjalučki namjenjuje radnim organizacijama mnogo prostora u programu pa bi se moglo očekivati više obostrane saradnje u konkretnom vidu.

J. KOLEŠKA

ŠPIRO BOČARIĆ: Tri

djevojke, skica,

ulje na platnu

U funkciji nauke i prakse

● Deset godina bilo je dovoljno da Ekonomski fakultet stasa u solidnu naučno-nastavnu i naučno-istraživačku organizaciju ● Dosadašnji razvojni put garantija za svjetlu perspektivu

Ekonomska fakultet u Banjaluci, koji je počeo rad školske 1974/75. godine, najprije kao odjeljenje Ekonomskog fakulteta iz Sarajeva, a od 2. februara 1975. godine kao samostalna visokoškolska ustanova u okviru Univerziteta u Banjaluci, obilježava ovih dana deset godina svog postanja. U tom periodu razvij se u solidnu naučno-nastavnu i naučno-istraživačku organizaciju.

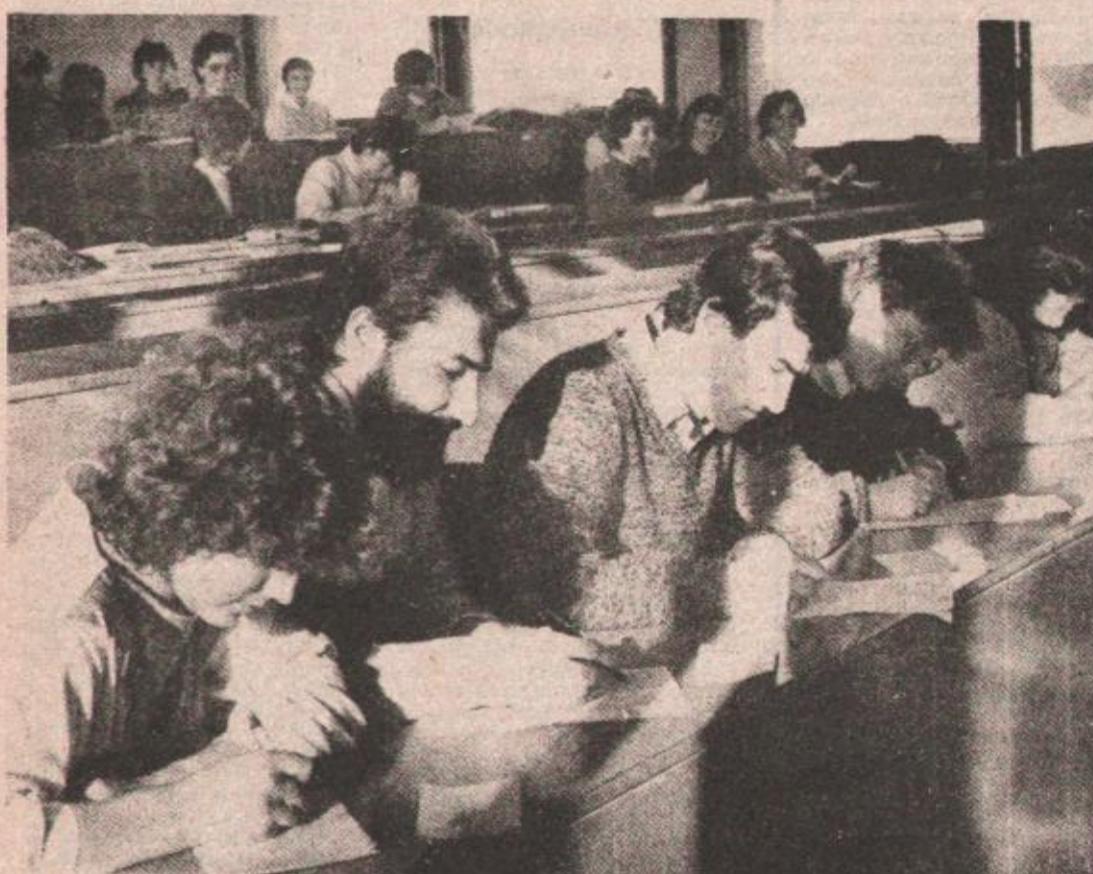
Postojanje Ekonomskog fakulteta u Banjaluci, posmatrano sa stanovišta ukupnog razvoja nauke i obrazovanja kadrova za udruženi

Osim rada na istraživačkim projektima značajni rezultati postignuti su i u oblasti naučno-istraživačkog rada kao osnovnog preduslova obrazovnog procesa. Nastavnici i asistenti Ekonomskog fakulteta u Banjaluci izdali su 35 univerzitetskih udžbenika, kao autori ili koautori, devet monografija, 63 studije, odnosno naučno-istraživačka projekta i oko 160 naučnih i stručnih radova, što se pozitivno odrazilo na rad i razvoj Fakulteta, naročito u uslovima kad u finansiranju aktivnosti fakulteta Zajednica visokog obrazovanja učestvuje sa svega 60 posto.

Pored toga, do sada su organizovane tri postdiplomske studije i jedan specijalistički, a već niz godina Fakultet se bavi i permanentnim obrazovanjem rukovodnih kadrova u privredi.

NAUKA I OBRAZOVANJE

Decenija postojanja: Ekonomski fakultet u Banjaluci

Kadrovi za udruženi rad

rad na području Bosanske krajine, a i šire društvene zajednice, uklapa se u opšta društvena kretanja. U tom kontekstu posebno je značajno formiranje Univerziteta u Banjaluci, jer on egzistira na prostoru koji obuhvata 25 društveno-političkih zajednica — potpisnica samoupravnog sporazuma o njegovom osnivanju (banjalučka i bihaćka regija).

TRADICIJA U OBRAZOVANJU EKONOMSKOG KADRA

— Kad je riječ o uzajamnom djelovanju Fakulteta, odnosno Univerziteta u cijelini, i sredine u kojoj se nalazi, treba znati da nije dovoljno u jednom gradu osnovati

visokoškolsku organizaciju, jer je za stvaranje univerzitetskog centra neophodno postojanje i niza drugih pretpostavki. A Banjaluka je kao grad, kulturni centar i sjedište šire regije imala sve preduvjete za to — ističe profesor doktor Sabahudin Osmančević, dekan Ekon-

omskog fakulteta. I dodaje:

— Osim toga, Banjaluka nije počela da obrazuje ekonomski kader tek sa osnivanjem fakulteta. U tome postoji znatno duža tradicija, još od 1963. godine, kad je osnovana Viša ekonomsko-komerčijalna škola, koja je djelovala punih 18 godina — sve do 1981.

Osim obrazovanja kadrova ekonomskih struka, što mu je osnovna, ali ne i jedina funkcija, Ekonomski fakultet se za 10 godina toliko razvio da čini nemali uticajna orientacija razvoja privrede i drugih djelatnosti na ovom prostoru. Ne treba nikako zanemariti ni podatak da je osnivanjem i postojanjem Ekonomskog fakulteta u Banjaluci polovinu svršenih srednjoškolaca, koji nastavljaju studije, omogućeno studiranje u svom gradu.

PRILAGODAVANJE DRUŠTVENIM OPREDJELJENJIMA

Ekonomski fakultet u Banjaluci je fakultet poslovne ekonomije sa

tri usmjerenja: finansijsko-računovodstveni, organizacioni i tržišni smjer.

U ovoj školskoj godini upisana je jedanaesta generacija redovnih i deseta generacija studenata uz rad. U proteklom periodu prosječno su u svakoj školskoj godini upisivana 284 redovna i 283 studenata uz rad. Najviše je upisano u školskoj 1978/79. godini, a najmanje ove godine — 160 redovnih — približno koliko i prve godine postojanja Fakulteta. Sudeći po broju kandidata ove godine je znatno opao i interes za studiranje uz rad.

Trenutno je na Fakultetu 1055 redovnih i 300 studenata uz rad — upola manje nego prije tri-četiri godine, što je u skladu sa društvenim opredjeljenjem da se smanjuje broj studenata na fakultetima društvenih nauka.

Do sada je na Ekonomskom fakultetu u Banjaluci promovisan 1021 diplomirani ekonomist, pet magistara ekonomskih nauka i jedan specijalist.

Kad je u pitanju školovanje kadrova ovog profila, ne treba zaobići ni činjenicu da se trenutno na evidenciji Zajednice za zapošljavanje u Banjaluci nalazi 110 diplomiranih ekonomista, među kojima su ne samo studenti banjalučkog nego i drugih fakulteta. To je 10 odsto od ukupnog broja diplomiranih na ekonomiju u Banjaluci, što nije malibroj, ali i obzirom na dosadašnju dinamiku zapošljavanja stručnjaka tog profila ipak postoje realni izgledi da i ovi kadrovodobiju zaposlenje u dogledno vrijeme.

Uslovi studiranja ne ovoj visokoškolskoj ustanovi su dobri i na zadovoljavajućem nivou. Obezbeđeni su udžbenici za sve predmete. Fakultet ima i solidne smještajne uslove, a studentima je na raspolaganju dobro opremljena biblioteka i čitaonica. Međutim, već duže vremena izražena je potreba za značajnim ulaganjima u osavremenjivanje naučno-nastavnog procesa, posebno u oblasti informatike i kibernetike.

SEDEMNAEST ISTRAŽIVAČKIH PROJEKATA

U poslednjim godinama učinjen je značajan proračun u oblasti naučno-istraživačkog rada. I to kako u funkciji obrazovnog procesa, tako i na planu neposredne razmjene rada i sredstava s drugim organizacijama udržanog rada u privredi i društvenim djelatnostima.

Samo u posljednje tri godine Fakultet je nosilac 17 naučno-istraživačkih projekata, od kojih je sedam već završeno, prihvaćeno od korisnika istraživanja i primjenjuje se u praksi. To dakle, nisu „projekti za ladiće“.

Pored toga, ostvaruje se i dobra saradnja s drugim visokoškolskim ustanovama u zemlji, a najuspješnija je sa Ekonomskim fakultetom u Sarajevu, koja datira još od samog osnivanja, a u okviru kojeg se vrši i razmjena i u pravcu razvoja međunarodne saradnje. Tu se posebno ističe uspješna saradnja

sa Ekonomskom akademijom iz Krakova u Poljskoj.

I, na kraju, kako ovdje često ističu, fakultet u Banjaluci ima svjetlu perspektivu, s obzirom na politiku razvoja koja je vodena u proteklom periodu. Jedan od bitnih preduslova za to je, naravno, ostvarivanje čvrste veze s drugim naučno-istraživačkim institucijama na području Krajine, pa i šire. Iako postoje sporazumi o saradnji sa Zavodom za ekonomiku SOUR-a AIPK „Bosanska krajina“ i Zavodom za ekonomiju u Banjaluci, prevladava stav da bi institucije društvenih nauka sličnog profila trebalo još čvršće vezati, jer bi to značilo koncepciju kadrova i bolju materijalnu osnovu nego što je to u sadašnjim uslovima.

Nidžara STANOJEVIĆ-FAJKOVIĆ

KADROVI

Za deset godina postojanja Ekonomski fakultet u Banjaluci osigurao je solidnu kadrovsку bazu. U izvođenju naučno-nastavnog procesa danas učestvuje 27 nastavnika i 10 asistenata. Među njima je 18 doktora nauka i 14 magistara. Nastavnički kader je prelažno mlad, što ukazuje na dobru kadrovsku perspektivu. Mlađi kader — svih 10 asistenata — regrutovan je između najboljih studenata ovog fakulteta u člju su samoupravne akte ugrađeni elementi koji stimuliraju stručno usavršavanje i sticanje višeg naučnog stepena.

Pokrivenost naučno-nastavnog procesa nastavnicima u stalnom radnom odnosu dostiže gotovo 90 procenata, tako da je zanemarljiv udio „gostujućih“ profesora. Po tome se Ekonomski nalazi ispred svih ostalih fakulteta na Univerzitetu „Duro Pucar Stari“.

Ahmed BEŠIĆ: Ležeća figura, bronza

Panorama Visokih Tatry

Miris gostoprivredstva

Dolazak svakog gosta pod Visoke Tatre podsjeća na davne lekcije iz geografije i nekadašnje karte. Jer, ovdje je prirodna biljnost slijedila sve ono što je moglo. U podnožju Visokih Tatry, nekih desetak kilometara prije vrha od 2662 metra, od poljane kreće crnogorica sedam kilometara u pojusu. A Tatre izgledaju pred okom kao jedan gusti češalj.

To je centar zimovanja. Na našem jeziku se može svako spoznati, mada nisu svi Jugosloveni, ni oni naravno koji tako žive, niti svi gosti. Na tu planinu dolaze iz svih zemalja oni koji vole skijanje. Doduše, ima sadržaja i za ostale.

Cijene evropske

Ne može gosta iznenaditi ako je paklo „malbora 100“ oko 27 kruna (zvanični kurs: kruna vrijedi 40 dinara). To je naravno, skupo, ali u mjestu gdje je dvadesetak hotela, trole i privlačne arhitekture, starih stotinak godina, sve je ugodaj. Dakle, i ta cijena se zaboravlja.

Uz sve i ljudnost domaćina. Taksija nema. Može se biti zamoliti da vas preveze. Uz napojnicu, naravno. Uz vožnju slijedi upoznavanje i razgovor. Lijep nenametljiv ton s obje strane.

Jugoslovena pitaju kako je na Jadranskom moru. Šteta je samo što u tom trenutku nemate kod sebe

razglednicu s našeg Jadrana. Jer, mnogi od njih ili su bili ili će doći na naše more, a svi že, i jedni i drugi, da ga vide. To je ocjena i utisak u razgovoru s mještanim. Ne samos „taksistom“. S njim se razgovor i vožnja, doduše, završavaju tako što nudi vizit-kartu — možda će ti zatrebat ponovnu vožnju.

Nema neke duge vožnje. Sve je daleko toliko-koliko dobar pješak može svojim nogama. Ali, dvadesetak hotela su ipak izazov.

Recepter prepoznaje stranca po licu. Čak će vas osloviti po vašem maternjem jeziku. To je prvi najljepši utisak kada se ulazi. Sve ostalo je kao da ste kod kuće.

Ne može se Čehoslovacima prigovoriti da im nedostaje servilnost. U tomesu bliski Italijanima. Ali je njihova servilnost nešto drugo u odnosu na dežurni osmijeh.

Svakog stranca cijene će iznenaditi. To su valjda neke evropske. Iznenadice i one koji imaju hrpu dolaru, mada su ovdje zvanični kursevi valuta, samo nešto kao lično obaveštenje. Sve je, zapravo, nezvanično. I ta nezvaničnost se kao crvena nit provlači kroz dnevno življjenje.

Skijaši bez skija

Utisak ljubitelja zimskih bijelih sportova je takav da se moraju žaliti. Zašto. Visoke Tatrenudelejputu, ali ne i dovoljno snijega. Domaćini

osmijehom prave šalu kada razgovaraju s Jugoslovenima. Kažu: „Niste nam poslali dovoljno snijega“. Znaju valjda da je u srednjoj i južnoj Evropi veći snijeg. Normalno, naši ljudi im odgovaraju: „Biće iduće zime“.

Tako se, eto, stiče novo poznanstvo i prijateljstvo.

Pušačima i pivopijama je ipak „teško“. Pivo se toči u prosječnim kafanama do 22 sata. Zašto? — piće stranac. Odgovor je jednostavan: jer je pivo najjeftinije, a onda bi se do kasnih sati čovjek i ponapijao. Može ako hoće, ali u barovima gdje nema piva i gdje su cijene, kako rekosmo, evropske.

Gosti dolaze i odlaže u aranžmanima kako ko. Po desetak, sedam ili petnaest dana. A, domaćini bacaju kape u vis kada čuju da dolaze ponovo gosti, jer ostaće tu novčanica svake vrste i porijekla. Reporter, naravno, ne može sve da zabilježi u malo redova. Ipak, želi bar da upamtí kako izgleda grad Poprad, dvadesetak kilometara ispod Tatry, na čijim bi visinama čovjek, posmatran dvogledom, izgledao kao mrav.

Po smogu u gradu Popradu seviđi da je industrijski, ali te pare silne ne mogu doprijeti do turističkog centra. Sam grad ništa ne nude osim ljubaznosti ljudi koji tu žive. Na prvi pogled reklo bi se da je tu nastanjeno bar sto hiljada ljudi. Ali, u gradicu je oko dvadesetak hiljada stanovnika.

Ana Hnatova, djevojčurak od 24 godine, priča kako su kod njih ljepe

● Zimski centar bez mnoga snijega, velikih skijaša, ali sa dosta hotela, evropskih cijena i ljudi domaćina

stanovi. Pokazuje fotografije entjerija. Ima stan, ali každa će morati dugo da štedi da bi kupila „škodu“, čija je cijena oko 65.000 kruna. A za stan je, zajednosocem, platila 40.000 kruna.

Aperitiv čokolada

Ako se za ručak u restoranima umjesto supe služi čorbast pasulj, to samo može da iznenadi gosta. Jer, to je dio njihove kuhinje, a oni se očigledno trude da udovolje ljudima koji ovdje su raznih strana stizu. To, međutim, nije lako postići, kao ni golu da se za svega desetak dana na tu kuhinju navike.

Eto, jedan gost, Osječanin, došao na skijanje. Došao visok momak iz ravne Slavonije i dobroskija. Njemu je, naravno, potrebna jača ishrana. I kada je sjeo da ruča, ponudeni mu je omlet sa grškom. On, pak, mislio da je sa šunkom. Sav ručak „pretražio“ da nade šunku, ali uzalud. U tanjur je bio samo gršak.

I, naravno, nije ponio odavde neki čaroban utisak. Ali, kuhinja je takva... Svi koji odu misle ipak da treba ponovo doci. Nisu domaćini natajerali goste da takav utisak ponesu. Oni su ga sami stekli.

P. MATAVULJ

Najveći koncert u istoriji roka

SPEKTAKL

Na otvorenom fudbalskom stadionu u Rio de Janeiru, na legendarnoj „Marakani“, u petak, 11. januara uveče održan je najveći rok-koncert u istoriji zabavne muzike.

Prisustvovalo je više od 350 hiljada oduševljenih posjetilaca, a na sceni bila je poznata britanska grupa „Kvin“ pojavačana“ sa još nekoliko zvjezda — učestvovali su Geri Kemp, član slavnog Spandau baleta, zatim Don i Endi Tejlor iz grupe „Duran Duran“, pa Rod Stjuart, Džordž Benson i Ozi Osborn i ansambl „Ajron Meiden“.

Bilo je to prvo veče desetodnevног festivala pod nazivom „Rok u Riu“, od kojeg se očekuje da privuče više od tri miliona posjetilaca. Organizator festivala brazilska agencija Artplan potrošila je 12 miliona američkih dolara samo na pripreme objekata za ovaj dogadjaj. Izgrađeni su, poređ ostalog, pokretna, rotirajuća pozornica, čitavo naselje restaurana i prodavnica i parking za oko 50 hiljada automobila.

Brazil je, inače, zemlja mladih — polovina od oko 130 miliona Brazilaca mladi su od 18 godina — i nije neobično što ih je privukao ovakav rok koncert, pogotovo što je to bila prva takva manifestacija u ovoj zemlji. Satima prije nego što su otvorene kapije „Marakane“, hiljade mladića i djevojaka stiglo je pred stadion plivajući morem, kako bi izbjegli zagruženja u saobraćaju. Svi putevi koji vode prema stadionu bili su cijelog dana potpuno zakrčeni, a mladići i djevojke su se satima gurali na temperaturi od oko 35°C koja je tog dana vladala u Riu.

Hiljade i hiljade mladih obavalaca roka proveli su cijelu noć ispred hotela „Rio Palas“, gdje su odsjeli muzičari. Cim bi se nečija glava pojavila na prozoru ili balkonu, sa ulice bi odjeknula prava grmljavina oduševljenja.

Organizatori očekuju da će sve vrijeme festivala opstati ovako dobra posjeta i da će festival u Riu daleko nadmašiti čuveni Vudstok. Pogotovo što su narednih večeri na koncertima trebali da sviraju „AC-DC“, „Škopioni“, Nina Hagen, „Jes“, „B-52“, „Go-Go“ i drugi.

ZAŠTITA ŽIVOTNE SREDINE

Mogu li sportske i druge dvorane bez dimnih zavjesa

Već deset godina Sportska dvorana „Borik“ stoji na usluži sportistima i, dakako, gledaocima. Taj istinski biser među sportskim objektima Banjaluke nije, međutim, od prvog dana korisnicima nametnuo svoj strogi kućni red. Iako su, na sve strane stajala upozorenja da je u hali zabranjeno pušenje, taj propis nikao nije poštovan.

Bezbrij putu sportisti su protestovali, apelovali, a onda i molili posmatrače da se za ona dva sasta, koliko u prosjeku traje jedna sportska priredba pod krovom, manu pušenja. Pogolj su u tome bili glasni bokseri, ali su se, sa sličnim „proglašenjem“, javili košarkaši, rukometari...

No, pušači su ostajali uporni.

Ne prihvatajući apele takmičara, Sportsku dvoranu su pretvarali u svojevrsnu pušionicu. U vrijeme održavanja turnira u malom fudbalu dvorana se pretvarala ne samo u pušionicu, već i u neku vrstu „pivnice“, ili čak „restorana“: jelo se, pilo i pušilo od jutra do mrača, dok god traju utakmice „na golice“.

Dimna koprena postajala bi tako gusta i neprozirne da je bilo gotovo nemoguće pratiti let loptef.

Umjesto da prostor ustupljen sportistima i pristalicama sporta bude oaza čistog vazduha, da se mladićima i djevojkama pruže optimalni uslovi za treninge i nadmetanja, svenjih dim je nemilosrdno gušio.

Kada je na kraju dala prevršila mjeru, radni ljudi Sportske dvorane su, krajem minule godine, krenuli u odlučnu akciju da ispod krova hale „protjeraju“ pušenje.

Prije su počeli se apelima, upozorenjima i molbama, pozivajući se na svijest onih koji vole sport, koji cijene sportiste.

U prvi mah to nije imao onog očekivanog

PUŠAČI USTUKNULI

● Kako su u Sportskoj dvorani „Borik“ u Banjaluci uspjeli da se suprotstave pušačima i našim lošim navikama

efekta: pušači su nastavljali po starom. Onda su u akciju stupili — vatrogasci, specijalno angažovani za tu svrhu: ko nije mogao da odoli izazovu nikotina, tog masovnog trovača, bio bi prvo na lijep način upozoren, a ako ni to ne bi mnogo pomoglo slijedile su energične sankcije: morao je da napusti dvoranu. Druge nije bilo!

Malo po malo, pušenje je isčezavalo iz

Sportske dvorane „Borik“. I oni najokorijeli pušači konačno su prihvatali zakonitosti vlastanja i ponašanja u jednom ovakvom zdanju: više se ne usuđuju da pripale cigaretu. Ako to i urade, tu je budno oko dežurnih da ih opome- nu, urazume.

Sportistima je, konačno, lakinulo: treniraju i igraju u čistoj dvorani. Više nema dima, više ne guše.

Radosni su i gledaoci — nepusači.

Ako radnici SD „Borik“ zaslужuju da ih za nešto poхvalimo, onda, svakako, jedno takvo priznanje treba da dobiju za pobedu koju su izvojivali u ne baš bezazlenom ratu sa pušačima i našim lošim navikama.

L. PAPIC

U DOMU BRAĆE MAŽURANIĆA

„U ovoj, nekad seljačkoj kući, rodiše se književnici i prvorodci narodnog jedinstva - Antun Mažuranić, profesor i slavist, Ivan

Mažuranić, pjesnik, Matija Mažuranić, putopisac, Vladimir Mažuranić, književnik“

Novi Vinodolski je slavno mjesto ponos Hrvatske i Jugoslavije. Poznat je Balkanu i uopšte svijetu, pored ostalog, po drevnom Vinodolskom zakoniku iz 1288. godine i sinovima pučaninom **Ivana Mikule Mažuranićem** (1781-1844) i njegove supruge **Marije Kate Ivić Mažuranić** (1778-1864). Plod njihove utrobe su: **Josip** (1812-1891), **Antun** (1805-1888), **Ivan** (1814-1890), **Matija** (1817-1881) i **Petar** koji je umro u sedamnaestoj godini. Novi Vinodolski je, između ostalog, zadnjih decenija poznat i kao centar slikarske naivne u Hrvatskoj. Jer, on i obližnje Selce imaju svoje kolonije i s razlogom, dobijaju naziv – **gradovi umjetnika**.

Sudbina se često igra, bacava sve u zaborav i vječnu tamu, ali ovdje je bila blagonaklona. Ona je neraskidivim vezama spojila, ukrstila povozala epohalni Vinodolski zakonik sa slavnim prezimenom Mažuranić, a u prvom redu ime Antuna i istorijsko-pravni dokument bez kojeg bi hrvatska istorija bilapusta. I **Antun** – drugo po redu dijete Ivana Mikule i Marije Kate (prvo je Josip, od njega je stariji tri godine, bio se zemljoradnjom i dočekao dubokustarstvo) – pronalazače izgubljenog Vinodolskog zakonika, njegov prvi redaktor i urednik. To čini da svaka pomisao na Vinodolski zakonik asocira i na Antuna Mažuranića i obratno.

SARADNIK LJUDEVITA GAJU

A kako je Antun Mažuranić došao do jednog primjerka Vinodolskog zakonika i kako ga je pronasao?

Poštovalec starina, lijepih i bogatih narodnih običaja u Hrvatskoj, a u prvom redu u svom rodnom mjestu Novi Vinodolski, Antun Mažuranić je bio zavičajni i internacionalni duh; slavista – jezikoslovac, poznati ilirac, istorijski prijatelj i saradnik Ljudevita Gaja – njegova desna ruka i podrška u svemu. Zaista, s dubokim razlozima je nazvan „ocem hrvatske slovnice“.

Međutim, na osnovu Vinodolskog zakonika pored ostalog, veoma jasno se vidi kada su krški knjezovi zagospodarili Vinodolom, Grobnikom, Trsatom, Bakrom, Hreljinom, Drvenikom, Gržanima, Bribriom, Ledenikom i drugim mjestima. Osim loga, Vinodolski zakonik je istorijski dokument od neprocjenjive vrijednosti i zbog pružanja podataka o društveno-političkom uređenju Vinodola i njegove okoline prije donošenja zakonika i način aživota „dičnih Vinodolaca“. Za današnje istraživače, istoričare i pravne naučnike privlačna su ona poglavija koja se odnose na naslijedno i kriječno pravo, zatim na sudski postupak u slučaju da se „dični Vinodolci“ ne budu pridržavali propisa, odredbi, Članova i alineja zakonika, koje je razboriti, umni i lukavi krški knez Leonardo Frankopan nepogrešivo i značak ugradio. Nikako da pomogne Vinodolcima i ostalim pučanima i da ih pravno obrazuje, nego da ih smiri, pokori – milom i silom pridobije za sebe, a od njihovog rada uzima jedan dio. Onako buntovanje i neukrotiv narod, uvijek željan slobode i pravde – imajući dosta kralja iznad svoje glave, odmetao se u oblinje planine i živio poput brdana i slobodara u Smrti Smailage Čengića Ivana Mažuranića:

Oro gnijezdo vr timora vije
Jer slobode u ravnicu nije.
Prave slobode nije bilo ni prije Vinodolskog zakonika, a pogotovo poslije njegovog donošenja.

Antun Mažuranić je imao i jednu „slabost“: volio je zavičaj koliko i kosmos, a kosmos koliko i Novi Vinodolski. Nije mogao bez njega. I Vinodolci pamte predanje i legende, bilo gdje da je bio – u Zagrebu ili po evropskim prašnjavim drumovima, okretnao se, uzdišao prema mjestu zavičaja i izgovaraju stihove svoga brata Ivana:

Vinodolski doče, da si zdravo!
Novi grade, pozdravljam te lipo!
Od kada sam, da ti kažem pravo,
Pusti tebe, lipa moja diko!
Ne uživam lužan nikad mira;
Jer ne vidim ja twoje zidine,
Još me tvoje vino jače tira,
Da i' nazovem ja dobre letine.
Ja ne vidim (u tujuj sam strani)
One ravne twoje lipa polja,

Koje mene u majevih danih
Više puti jesu zazivala.

JEDAN JE ZAVIČAJ

Volio je zavičaj, kao što se voli otac i majka. A njegov trigodine stariji brat Jozip u svemu je ličio na ocaljvana Mirkulu. I živio je onako kao i on, bio najpoznatiji vinogradar i pčelar u Vinodolskom kotaru i uopšte na Primorju. Josipova tiba i merna obitelj – uz jelo i polo, uz sve svadbe i pogrebe, pobožno je spominjala imena dobrog oca Ivana Mikule i napaćene majke Marije Kate Ivić, koja je Ivana Mikuli Mažuraniću radala samo sinove.

(Moj prijatelj Josip Šegulja, pun duha, šale i vredne – Vinodolac koji, autoritativno tvrdi za sebe, sve zna o struci i diklicama – gospama koje neće i hoće s momcima da se kapulaju – miluju i ljube, već miđanica dokazuju i tvrdi da je otač Ivana Mažuranića strašno volio svoju gospu Mariju Kale. Pogotovo kad bi potegnuo vince i oko nje video svoje since, postao bi veći od slavnog Petrarke i „zapravo plenum zvonkim i muževstvenim glasom od Vinodolca školani“).

Blažen bio dan
Kako sa s Marijom
I nisam više sam.)

Bilo kako bilo, Antun Mažuranić je često dolazio kod svoga brata Jozipa; proučavao vinodolske običaje, istraživao čuveno vinodolsko kolo za koje se ovdje vjeruje da je staro koliko i kraj koji slavi svojom igrom, taktom i muzikom. Ne samo daje po nekoliko puta godišnje boravio u domu svoga brata Josipa, nego je bio i veoma čest gost čuvene obitelji Sokolić u Vinodolu, koja je od davnina bila u prijateljskim i krvnim vezama sa Mažuranicima.

VINODOLSKI ZAKONIK

Obitelj Sokolić svoje daleko prijekovo vodi iz žilavog korijena Vlašići. Uvijek je davalja rodoljube i dostojanstvenike do čijih su misljenja držali Vinodolci i uopšte Primorci. I kao jedna vrsta duhovnog svjetionika – obitelj Sokolić je odvajkadasom roduvala popove – glagoljaše i umnike koji su pamtili legendu, brižljivo čuvali svaki pisani papirčić i sve ono što je moglo biti od istorijskog značaja za Vinodol, hrvatski narod uopće, njegovu mučnu i burnu istoriju. Zahvaljujući, upravo, porodici Sokolić, njenim svećenicima i mudracima, Antun Mažuranić je došao do jednog primjerka Vinodolskog zakonika koji je brižljivim rukama glagoljaša čuvan. I zakonik je posebnom pažnjom i brigom čuvan uznemitenom arhivu Kaptola modruškog u Novom Vinodolskom. Međutim, danas se nalazi u Narodnom arhivu Novi Vinodolski i o njemu, pored ostalog, vode računa kustosi Nedeljko Krišković i Ognjen Jovanović.

Zahvaljujući Antunu Mažuraniću – pronalazaču i prvom redaktoru – doši oje do objelodanju prvog zakonika u Hrvatskoj, u Jugoslaviji i uopšte na Balkanu.

A, eto, sudbina se često igra i ruča – potire imena, naselja i gradove. No, ovđe je bila blagonaklona i dovela epohalni Vinodolski zakonik i Antuna Mažuranića u direktnu vezu, jer, svaka pomisao na Vinodolski zakonik asocira na Antuna Mažuranića i obratno.

Hodim po Novom Vinodolskom i razmišljam o svemu tome. Malopomoćno i nadem se ispred veličanstvene, povijesne i čarobne kuće u Novom Vinodolskom, u Ulici Antuna Mažuranića, br. 5. Zastanem i gledam. Obuze me neka tuga i radoš istovremeno, nešto što opominje na prolaznost i vječnost, ponos i neka sreća koja nenadmašno zrači sa olovnih slova, koja su urezana u zidu kuće i govore:

U ovoj nekad seljačkoj kući
rodiše se književnici
i prvorodci narodnog jedinstva
Antun Mažuranić
profesor i slavist – 1805-1888
Ivan Mažuranić
pjesnik – 1814-1890
Matija Mažuranić
putopisac – 1817-1881
Vladimir Fran Mažuranić
književnik – 1859-1928
Godine 1864. proširile
i nadograđile

očevu seljačku kuću
Te postaviše čelo kuće natpis

BRATJA MAŽURANIĆI

1864

Nije visok, tko na visu stoji
Nit je velik tko se velik rod.
Već je visok, tko u nizu stoji
I visinom nadmaša visine.
A velik je, tko se malen rod.
Ali kad pane, golem grob mu treba

(I. M. Javor-1839)

Ovaj spomen postaviše Novljani – 1955.

SJEĆANJE NA PROFESORA

I dok čitam natpis – stihove, dok se nekoliko puta vraćam svetim i nenadmašnim rječima na kući braće Mažuranića, sjećam se svog dragog i dobrog profesora Midhala

HASAN SUČESKA: Taida

Impresije

KUĆA POKRAJ PARKA

tu. Vidim i njega. Jednom rukom drži telefonsku slušalicu, a drugom mi pokazuje ulaz u zgradu.

Uzimam u stan. On me pozdravlja. Naslijan i pažljiv. Odvede me u sobu za dnevni boravak. Priča već krenu. Tako io ide kod velikog piščara. Ja se već oslobođam svog straha. Gledam ga i slušam. On mi skreće pažnju na našu prošlost. Na sela, na momke. Kavga i prkos. Prkos žandarima, prkos delijama i svakom. Nemirna krv ne može drugačije. U ratu odlično borci. Danas su neki od njih čak i generali. Ja ga slušam. Pretvara se u uho. Divim se njegovoj memoriji. Hoću da upamtim svaku njegovu riječ. Ja uvijek nešto hoću. Ponudim i piće. Odbijam. Vješt i u kućnim poslovima, začasnam skupu kavu. Pijem i pričamo.

Napolju snijeg i led. U sobi za dnevni boravak prava milina. Slušam svog sagovornika. Voli Miloša Crnjanskog. Njegova djela zna napamet. Govori mi u Miloševom stilu. Divi se mnogom zajedno. Miloš Crnjanski je za njega divan umjetnik. Riječ pazar. Riječ pa zarez. Snaga uriječima, naboje pjesnički. Čitat li ga? Ne čitam. Steta. Tad ustaje i pokazuje mi knjigu „Dnevnik o Čarnojevićima“. Uzimam knjigu i stavljam u tašnu. I stidim se. Vidim, ne čitam, dobra djela. Priča teče dalje: svaki detalj o Skenderu Kulenoviću, o Kozari. Skender je divan pjesnik. Znao je da čita svoju poeziju. Ni jedan glumac u zemlji nije mogao s njim izći na kraj. Osjećao je riječi, znao je kojim tonom treba da je izgovori. Gorim od uživanja. Poezija, priza, generacije!

Moji sagovornik ni mlad, niti star. Jednostavno, ugoden sagovornik. Nisam došao na razgovor u ulozi novinara, ali već pomošljam na olovku. Ne mogu sve da upamtim. Sredjem utiske, ali nisam zadovoljni sobom. Vrijeme za polazak. Uspit, gledamo i njegovu biblioteku. Police prepune knjiga. Politička biblioteka, beletristica i tako redom. Zastajem pred njegovim izdanjima. Opet se stidim. Čak i ne znam šta je sve napisao. Sjećam se likova iz nekih njegovih romana. Od toliko pozitivnih likova, meni se urezao u sjećanje jedan Nijemac. Major Diter. Svaba, pa mi drag? Tu su i prevedena njegova djela. Opet sam iznenaden. Naš novi sugrađanin preveden na dvadeset i više svjetskih jezika.

Moja posjeta je završena. Spuštam se stepenicama u prizemlje. Pokazuje mi peč kojom grije čitav stan. Uzima lopatu i bacu ugaljnu vatru. Čuva zdravlje. Na nogama ima topke vunene čarape. Baš onakve kakve je nosio u svom sejlu pod Kožarom. Prijerata, znase. Pozdravljam se i odlazim. Ozaren, srećan, zimami više ne može. Jači sam od nje, od svih nepravdi.

Goram niz ulicu. Okrenem se. Ne vidim ga više. Ponovo prebiram utiske: borac, političar, književnik. Topla soba i knjige. Penzioner i čovjak spremar za razgovor. Sad ima više vremena i za svoje stvaralaštvo. Telefon ga i dalje užnemirava. Zovu ga ljudi iz Sarajeva, iz Beograda, Zagreba, iz Prijedora. Koračam i vremesa ledenim vazduhom. Ispred mene je ležao gradakao daje savu snovima. Borim se da što manje udahnem ledene vazduhe.

U ušima mi zvone njegove riječi: Meša Selimović, Andrić, Copic, Ivan Goran Kovačić i tako redom. Detalj do detalja. Opet se čudim. Ja se uvijek nečem čudim. Kakva je to memorija. Zar čovjak može toliko da pamti. Sitnice, detalje koji su uvijek neživani za život. Ipak, nije tako. Iznad svega ovog, mene počinje adaptiranje jedna velika jednostavnost i skromnost. Da li sam išta naučio? Ne vjerujem!

Vraćam se nazad. Odmičem od stana iz čijih zidova grije jedna topka ljudska riječ.

Eto, tako sam doživio svoj susret sa našim MLADENOM OLJAČOM. Vasilije KARAN

Iso KALAC

ZVIJEZDA JE ROĐENA

PRINCE

Prošla godina je, u muzičkom svijetu, bila u znaku Rodžera Princa Nelsona (Roger Prince Nelson), koji je mnogo poznatiji pod imenom Prince. Ovaj tamnoputi mladič važi za nasljednika Majka Džeksona, pa se sad može čuti i „Živo Prince, Majk Džekson je mrtav“. Njegova najnovija kompozicija „Ružičasta kiša“ zauzima visoko mjesto na svim top listama (pažljiviji čitaoci mogli su je zapaziti, donedavno, i na našu top listu).

„Ružičasta kiša“ je naziv njegovog muzičkog filma, u kome mu je partnerka Apolonija Kotero. To je u stvari, priča o njegovom životu. Ovaj film je u Sjedinjenim Američkim Državama prošao veoma dobro, a na

proleće će se moći vidjeti i u Evropi. Ovaj momak tajanstvenih, stidljivih očiju, rođen je 7. juna 1958. godine u Minneapolisu, država Minesota. Njegovi roditelji su bili muzičari i svirali su u jednom džez-sastavu. Kada je otac napustio porodicu, jedina

naslijedena stvar od oca bila je klavir na kome je princ počeo da komponuje svoje prve pjesme. Već sa dvanaest godina je pobegao od kuće, sklonio se podrum jednog prijatelja i za veoma kratko vrijeme naučio da svira dvadeset instrumenata. U njegovoj grupi „Revolution“ za ostar zvuk zadužene su i dvije simpatične djevojke: Liza na sintajzerima i Vendi na gitari. 1978. godine publike u Americi je prvi put primijetila ovog momka veoma niskog rasta (160 cm).

Svojim prvim singlom „Soft and Wet“, uspješnim skomponovanjem osvojio je ženski dio publike.

M. P.

LEKTIRA ZA DJECU (I ODRASLE)

Patuljak vam priča

III: kako je to doživjela srednjoškolka Jelena Ninković

U simpatičnoj zbirci neobičnih čudnovatih priča Patuljak vam priča Ahmeta Hromadžića nači će se mnogo interesantnog, dopadljivog i poučnog ne samo za djecu već i za odrasle. Putem priča koje priopovjeda patuljak Zlatibor, dječaci, mlađi, pa i odrasli upoznaju svoje osobine, odnose uopšte mnogo toga što karakteriše ljude i njihov život. U pričama se javlja niz čudnih svorenja, situacija i događaja, mnogo lijepih opisa i dosta istina o ljudskoj poštici, nezahvalnosti i sl. te majčinskoj ljubavi i drugim plemenitim osobinama.

Tu su, zatim, vrijedne pouke, poruke i upozorenja. A sve to istakla je, na osnovu iskustva i bogatog saznanja o životu, pličave maštice.

Citajući ovu knjigu osjetićemo koliko je pisac zadražao u sebi onog djetinjstva, naivnog, šarenog, jednostavnog i rječitog, na jednoj strani, te koliko zna o životu i ljudima, njihovim manama i vrlinama, na drugoj strani. Priče imaju veliku uvjerenjivost jer su životne i snažne, se jasnim porukama. Zato što se više približujemo kraju neke od ovih priča, mi već znamo rasplet radnje. Jer: na strani smo pravde.

Svaka od ovih priča počinje lijepim,

jednostavnim i kratkim uvodom,

da bi se kasnije „uhvatila pod ruku“ sa

maštom i razigrala u uzbudljivu fabulu.

Pošto smo na strani pravde,

mi želimo srećan završetak. Ali nije

uvijek tako. Ni sve priče u životu ne-

maju sretan kraj. Jedna od priča u ovoj knjizi upravo otomegovori. To je priča o orlu i slavuju. Slavuj je njegova bolesnog oria, da bi ga ovač na kraju - pojeo. Nezahvalnost i ona stara poslovica „Vuk dlaku miljenja, ali čud nikada“ izuzetno je naglašena u ovoj priči, kao i slavujeva (ljudska) dobročudnost i naivnost.

Interesantna je i priča Zlatokljuna ptica. U njoj pisac govori o velikoj potheti ljudi za zlatom, za bogatstvom i o ptičkoj ljubavi prema slobodi, prema velikom, plavom nebeskom plavetnili. Ptica nije razumjela ljudi kojima je bilo tako mnogo stalo do njenog klijuna. Ona je samo znala da ne želi u kavez i da se ni po koju cijenu ne bi odrekla svog neba. Zato se - uvidjevali da joj nema spasa - sunovratila u potok i tu okončala svoj kratki, tužni život, koji je provela u vječnom strahu i bijegu. Ovom pričom Patuljak, odnosno pisac, govori da je sloboda najveće bogatstvo.

Možemo ići redom, od priče do priče, pa da nam ne bude dovoljno ni prostora ni riječi da napišemo sve o tim djetinjasto maštovitim ali zrelim i poučnim pričama. Te priče djeci razvijaju i maštu, i razum, i saznanje. A odraštalo čovjek kad ih čita - može mu se dogoditi i to da odluta u svoja djetinjstvo. Tada može „vidjeti“ sebe kako sanjari pod šljivom odalek zemljama, kako mu je potok bio Misissipi, po kojem su plovili papirni brodovi i drvene lade. Može „vidjeti“ svoja prašnjava pocjepana koljenala osjetiti vruglaste iskre u očima. Ali, ako tada potegne rukom zadžep da dodirne svoje najdraže kamence, staklene i prakice, možda će umjesto njih osjetiti hladan džepni sat, novčanik sa par hiljadarki i slikom žene i nasmijane djece, spisak stvari za kupovinu, cigarete, upaljači i podsjetnik na poslove koje treba uraditi u toku sutrašnjeg dana. Biće mu žao što nije dječje, ali će se tješiti da ima još ovakvih knjiga na čijim će „krilima“ ponkad odletjeti u prošlost.

Zato, hvala Ahmetu Hromadžiću u ime djece i odraslih, što nam je poklonio ova lijepa, velika krila i pregrat korisnih pouka, koje će nam pomoći da kroz život letimo uspješnije.

Draško RADULJ

Poruka

Otkini senku
Zgazi je u podne
U malijskom času
Poveruj sebi
Prhnuće plamen
Tvoje nedomisli
Nad kolevkom duha
I misao kao u zoru
Probudiće večnost

Draško RADULJ

Jelena NINKOVIĆ

OD OVOG BROJA JEDNOM MJESEČNO

„ZVUČNE“ NAGRADE

Od ovog broja, svakog posljednjeg vikenda u mjesecu, za nove sve vježnje čitaoca upriličemo nagradnu igru. (Vjerujemo da su novogodišnji „zvučni“ pokloni već stigli na adrese šest sretnih dobitnika). Pitanja, naravno neće biti teška, posebno za one koji redovno prate našu top-listu.

Nagrade jedan LP i dvije singl ploče) i ovog puta će obezbijediti Turistička agencija Putnik, Poslovničica Banjaluka. E, pa pozurite do idućeg četvrtka, 31. januara, pošaljete tačne odgovore na pitanje: Ko je izvođač kompozicije „Program tvog kompjutera“?

PUTNIK

poslovničica Banjaluka
Turistička agencija Putnik

Rok legende

NAJŽEŠĆA DJEVOJČICA ROKA

Priča o Dženis Džopljin je počela 19. januara 1943. godine i trajala je nepunih dvadeset osam godina. Cijeli svoj život je proveo u traganju za svojim pravim identitetom. Pila je, lumpovala, nije mnogo marnila za ponašanje na javnim mjestima, radila je što je htjela, podsmijivala se ustaljenim pravilima, svom gradu, djetinjstvu, samoj sebi. Ali, uz sve to znala je pjeva, jer tek kroz pjesmu mogla je da iskaže sebe, mogla je da bude razumljiva, mogla je da voli i da bude voljena. Počela je sa Big Brother And The Holding Company, bendom koji je jeneraski dovezao vezan za nju i ona za njega. Zajedno snimaju „Cheap Thrills“, jedan od antologičkih albuma rok en rok, album koji je Dženis i bend otkrio svijetu i zahvaljujući kome postaju vječni.

Dženis snima ploče, nastupa na festivalima, postaje sve slavnija i sve više propada, postaje neizječivi narkoman, alkoholičar, živi mravac. Zbog toga je Dženis i napravila jednu malu pauzu u svom radu, da bi se ponovo vratila na scenu 12. juna 1970. sa novom grupom. Nakon odične turneve, u noći između trećeg i četvrtog oktobra 1970. godine nestala je iz svijeta rok en rok u dvadeset osmoj godini, ulazi u legendu, u veliko društvo rokera koji su zbog droge i alkohola prenalo napustili rok scenu. Po sopstvenoj želji, kremirana je dva dana kasnije, a pepeo je rasut po okeanu, duž kalifornijske obale, obale gdje je Dženis Džopljin doživjela brojne uspjehe, ali i razočarenja.

M. Dž.

John Lennon

Debeli papagajac

Ja imam malog papagaja
To mi je drugar vrlo mao
Sada ga šetam Britanijom
i nadam se da će život doći

Svoj papagajca zovem Džefri
I djeđ mi se baš tako zvao
A i možak je pernat imao
pa sam mu njegovo me dao.

Neki ne vole papagaje
manguje malene žute
Cak ih i jedu za doručak
I' daju mački, o sudbe krute.
Moj ujak smaže papagaja
slatkog i tustog od salte
Kriknuh i zazvah: Ronil
No te je za njeg' bila tek salta.

Pramda se zove Artur
to nije imalo veze
Znao je ući u dućan životinja
i sve ih smazati kao meze.

Doktor u nega gvirnu
da vidi šta je to
Ali' taj je bio tako alav
da crće prepun ko zo.

Moj Džefri cvrkutom pjeva
Kad god sam usobisao tom pticom
A ja mu napravim jaja na tostu
pa ga dobro nahranim žlicom.

Pjeva ko drugi papagaji
Al' samo kad ga štimam
A osobito u nedjelju
kad ga na struju klimam.

Ponekad leti po sobi
Sleti na krevet ko pravi
A kad je zaista sretan
Obavi ono na mojoj glavi.
Znajte da je na dijeti
Jer klopka hrana ko žvake
Ako udeblica još samo malo
moraće jednik nositi štakice.

Bilo bi smiješno, zar ne bi
Papagaj hoda na štakice, ručno
Zamislj kako se svi ti ljudi
smiju dok im ne bude mučno.

Takav je moj papagaj Džefri
Debeo, a žut već od ranije
Volim ga više nego oca
A tek mi je trideset dvije.

Prevod: Sadić Šešer

● Ipeta Ivandica, bubnjara Bijelog dugmeta, sarajevska teškometalna grupa Divlje jagode pozajmila je za snimanje novog albuma.

● Od stare postave Dorijan Greja ostao je samo gitarista, pjevač i kompozitor Massimo Savić. Inače, grupa se nedavno vratila iz Švedske, gdje su snimali materijal za svoju novu drugu LP ploču.

● Posljednjih dana prošle godine u Ljubljani je boravio Lazo Ristovski, koji je na svojim klavijaturnama pomogao snimanje novih pjesama svoje popularnije grupe VIDEOSEX.

● Krajem prošle godine u SR Njemačkoj su uhapšena 22 video-pirata koji su ilegalno presnimali video-kasete i prodavali po smješno ni-

skim cijenama (za 1.500 dinara, a stvarna im je cijena oko 10.000 dinara).

● Engleski muzički časopis Melody Maker je grupa Culture Club u svojim vjestima, o ne baš pretjerano uspješnoj američkoj turneji, zlobno poredio sa orkestrom Džemsa Lasta.

● Muzika je prirodnja, muzička industrija nije izjavio je Stiv Dordi, koji se po prelasku na Islamsku vjeru sad zove Jusuf Islam, a svojevremeno je bio poznatiji kao Ket Stivens.

● Pjevač Sal Solo, kojeg znamo iz grupe Classy Nouveaux, izdao je svoju prvu malu ploču. Na njoj se nalazi pjesma Sandamiano (Heart and Soul), za koju je Sal dobio poziv da gostuje po Italiji.

TOP LISTA

DOMAĆA:

1. MENI SE NE SPAVA - „Bijelo dugme“
2. PITAJU ME, PITAJU - Oliver Mandić
3. SOBA 23 - „Denis i Denis“
4. BAJ, BAJ - „U škrpicu“
5. PJEVAJMO DO ZORE - „Film“

STRANA:

1. LIKE A VIRGIN - Madonna
2. ALL I NEED - Jack Wagner
3. POWER OF LOVE - „Frenkie Goes to Hollywood“
4. WILD BOYS - „Duran Duran“
5. SHOULD HAVE KNOWN BETTER - Jim Diamond

NARODNA:

1. MAČE MOJE - Lepa Brena
2. ZIVJEZDANE NOĆI - Snježana Komar
3. ZIVELA LJUBAV - Milar Milić
4. MOJ MILOŠE PIŠE TI SE LOŠE - Vera Ivković
5. NE DAJU MI DA TE VOLIM - Ljuba Alidić

PET NEZABORAVNIH:

1. LONG AS I CAN SEE THE LIGHT - „Zereendance Cleawater Rivival“
2. JULIJANA - Dušan Jakšić
3. LA PALOMA - Connie Francis
4. SOMETHING IN THE WAY SHE NOVES - Harry Belafonte
5. COUNTRY ROADS - John Denver

RADIO — BANJALUKA

ZABAVNA:

1. THE NEVERENDING STORY - Li Mahi
2. LIPE CVATU, SVE JE ISTO KAO LANI - „Bijelo dugme“
3. BIĆEMO ZAJEDNO - Dado Topić
4. PITAJU ME, PITAJU - Oliver Mandić
5. NO MORE LONELY NIGHTS - Paul Mc Cartney
6. STARU MOJ - „Srebrna krila“
7. PRIVAT DANCER - Tina Turner
8. GORDANA - ŽARKO MAMULIĆ - „Pepe i kri“
9. DUGO TOPLO LJETO - „Slomljena stakla“
10. ANELA - Davorin Popović

NARODNA:

1. NAĆI ČU JE PO MIRISU KOSE - Šerif Konjević
2. ŠEIK - Lepa Brena
3. RASULE SE KOSE MOJE - Usnja Redžepova
4. ČASA LJUBAVI - Mlie Kitić
5. NIJE LAKO BEZ TEBE - Nada Obrć
6. SAMA JA, SAM TI - Mira Vasiljević
7. NADAJ MI SE NADAJ - Biljana Jetlić
8. ZAKUĆAĆU JA NA VRATA NJENA - Aleksandar Ilić
9. KAKO SI LEPA - BORA Spužić Kvaka
10. DOTAKAO SAM DNO ŽIVOTA - Toma Zdravković

Priprema M. PERVIZOVIC

EKSLUZIVNO ZA „GLAS“

načava maksimum rezonovanja. Sve to, u najkraćem, znači da je Dalí jedna budala dobrog kvaliteta i preciznosti, precizna budala.

PITANJE: Pošto kažete da ste budala, možete li mi, molim vas, kazati kakva je razlika između neke druge budale i vas licno?

Mudrost, lucidnost, talent...

nadno. U početku, izigravao sam genija, možda nekih dvadeset godina, s jedinom namjerom da prestrašim novinare, ljudi kao vi, ljudi koji su dolazili da me intervjujuš. Nisam u to uopće vjerovao; uživao sam utome kao u igraljici. Zbog toga je u posljednje vrijeme kažem: Pažnja! Ne igrajte se genija, jer rizikujete da to postanete!

PITANJE: U vrijeme kad ste otkrili da ste genijalni, bavili ste se i filmom. Iz tog perioda je i film koji

jednostavno šta ja mislim o filmu: nuuu-la! Nula, jer za manje od pet godina doći će vrijeme kada će sve kino-dvorane biti zatvorene! Jednog dana ljudi neće imati nikakvu želju da idu u kino — da bi se kretenizirali, pošto im kreteni iz filmske industrije neće više moći uvaljivati svoju produkciju!

PITANJE: Svoj genije ste otkrili dok ste bili mlađi. Kako danas vidite mlade?

ODGOVOR: Današnja omiljena kasni nekih pedeset godina kada so

Salvador Dalí:

paradoksalan — nije mu teško izjaviti da je zaljubljen u smrt, možda više nego u bilo šta drugo. Jer, Mišel de Monten je rekao da stalno treba razmišljati o smrti, kako bi se njom zbljžio. Toliko da, onog časa kad ona stigne, otvorite joj vrata, kažete joj: „Uđite, sjedite“, razgovarate s njom. A ima ljudi, kad Amerikanci, koji se boje smrti, pa umru od straha kad smrt stigne! Zbog toga, stalno treba razmišljati o smrti, a pogotovo misliti na velikog Španjolskog mistika San Huan dela Krua kad kaže na kastiljskom:

AŠTA AKO SE SMRT NE DOGODI?

Suprotno očekivanjima, Salvador Dalí, umjetnik koji svojim djelom obilježava čitavu jednu epohu slikarstva, nije odbojan i ne bježi od novinara. Svi koji su imali sreću da sa njim porazgovaraju znaju da je izuzetno zanimljiv i prijatan sagovornik.

To potvrđuje i ovaj dijalog.

PITANJE: Majstore Dalí, želite li najprije da mi kažete nekoliko riječi o vašoj metodi „kritička paranoja“.

ODGOVOR: Slavna metoda „kritička paranoja“ koju sam ja izumio prije više od 37 godina ima tu vrlinu da, uprkos tome što čudo-višno djeli — ja sam ni dan danas ne znam čemu služi! Jedno je sigurno: to je izvanredno dobra metoda da se zaradi novac! Varaže svakako poznato da novac, načito zlato, predstavlja moj hob.

Zlato je, poslije gospode Dalí, moja najveća ljubav. Zbog toga, u Njujorku, ja se osjećam najbolje kad, na kraju dana, vidim silne dolare i čekove koji pljušte kao proliv! Nakon toga se uspavam u neopisivom zadovoljstvu. Ova metoda, za koju rekoh da ne znam čemu služi, ipak ima svoju definiciju. Definicija je slijedeća: Metoda „kritička paranoja“, dvije lažice spontana metoda iracionalne svesti, zahvaljujući kojoj se upravlja i čine pristupačni svi delirantni fenomeni. A kad kažem pristupačni, to znači da su ti delirantni fenomeni postali kartežanski; zbog toga postoji ta riječ „paranoja“, koja označava maksimalan delirij, i „kritička“, koja oz-

• **Svest o tome da sam genijalan nastala je iznenadno. U početku izigravao sam genija s jedinom namjerom da prestrašim novinare, ljudi koji su dolazili da me intervjujuš. Nisam u to vjerovao; uživao sam u tome kao u igraljici. Zbog toga je u posljednje vrijeme kažem: Pažnja! Ne igrajte se genija, jer rizikujete da to postanete!**

ODGOVOR: Jedna razlika — a ona je, ipak, značajna, ali mala — jedina razlika između mene i jedne budale jeste da što ja nisam... lud!

PITANJE: Vi o sebi volite kazati da ste genijalni. Kada ste to otkrili?

ODGOVOR: Svest o tome da sam genijalan nastala je izne-

Zanimljiv i prijatan sagovornik: u kući velikog umjetnika

ste radili sa vašim slavnim zemljakom Luisom Bunuelom. Zamolio bih vas da kažete kakav je vaš pogled na današnju filmsku produkciju i na njenu sutrašnjicu?

ODGOVOR: Pošto sam u mladosti snimao filmove, često me pitaju šta mislim o filmu. Vrlo je

poredi sa svojim vršnjacima iz dvadesetih godina ovog stoljeća!

PITANJE: Počesto mislite na mladost. Mislite li ponekad na smrt?

ODGOVOR: Mišel de Monten, vjerujem da je to čovjek koji jerekao najveću istinu o smrti. Pošto je Dalí

„Dodi, smrti, ali tako skrivena da ne osjetim kad si došla, jer osjećaj zadovoljstva da će umrijeti mogao bi mi ponovno dati želju za životom“.

PITANJE: O kakvom se paradoksusu radi, majstore, kad spominjete smrt i hibernaciju?

ODGOVOR: A, da, hibernacija, kategorično — da! Jer, jedna od mojih opsesija je smrt, i ja bih je želio odložiti što je moguće kasnije, uprkos tome što kao katolik znam da je neljubljena. Ali, ja bih želio da je odložim što duže, dvije sedmice više, to bi ved bio fantastično! U Vašingtonu djeluje jedna asocijacija za proženje života na čelu sa doktorom Stingerom. Moj prijatelj, Volt Dizni, nije ukopan kao običan smrtnik; on je u jednom cilindru, sa tekućinom, u očekivanju da bude oživljen. To košta 8.000 dolara. Mene to ne bi koštalo ništa, ja bih im bio reklama. Ja sam na spisku Uprkos tome što je to danas samo u fazi teorije, jer još smo primitivni za tako nešto. Ja sam se ipak stavio na spisak, ako ništa drugo, ono da držim u nedoumici ljudi iz Figueresa, mog rodnog grada. Zamišljam ljudi iz tamošnjih kafana da jednog dana počnu pričati:

„Dalí je mrtav, ali nije mrtav kao običan čovjek!“ Eto, to me veseli! To što nisi mrtav kao svaki smrtnik; nema krvogega, nema skeleta, ništa. Nakon svega toga, teoretski — a kroz 30 godina to će biti potpuno izvjesno — mrtve će jednostavno uzimati na popravak; smrt će biti bolest kao svaka druga. Na kraju krajeva: šta ako ja ipak ne umrem?!

Husein HUJIĆ

TI DANI, TE GODINE

Taj dan je u Derventipočeо kao i mnogi drugi dani u gradu. Radni ljudi su uz razigrane zvuke razglasne stанице žurili svaku na svoj dnevni zadatak. Dječice su uživo čarvaljajući ulazila i izlazila iz svog restorana. Čistači su čistili ulice. Radnici su radili na betonskom mostu i na osmoljetki. Vreva, poklici vessele pozdravljanje poznanika i drugova.

A ipak, kroz sve to današ je provlači nešto posebno. Kao da se očekuje nešto veliko, kad dase nešto spremi. Neko uzbudjenje kod ljudi i žena kao pred velike dane: pred proglašenje Republike, pred nacionalizaciju preduzeća, pred otvaranje omalinske pruge — pred svaki pobjednički korak naše narodne revolucije.

To se izvršavalo kroz kratke rečenice:

— U koliki sati?

— U četiri...

— Cućeš, danas je gradska konferencija žena!

— I moja će stara skinuti zar...

I što se više blizio čas konferencije, vazduh je bivao nanelektrisan. U četiri sata sala je već bila puna. Ali iz raznih ulica pomaljale su nove žene. I ne samo one. I muškarci su dolazili. Jer, nije to obična konferencija žena. Danas će one postaviti još jedan zahtjev za ravnopravnost s muškarcima...

U radno predsedništvo konferencije bira se i Mina Poročić, majka jednog živog i tri pala borca. Ona je u zaru. Doduše, ovdje su otvoreni velom, ali ipak u zaru i snobrava se kad je pozivaju da zauzme mjesto. Da lije Minaza mlađih dana, pljući nešto iza mušebaka i odvojene od svijeta, mogla misliti da će jednom sjeći,

ovako kao danas, u forum za rukovodenje jednom konferencijom?

Referat podnosi Amira Derišefendić. Glas joj je na početku malo nestiguran — možda prvi put govor pred masom od nekoliko stotina žena. Ali, to brzo prolazi. Govor joj postaje odsječan i siguran:

... Pred nama stoji još jedan važan zadatak u izgradnji našeg velikog Petogodišnjeg plana. Zahtjevi radnih kolektiva grada Sarajeva i mnogih drugih o donošenju zakona za zabranu nošenja zara nailazi na odobravanje u vecini naših gradova, selja i kolektiva širom naše zemlje. Interesovanje za ovaj pokret je veliko. U svakom muslimanskom selu, po gradovima i preduzećima kolektivno se čitaju članci iz novina o tom pitanju i razvija se živa diskusija. Žene Muslimanke na mnogim konferencijama izjavljavaju se da osjećaju da je nošenje zara nazadnja stvar i da ta nošnja ne odgovara naprednom društvu kao što je naše.

Riječ zatim uzima Mubera Begović:

— Naši ljudi pojačano rade na likvidaciji zbosilačnosti našem narodu. To se ogleda i kroz ležnju za skidanjem zara. Ja vjerujem da će Narodna skupština udovoljiti zahtjevinu i željuve većine Muslimana i Muslimanki i donijeti takav zakon. Jer, dok god je zar na našoj ženi, dole će veliki broj žena biti po strani naše socijalističke izgradnje... Naše žene u zaru vido zlo koju više neće trpit, jer je dosla bilo robovanja i temoviranja.

Plijesak i „Tako je!“ razliježu se salom. A, onda, zaškrpa stolica u jednom redu. Sa nje ustaje žena

DANAS SAM VESELA

● **Jedan davnji refren:**
„Skinimo zar i feredžul Budimo istinski ravnopravne i slobodne...“

sa zarom. Ide prema radnom predsedništvu, a u nju uprste stotine pogleda. Slinje pred govorni-

cu i odmjereno pokretima najprije skida valu, zatim drijesi drijelove zara i skida ga sasvim pred čitavim svijetom. Pred nama je sada stajala vlastitim rukama oslobođena žena, sa namaštenom kosom, u novoj haljinji i s licem koje je sjalo veličinom trenutka. Kao rob koji, nakon dugog ropstva, sam zdere svoje okove. Možda bi Halidža i sakagić i nešto rekla, ali ko sad da nadjača tu borbu pleska i odobravanja. A, onda tu je već još nekoliko žena koje čine isto. Čini i Mina Poročić, majka tri pala i jednog živog borca, Fatima Gradaščević, Aminina Dervišefendić, Razija Poročić, Atifa Nailić, Alema Čarimagić, Habiba Pragunić, Husnjica Poročić, Šuhreta Begović...

Dok su one sjele oko radnog predsedništva, sa dne dupke puno sile teško se provlačila još jedna žena. Za njom još dvije, tri. Među njima i hodočinica. Podšišala je kosu i sad krenula prema radnom predsedništvu kao ptica kad se prvi put vine iz gnijezda.

— Živjele žene koje su se otkrile Živjele Partije — odzvana salom.

Nova grupa žena se dize. I one bacaju zarove na sto. Oni iz posljednjih redova populi se na klupe da bolje vide. Sali se prolema. Ritual odbacivanja zara traje.

Sad je tu već pedesetak žena sa odbacenim zarom. Sve se svećanin izrazom lica i s ushićenjem. Onim istim ushićenjem pred kojim su u ratu padali bunker lešista, a danas grade giganti petoljetke.

I na kriju one to svoje raspolaženje:

— Danas sam vesela!

— Bilo mi je petnaest godina kad sam obukla zar. Takvo je bilo vrijeme...

— Tako još mlađa, a vidimeno... I kad sam ga ja skinula, skinula ga sve...

— Svi Svi će skinuti zar... Velika je to odluka. Revolucionarna. To se osjeća i iz sljedeće rečenice jedne od njih:

— Trideset pet godina morala sam nositi zar...

Ispovijesti kratke, isprakidane.

— Druga, je nemam haljinu... Moram kupiti kad dobijem te lažice...

— Obuci ćemo se mi, ima vremena...

Raduju se one, a raduju i svi u sali. Kao prijatelj sreći prijatelja.

Ali, dok su tu sva srca kucala kao jedno veliko srce, neko — kome sve još nije bilo jasno — izbací pitanje:

— Dobro, Mubers, razumijem za mlađe žene... Ali, šta će nositi moja i tvoja majka kad skinu zar?

— Nosiće ono što bude nosila čitava Bosna i Hercegovina.

— Tako još trase i salom.

Na kraju konferencije žene su uputile rezolucije Prezidiju Narodne skupštine NRBH. U prilog skidanju zara i feredža.

I dok su u ovu dvoranu ušle u zaru, sad je na svjetlosti vedrog dana otkrivenog lica Izašlo oko pedeset žena. I, na tom svom prvom koraku u novi život slike se sve zajedno pred Domom kulture.

Sunce ih je obasjalo svojim topim zracima i kao da se sva slobodna priroda radovala i njihovom oslobođenju.

Rajko SKVARICA

NIN-OVA NAGRADA ZA ROMAN 1984.

Snažno prozno osvježenje

Milorad Pavić: Hazarski rečnik, Prosveta, Beograd, 1984.

Pojavu Hazarskog rečnika u izdanju beogradske Prosvete, u prošloj godini, mnogi književni kritičari ocjenjuju kao dogadjaj od izuzetnog značaja. Po mnogima, jugoslovenska književnost je dobila vrsno prozno djelo. Knjiga je za kratko vrijeme doživjela dva izdania i sad je u toku štampanja trećeg za koje se vjeruje da će takođe biti rasprodano. Šta je to što današnjeg čitaoča toliko privlači u toj knjizi? Je li se čitalac, koji je ne tako brajan pa zato i izbitljiv, zasitio tekuće književne produkcije, dosta ujednačene i vrlo oprezne za snažnije zaokrete i veća iznenadenja? Može li se još nečim objasniti toliku popularnost jednog romana od samog njegovog izlaženja?

Bilo kako bilo, Hazarski rečnik je postao bestseler prošle godine i prije dobijanja NIN-ove nagrade. Ova, u nas autoritativna književna nagrada, učinje ga još privlačnijim što se u prošlosti dogadalo čak i sa slabijim djelima.

Neki kritičari kažu da je ova knjiga nagrada našoj književnosti, a drugi da je to „najznačajnija knjiga objavljena kod nas za život ove generacije“. Ima još dosta laskavih napisa o knjizi, ali nećemo o tome.

Milorad Pavić nije nepoznat domaćoj čitalačkoj publici. Njegove zbirke pripovijedaka i esejske, davno su skrenuli pažnju književne kritike akcentirajući ga kao originalnog i vrlo interesantnog pišca. Ovaj profesor filozofije iz Beograda, vodi porijeklo od spisateljske loze što u književnosti ostavlja tragove unazad oko dvije stotine godina. Pavić je zreo, ozbiljan i vješt pisac. Hazarski rečnik je po svemu originalno prozno djelo, počev od naslova pa do zadnjestrance. Način pisanja iskače iz okvira pisanja kod nas. Uželi da od rječnika stvoriti roman i od romana rječnik, a da i jedno i drugo daju dobro ono treće — prozno štivo dugog trajanja, autor je isčitao ogromni materijal pisanih tragova iz XVII vijeka savladavši do tančina istorijsku potku iščezlog naroda Hazara. Na tu potku on strpljivo i racionalno unosi svoje književne i duhovne kvalitete. Hazari su došli odnekad s Istoka i živjeli su na prostoru iz-

među dva mora — Kaspijskog i Crnog. Onih se otinaju tri jakе religije pa ih je autor opisao u tri poglavja, tri tzv. knjige: crvenoj, zelenoj i žutoj. Dakle, radi se o hrišćanskim izvorima hazarskog pitanja, islamskim i hebrejskim.

Roman obiluje fantastikom, ali se, kako kaže i sam autor, napaja sokovima ovozemaljskih bitišanja. Lociran je u vrijeme između VIII i IX vijeka kad do tada snažan narod nestaje pod pritiskom jačih.

Tajna uspjeha romana je u tome što je autor ovlađao istorijskim činjenicama manjom pravog profesionalca, a onda je to vješt, s puno duha i još više mašt, ubolio i pretočio u prozu kakva rijetko dolazi u ruke čitaoča domaćih ostvarenja. Njegove ličnosti su i nastrane i čudne, udvojene i nepostojane, a uvijek prisutne. Svaka od triju religija ih posmatra sa svog stanovišta nalazeći u njima ono što je za nju najbitnije i najinteresantnije. To je dobro izvedena sinteza drevnog i nestvarnog, uradenog profesionalno bez suvišnih riječi i duge radnje, ispričano na najinteresantnijim mogućim načinom, postavljeno prostorno i vremenski idealno. Tako lijepe priče se ne sreću često u književnoj svakodnevici i sigurno će odoljevati i vremenu i novim naletima da se dostignu ili prevaziđu. Osnovna poruka knjige je: moželi su budinje Hazara zadati bilo koji mali narod pod naletima jačih i bezobzirnijih?

Ne pročitati roman Milorada Pavića Hazarski rečnik bi bila prava šteta. Pročitati ga samo jednom, na brzinu i ne razumjeti sva njegova govorenja, čini se, još veća. Malo ko u nas ponire tako daleko i priča tako interesantno, a da vrijeme i prostor koristi s maksimalnom racionalnošću. Zato bili završio s rečenicom Igora Mandića: ... Pavićeve su priče možda najbolje što je stvoreno u našoj modernoj fantastici!

I ne samo Mandić, kritičari su bili prično ujednačeni kod prikazivanja romana Hazarski rečnik, književnika Milorada Pavića koji će nam sigurno ponuditi još dosta dobrih romana.

Slobodan JANKOVIĆ

POEZIJA

U SVIJETU KNJIGE

Ljepota kajkavske riječi

Draga Vranješ: Megle, Školske novine, Zagreb, 1984.

Draga Vranješ je pjesnikinja koja već duži niz godina svojom kajkavskom poezijom izaziva značajnu književnu kritiku i poklonika izvorne kajkavske riječi. Vezanu svojom poezijom uz zavičaj (živi u Virovitici), ona je predala izučavanju i praćenju života tačnog čovjeka, iknjajući kroz njega univerzalnost svakodnevnice prisutne u bilo kom čovjeku. Ima u toj poeziji i malo melankolije, ali ne melankolije apatičnih optičaja, nego čisto onog ljudskog opuštanja bez kojeg se često ne može zamisliti ljudsko blistovanje.

Poetski svijet Drage Vranješ je postojan, on je u tim domaćim hižama, stariim kletima, oranicima zagorske seljaka, njegovoj otvrdloj sceni života-on je u svemu što okružuje čovjeka i stvara mu prostor da se u njemu bori, živi i traje.

Ono što posebno valja istaći u toj poeziji je to da se u svojim pjesmama Draga Vranješ ne

ponavlja, ona uistinu otkida gromade života u samom čovjeku i u toj bitnosti sagledava život njegov, upredjujući ga sa vremenom i stvarima koje ga okružuju.

Ima u tim pjesmama dosta simbola, nabrekle ljudske istine koje tima i traje u svakoj pjesmi, toplih opisa, prirode koja je okružuje, razumjanja i razgoljicanja opisa prirode u cijeloj njenoj raskoši.

Dodata li ovome da je cijeli knjigu ilustrirao i naslovnu stranu uradio naš poznati slikar Ivan Lacković Croata, onda možemo s pravom konstatovati da smo dobili uz stih i adekvatne crteži koji su na najbolji način osmisili ljepotu i snagu kajkavske riječi. Sigurno je da nam ovom zbirkom pjesama Draga Vranješ nije kazala sve, u knjigama koje će ponuditi po onome što smo sada pročitali, sigurni smo da ćemo otkriti nove ljepote kajkavske izvorne riječi.

PRVA KNJIGA

Život satkan od ljubavi

Željko Mara Mavretić: Postelje

daljine, Osvit, Karlovac, 1984.

Željko Mara Mavretić je mladi pjesnik koji se javlja svojom prvom zbirkom pjesama. Svoje pjesme do sada je objavljivao u mnogim listovima i časopisima. Ova zbirka u stvari je izbor objavljenih radova uz doštu oštru slike samog autora. Poezija Željka Mare Mavretića u biti je poezija koja počinje na elementima ljubavi. Sve u njoj odraz je ljudskog traganja satkanog kroz ljubav čovjekova, koja je preduslov, po Mavretiću, za život samog čovjeka. U takvom sagledavanju života oko sebe Mavretić pada u određena rotacijska raspoloženja punu životne strasti, ali ne i s onom potrebnom dubinom koja je neophodna da se sagleda i srž samog života, koji je u svakom slučaju i sastavni dio ljudske ljubavi.

Mavretić je u nekim svojim pjesmama bolji kada se hvata u koštac sa svakodnevicom života, sa onim noborivim ljudskim trajanjem u

svim životnim situacijama, kada čovjek bije bitku u vremenu u kome živi i traje. Tu je u sagledavanju života veoma interesantni postojan, jer mu pjesme uranjuju duboko u usudbine ljudi, u njihova tragediju, slove, muke i nedaće.

Na takvom mjestima u svojoj poeziji Mavretić razotkriva život veoma smjelo i postojan dovodeći ga u pravu vezu sa stvarnošću koja je u čovjeku i koja ga okružuje. Tu poslovno treba izdvojiti pjesme Pite od blata, Bakar o domovini, Garavo moje, Ludbreški klet i još neke. U tim pjesmama on je pokazao svu zrelost pjesnika koji se ozbiljno dokazuje i najavljuje jednu interesantnu i zanimljivu pjesničku hinst.

Svakako treba istaći i to da ova zbirka pjesama oplemenjuju crteži mladog karlovačkog slikara Željka Jurčevića koji je zaista nadahnuto i dosta slikarski zanimljivo ilustrirao poeziju. Bez svake sumnje je da je ova zbirka pjesama dobar prvenac Željka Mavretića koji već sada dosta občecava.

Momir LAZIĆ

Pjegavi i od tifusa izliječeni komandir streljačkog voda Novo izvede iz podruma trojicu ustaša i povede ih u jarugu.

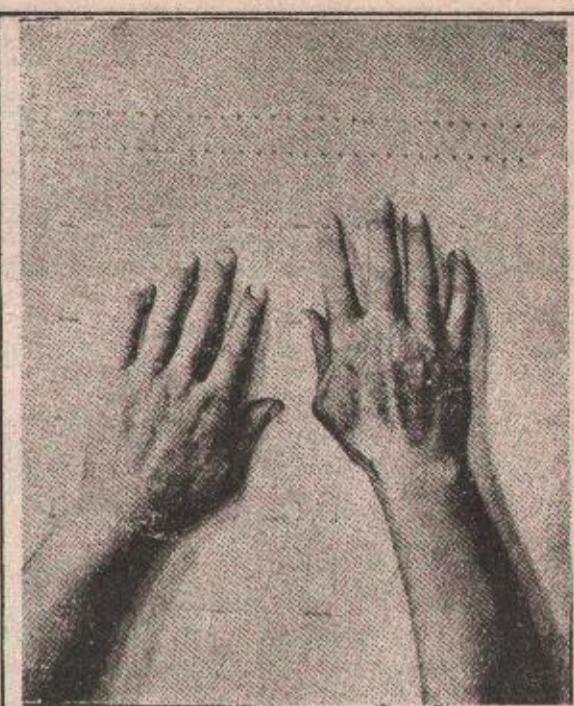
Za njim je krenuo streljački vod sa repertiranim puškama.

— Ne pučajte, drugovi, u pitanju je greška-iznenada se pobuni plavokosi satnik Antun. Od septembra 1941. godine sam partizanski obavještajac. Ne grijesite dušu, drugovi...

— Okakvoj duši govorиш, gospodine satničić? Okle vama duša? Sad ste svi partizanski obavještajci, a do juče ste klali sve odreda — odgovori Novo i sam iznenaden postupkom ustaškog oficira.

— Druže vodniče — umiješa se mitraljezac Milan. — Ne vjerujem da je on ustaški oficir. Ovako držak može da bude samo naš čovjek.

Novo stoji na proljetnom vjetru i ne sluša šta govoriti mitraljezac Milan.

Dragan SAVIĆ: NEONSKA SITUACIJA (ulje)

Antunove ruke

ZORAN D. ĆUKIĆ

— E, možda i jesam — odgovori Novo i poljubi je.

— Ima li oca Nada?

— Imala sam ga... Nijesam ga zapamtila. Kao partizanski obavještajac greškom je strijeljan od strane OZNÉ zadnjeg dana rata-kroz suze odgovar Nada. Zatim užima Novove ruke, dugo ih gleda, miluje i ljubi.

— Ruke su ti tako nježne — šapuće Nada. — Ne vjerujem da su ikada držale automati i ubijale... Imaš ruke prianiste a ne ratnika...

Novo ne govori ništa. Po ledima ga probada isti onaj vjetar koji je osjećao devetog maja 1945. godine. Omamrjuje ga nekim čudnim mirisom davno usahle krvi i teškog vonja neispravnih vojničkih čakšira i bluza od tek istrijeljenih vaški.

Sjeća se Novo kad je u predgradu Bihaća zaklao njemačkog vojnika na straži. Sljedećeg jutra dugo je u obližnjem potoku prao ruke od usirele krvi, trlao krpom za čišćenje ordža oštricu noža ne bi sa nje skinuo tamne crvene mrlje...

Komesar bataljona dugo ga je krišom posmatrao i na kraju mu kroz smije reka:

— Nije ovo tvoje vrijeme, mladiću. Žao ti je da ubijaš, gadiš se krvi a Nijemci, ustaše i četnici nemilice je puštaju našem narodu.

Odmah po demobilisanju uzeo je da zakolje pjetlja za ručak. Kad pjetlja zakrešta, Novo zažmuri i pusti ga da odleti. Sa prizora ču glas svoje tetke:

— Novo, jadan ne bio, nijesu kada pjetlja da zakolje, a tvoji su vršnjaci u ovom kraju ljudi klali...

— Šta bi ti, Nado, uradila čovjeku koji je naredio da ti se strijeljaju otac? — prigušenim glasom pita Novo.

— Ništa — odgovara Nada. — Cijelog života će ga nesreća pratiti. Za njega će život biti najveća kazna...

Nada je sjutradan uzalud okretala broj telefona Novog preduzeća. Odgovor je bio: „Drug direktor je na službenom putu u inostranstvu. Vratite se do kraja mjeseca...“

Sljedeće nedjelje Nada je sačekala Novu kad je izlazio iz fabrike i iznenada mu stavlja ruku na ram.

— Dobar dan, druže direktore, zar ste se već vratali sa putu? kroz smijeh mu govori Nada. — Vi me očigledno izbjegavate, druže direktore.

Novo ništa ne govori i nastavlja da hoda. Nada trči za njim.

Novo ni glavu da okreće.

Kod raskrsnice Novo iznenada stade.

— Nado, mi ne možemo živjeti zajedno. Greškom sam ti strijeljao oca. Zaboravim i oprosti ako možeš...

Poslije pet dana sekretar preduzeća u kome je radio Novo prijavio je nestanak svog direktora Opštinskog sekretarijata u inostranstvu. Sjutradan je patrola milicije obila njegovu sobu.

Na krevetu, u lokvi krvi, ležao je trofejni pištolj marke „mauer“.

Na zidu je stajala uramljena Nadina fotografija.

Nove nigdje nije bilo.

Dvije godine poslije tog dogadaja, u susjednoj varoši, sad već potpuno sijed, sa naočarima za sunce, Novo je u opštinskom sudu predao prijedlog za proglašenje nestalog lica za umrlo.

Službenik je pažljivo čitao prijedlog ne primjećujući da je podnositelj prijedloga već nestao.

I tako se Novo godinama pojavljivao pred šalterimasa zahtjevima za proglašenje nestalog lica za umrlo.

POSJETA

Proteklih dana Muzej Bosanske krajine i Narodna i univerzitetska biblioteka „Petar Kočić“ u Banjaluci bili su dobro posjeteni. U petak među posjetiocima koji su navratili u

FOTO-ŽURNAL PEROM I KAMEROM

Nema sumnje da su i Muzej Bosanske krajine i Narodna i univerzitetska biblioteka „Petar Kočić“ u Banjaluci useljenjem u prostorije Doma radničke solidarnosti dobili tretman koji i zasluguju. U izuzetnom zdanju Doma, u samom centru Banjaluke, na oku žitelju ovlašnjem i putniku namjeriku ove dvije institucije kulture pozivaju sve zainteresirane u posjetu.

A one, odista, imaju šta da pokažu i čime da se diče. Muzej, to su prije svega bogate etnološke, etnografske zbirke, zbirke oružja iz različitih perioda i sa raznih lokaliteta, autentični dokumenti iz socijalističke izgradnje Banjaluka i Bosanske krajine.

Biblioteka sa velikim fondom knjiga i stručnih časopisa,

KRAJIŠKA RIZNICA KULTURE

sa izložbenim prostorom, izdavaonicom, dječijim odjeljenjem i čitaonicama u kojima se spremaju ispiti i kabinetima za stručan rad postala je stjecište svih onih koji se bave naukom i, što je možda najvažnije, ona je sastajalište mlađih.

No, to nije sve, jer može se, a i moći će još i više. Materijalna sredstva doduše nedostaju (kao i drugim djelatnostima kulture), a njih nadomešćuju samoprijegoran rad zaposlenih. Stručni kadrovi se još traže, ali po svoj prilici i to pitanje biće ubrzo riješeno ako se zauzmu i potruđe svi.

Namjera je da ova kulturna riznica Bosanske krajine u što skorije vrijeme postane sabiralište svih kulture željnih i upućenih. Ovdje rado primaju i stručnjake i znanstvenike. Am-

bijent je to u kome se govor tiho i u tišini poslovi svršavaju, kako i dolijuge.

Doći u Banjaluku a ne svratiti u ove prostore nenadoknadi je gubitak. Posebno za one koji su žitelji ovoga grada, a još „nisu stigli“ da posjeti ovaj mirni kutak. Tu mogu biti samo suočeni sa istorijom, a i kustosi Muzeja su tu, ako ustreblju. I da se podsjetimo, pa i one zaboravne, da Muzej i Biblioteka nisu namijenjeni samo učenicima i studentima, nego svima. Dodite sami, ništa vas ne košta, a dobitice mnogo. Ako ništa drugo, bar malo mira i tišine.

I, na kraju, da se kaže da žitelji banjalučki treba da su zadovoljni što u njihovom gradu postoje ovakva mesta. Mjesta koja su svima otvorena.

N. GUZIĆ

Snimio: Rastko OSTOJIĆ

ZIMSKA NAGRADNA IGRA

DANAS

POSLJEDNJI KUPON

Nagradsna igra je završena. Danas objavljujemo posljednji — 14. kupon sa nagradnim pitanjem vezanim za ŠIPAD-VRBAS. Nagradno pitanje glasi: Kako se zove program komadnog namještaja VRBASOVE Tvornice namještaja iz Lakaša?

Ujedno obavještavamo učesnike nagradne igre da će u ponedjeljak biti objavljen talon za lijepljenje kupona, sa rezervnim kuponom, a u utorak objavljujemo drugi rezervni kupon. Dakle, učesnici u nagradnoj igri mogu imati i dva rezervna kupona naobjavljenja na talonu.

Izvlačenje nagrada biće u petak, 8. februar u hotelu „Nacional“ u Prnjavoru.

Uostalom, u broju od ponedjeljka objavljujemo sve pojedinosti oko slanja kupona.

Namještaj provjerenoj kvaliteti, prema svim ukusima i za sve stambene prostore proizvodi

ATLAS
industrijska
agencija
DOKTOR ATLAS ambasador
TEKSTILNI KOMBINAT
„KOMBITEKS- BIHAC“

TEKSTILNI KOMBINAT
„KOMBITEKS- BIHAC“

DOUR „Novitet“ Bosanski Petrovac
BRINE O VAŠEM ODJEVANJU

elmo
ATRO „VELIKA MORAVA“ CUPRIJA
narištelska tvrtka
Poslovna Novi Sad
Vaša agencija

Agrokomer
AGROKOMER GLAVNI SLOVNIK
ZIMSKA NAGRADNA IGRA „GLASA“
KUPON 14 (drugo kolo)

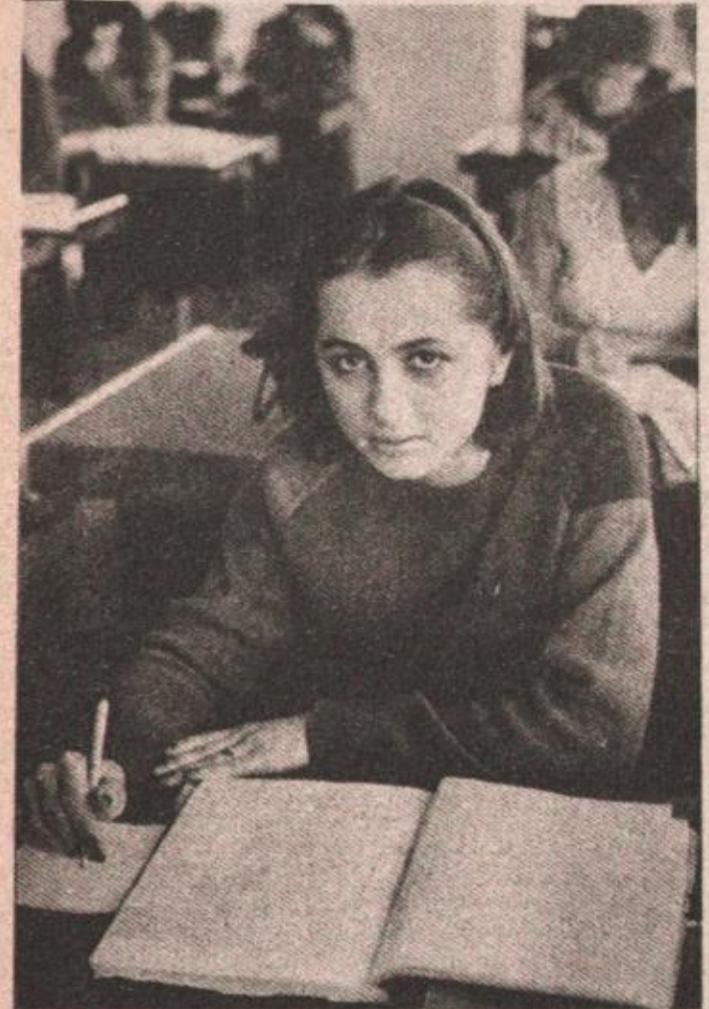

**VAŠA
ODJEĆA
NOŠI
ZNAK**

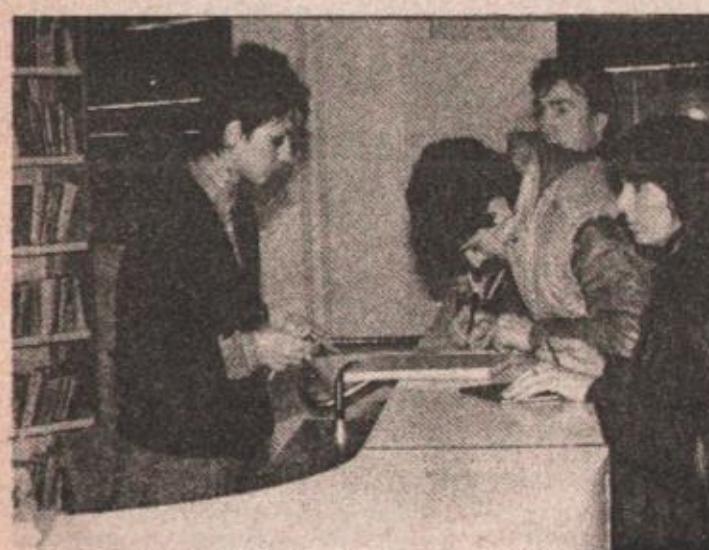
Pitanje: Kako se zove program komadnog namještaja VRBASOVE Tvornice namještaja iz Lakaša?

Odgovor:

Sana

Željka Stilić: uskoro i diploma

Koncentracija pred ispit

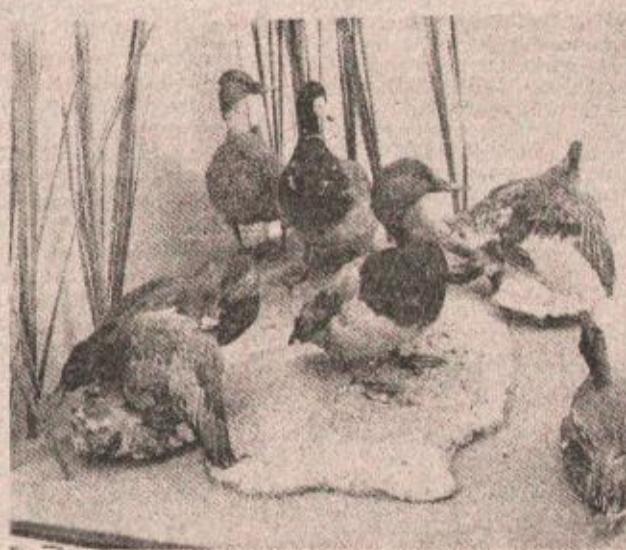
U društvu je najbolje

Oružje iz posljednjeg rata

Oružje iz XII. i 19. vijeka: puške, jatagan...

Ptice iz Bardeće

KOSARKA

PRVENSTVO JUGOSLAVIJE ZA OMLADINKE

PORAZ „MALENIH“

MLADI KRAJIŠNIK — MARLES 75:76 (38:49)

SUDIJE: Derović (Subotica) i Debeljački (Novi Sad) dvorana: Vojvodina, gledalaca: 100.

MLADI KRAJIŠNIK: Radenović, Broćeta 8, Jocić, Jurišić, Đanić, Đurić, Delvazirević 8, Bogojević 2, Starčević, Milošević 12, Papić 9, Radenović 34.

MARLES: Malenko 21, Botolen 15, Šuen, Kozar, Pišteršek, Sadžak 10, Boja, Bojović, Teršek, Soko 6, Tržan 8, Šenverter 18.

NOVI SAD 26. januara — Sedam sekundi prije kraja. Mladi Krajišnik je imao loptu i zaista više nego sijajušu šansu da već izgubljenu utakmicu dobije. Međutim, neiskusne Banjalučanke nisu znale ni uspijele da tu priliku iskoriste lopata je otišla u aut, a bodovi su pripalii odličnom sastavu Marlesa. Poraz Banjalučanke je zaslužen, jer su se namjerile na snažnijeg i iskusnijeg rivala koji je od prvoga minuta počeo mudrije da gradi put ka pobedi. Mariborčanke su već u drugom minuti povele sa 7:0, najviše zahvaljujući nervoznoj i neshvatljivo zbumjenoj igri Mladog Krajišnika čiji je sastav u tom periodu djelovao kao neka školska ekipa. No, Banjalučanke su se dosta brzo smirile i organizovale, preuzele su inicijativu i u petom minutu imale prednost od 8:7 odnosno 12:9. Nažlost, to je danas bilo i posljednje vodstvo

PRVA „B“ SAVEZNA LIGA: VOJVODINA — BORAC

POKUŠATI VRATITI DUG!

BANJALUKA — Košarkaši Borca danas gostuju u Novom Sadu, u susretu sa Vojvodinom, kao revanš iz prvog djebla takmičenja. Upravo za taj prvi susret, u Banjaluci, 3. novembra prošle godine, kadasu Banjalučano poraženi rezultatom 86:95, vezane su sve Borčeve prvoligaške nedaleće: jer, dotadašnja serija dobrih igara je prekinuta, Borac je ostao bez planiranih bodova, koje je i pored slabe igre trebalo da osvoji. To se najbolje osjeća na bodovnom saldu. Od tada je odigrano 11 kola, ali taj poraz još nije zaboravljen! Ostao je varljiv utisak da je moglo biti bolje i da se propušteno može nadoknaditi. Naravno, u Novom Sadu?

U OK SSO BANJALUKE

PRIJEM ZA KOŠARKAŠE BSK-a

BANJALUKA — Mladi košarkaši BSK-a, koji su na republikom prvenstvu zauzeli druga mjesto u konkurenciji kada i juniora, imali su prijem u OK SSO Banjaluke. Predsjednik Predsjedništva omladinske organizacije Jasna Pašić pozdravila je igrače, trenere i rukovodstvo kluba, čestitajući im na dosadašnjim rezultatima i zaželjivu mnogo uspjeha u budućem radu. U gotovo dvočasovnom otvorenom razgovoru dotaknuta su mnoga pitanja rada Kluba, banjalučke košarkašice i posebno rade sa mladim kategorijama BSK, koji su u svom radu posebnu pažnju posvećuju mladom naraštaju, može mnogima služiti za primjer, ne samo po masovnosti i rezultatima, nego i po načinu rada, organizovanosti i odziva „bskovača“ na brojne omladinske akcije. Predstavnici Kluba upoznali su banjalučku omladinsku organizaciju sa radom i akcijama koje pripremaju stalni karakter, kao i o problemima sa kojima su suočeni, prije svega vezanim za bolji materijalni položaj i uslove rada.

Zajednička je konstatacija da bi ovakvi susreti trebali biti česti, jer bi to bilo od obostrane koristi.

E.G.

KOMENTAR KARIKATURISTE

DOĆI ĆE TEBI PROLJEĆE!

Goran MILOJEVIĆ

TURNIR U MALOM FUDBALU „BORIK 85“

DERBI DO DERBIJA

BANJALUKA — Danas i sutra nastavljaju se utakmice trećeg kola turnira u malom fudbalu „Borik 85“. Utakmice su sve interesantnije pa treba očekivati da će tribine „Borika“ biti ispunjene. Sastaju se „Slomljeno krilo“ — „Prijatelji“, „Corkovac“ — „Kameleoni“, „Vesela krajina“ — „Aperidik“, „Složna braca“ — „TKB“, „Šeher“ — „Video šator“ (subota od 9:30), „Cager“ — „Bis“, „Glamor“ — „Tri pa jednu“, „PGP“, „Sava“, „Mali Lošinj“, „Cimos citroen-jaha“, „Drugov“ (zeni-

ce) — „Balkan“, „Duro Đaković“ — „Bamus“ (subota od 16:00), „Plesni klub (Banjaluka)“ — „Čevapčići“, „Suster“ — „Večernji list“, „Ljubić“ — „Kafelav“, „Romanići“ — „Lazinavoda“, „Aida“ — „Tom i Đeri“ (nedjelja od 9:30), „Granap“, „Zupa Kršković“, „Mahala“ — „Sela“, „Taksi Burduš“ — „Mali logor“, „Medecinar“ — „Knežica“ i „Šeher“ — „Karioke“ (nedjelja od 16:00 sati).

M.M.

ABID KOVAČEVIĆ U DVOSTRUKOJ ULOZI

ZNAM ŠTA ME

Bogata fudbalska karijera: 14 godina u Borcu, sezonom u Dinamu i tri u grčkom prvoligašu Etniku iz Pireja, dobila je očekivan epilog. Nakon relativno mnogo neizvjesnosti Abid Kovačević se vratio u Banjaluku i u Borcu sportsku karijeru nastavio dvostrukom ulogom. U isto vrijeme će iigrati i obavljati dužnost tehničkog direktora kluba. Tako će po ugledu na Crvenu zvezdu, Partizan... krenuti stopama Dragana Đajića, Momčila Vukotića.

— Za razliku od Đajića i Vukotića, moj posao će biti mnogo teži — ističe Kovačević. Jer, u odnosu na Crvenu zvezdu i Partizan, Borac u organizacionom pogledu mnogo zaostaje. Ja se ne predajem. Jednom je moral i ovako da krene. A poznato je da je svaki početak težak.

IPAK SE KREĆE

● U isto vrijeme ćeigrati. Koliko je moguće uspješno obavljati obje dužnosti?

— Za sada, dok budem nastupao, posao tehničkog direktora će uglavnom biti vezan za struku. Tačnije, moram da ostvarim uvid i koordinaciju rada stručnih radnika — trenera.

● Koji bi dužnosti trebalo da obavija tehnički direktor kluba?

— Sistematisacija mog radnog mesta i svih zaduženja je upravo na raspravi. Do sada u opisu radnih mesta takođe nije postojalo. Mislim da bi osnovno trebalo da predstavlja vodenje kadrovske politike. Veliki je problem kako se sada nametnuti na našoj regiji. Ugled smo izgubili, tako da će uspostavljanje prave, uspješne saradnje sa svim klubovima Bosanske krajine biti naš osnovni zadatak.

● Kako doći do kvalitetnih fudbalera?

— U svakom trenutku, u daljem radu, moramo da znamo kada se na regiji pojavi talentovani fudbaler. U saradnji sa trenerskim kadrom o tome moramo da vodimo posebnu pažnju. Do sada je kroz Borac prošlo najmanje 80 posto „stranaca“ koji ni u najmanjem obimu nisu ispunili očekivanja.

● Znači da sada su u tome uglavnom griješili treneri?

— Ne bih rekao. Njih nikonije pitao koje će fudbalere dovesti u Borac.

PISMA KOJA DOBIJAMO

KLIZALIŠTE NA TENIS PLACU

S pažnjom sam pročitao napis vašeg novinara Uzeira PAŠALIĆA o klizanju i klizalištu u Banjaluci. Međutim, nešto mi je, ipak, ostalo nejasno: ukoliko se pisac tog priloga bavio klizanjem u Banjaluci poslije drugog svjetskog rata, tada ne bih imao nikakve primjedbe. No, ako je trebalo govoriti uopšte o tom sportu i njegovom razvoju u gradu, tada se treba vratiti u daleku prošlost i podsjetiti na vrijeme kada je klizanje bilo izuzetno popularno u Banjaluci.

U vrijeme između dva svjetska rata, u današnjoj Aleji JNA, preko puta vojne pekare, nalazio se, kako se tada to govorilo, tenis plac, na kojem su igrali i naši poznati teniseri. Tada su zime bile dugotrajnije i hladnije, pa je u toku zime tenis plac pretvaran u - klizalište. O tome su se brinuli otac i sin, Jozo i Martin Brnić. Istina, na klizalištu su dolazili predstavnici tadašnje „banjalučke elite“, oni koji su imali „prave“ klizaljke. U to vrijeme Aco Mastela je važio

za istinskog virtuiza na klizaljkama, bio je prava „marka“, za banjalučke prilike, a sjećam se, pored ostalog, da je Gojko Beader imao klizaljke koje su nabavljene u Beču ili Gracu.

Ostalo mi je, takođe, u sjećanju i to daje, takođe između dva rata, jednom ili možda i dva puta na zaledenoj Crkveni odrazano prvenstvo Banjaluka u brzom klizanju. Ukoliko me sjećanje ne vara, pobijedio je Drago Cakan Novaković. Danas stanuje na Mejdalu.

Sve mi se čini da je u zimu 1948. ili pak, 1949. godine u dvorištu tadašnjeg Fiskulturnog doma bilo napravljeno klizalište. O tome bi, sigurno, nešto više mogao da kaže prof Hamdija Kadunić.

Uvjeren sam da će vam ovih nekoliko podataka dobro doći, odnosno da će dopuniti istoriju banjalučkog sporta, posebno klizanja.

Primiti srdačne pozdrave.
Milivoj Lika GROZDANIĆ
Banjaluka

ČEKA

● Nakon mnogo isčekivanja Abid Kovačević ponovo u dresu Borca, ali će u isto vrijeme obavljati i dužnost tehničkog direktora kluba ● Za razliku od Dragana Đajića ili Momčila Vukotića moj posao će biti mnogo delikatniji, zbog toga što Borac u organizacionom pogledu mnogo zaostaje za Crvenom zvezdom i Partizanom - ističe Kovačević

BORAC KLUB KRAJINE: Abid Kovačević

da nam radni ljudi Banjaluke okrenu leđa. Jer, sve u organizacionom pogledu možemo srediti, izmjeniti, usmjeriti, ali sve to može pasti u vodu ako ne budemo imali podršku grada i sredine.

● Dokada, na kraju, mislite aktivnoigrati?

— Izvanredno se čujeam. Pripreme podnosim bez i najmanjih problema. Ako ne bude ozbiljnijih povreda, vjerujem da kvalitetno mogu da igram još najmanje dvije sezone.

Momo JOKSIMOVIĆ

STONI TENIS

NA POZIVNOM TURNIRU 12 NAJBOLJIH JUNIORKI JUGOSLAVIJE

NASTUP SANJE KUBELKE

BANJALUKA — U Ljubljani će se u sobotu i nedjelju održati pozivni turnir 12 najboljih juniorskih Jugoslavija u stonom tenisu. Na ovom takmičenju nastupiće i najbolja stonoteniserka „Rade Ličine“ iz Banjaluke Sanja Kubelke.

— Ovo je za Sanju velika šansa da se dokaže i eventualno izbori mjesto među prvih šest, što bi bio veliki uspjeh. Dobro se pripremila i nadam se da će opravdati povjerenje. Najveće protivnike imajuće u takmičarkama iz Foče — kaže Vlado Jovićić, trener u klubu, koji će zajedno sa Sanjom naput u Ljubljani.

M. M.

BORAC NA TURNIRU U LJUBLJANI

JUNIORI U PREDNOSTI

BANJALUKA — U subotu i nedjelju u Ljubljani, u organizaciji FK Slovena, održace se zanimljiv turnir u malom fudbalu. Učestvovaće predstavnici svih republika i pokrajina, a Bosnu i Hercegovinu predstavljaju igrači Borca. Trener Gerum odradio je fudbalere koji će putovati u Ljubljani. To su Smajić, Gajic, Kršić, Beširović, Đurđević, Popović, Mrkić, Đajić, Lemic i Matija. Vodiće ih trener Zoran Smileski.

U. P.

SPORTSKI RAZGOVORI

DOŠAO DA OSTANE

Dušan Milanković (21), poslije godinu dana provedenih na „kaljenju“ u zeničkom Čeliku, ponovo je u Slaviji. Istina, imao je ovaj plavokosi momak dosta primamljivih ponuda od ostalih prvoligaša, a najupornija je bila Vojvodina, koja je nudila „kule i gradove“. Milankoviću za prelazak u redove novog prvoligaša, ali je on sve ponude odbio i došao u Slaviju.

— Došao sam da ostanem u klubu, u kojem sam i ponikao. Još prije odslušenja vojnog roka odobravao sam u dresu Slavije desetak mečeva. Poslije vojske sam na prvenstvu BiH boksovaо u majici ovog kluba, da bih onda zajedno sa Javorcem, Stjepanovićem, Palikućem i Petrušićem pojačao zenički Čelik.

● Tamo ste se, izgleda, dobro snadili.

— Izvanredno su me primili u Zenici, a ja sam se trudio da ne

iznevjerim njihova očekivanja. Mislim da sam sa 17 pobjeda u 18 prvenstvenih mečeva pošteno odradio minulu sezonu u dresu Čelika.

● Bili ste finalista tradicionalne revije za „Zlatnu rukavicu“ u Svetozarevu.

— Pobijedio me Stanimirović, bokser Kabilova iz Svetozareva. Da je bio bio ko drugi, a ne domaći bokser, vjerujem da bih se radovao pobedi. Ipak, potpuno sam zadovoljan i plasmanom u finale.

● Koliko ste imali mečeva prošle godine i kakav je bilans?

— Odboksovaо sam 34 meča. Bilans je 31 pobjeda i tri poraza.

● Konkurenčija u Prvoj saveznoj ligi će biti i kudlikamo jača od drugoligaša.

— Nikoga se ne plašim. Stekao sam neophodno iskustvo, a boksovao sam i protiv Aljića iz Pule i Mađancija iz Prištine. Kad sam mogao

njih da savladam, zašto bih se plašio drugih.

S. RISOVIĆ

MILOJKO BOGOJEVIĆ, PRINOVA BORCA U ZIMSKOJ PAUZI

DO ČETVRTOG MJESTA

U zimskom prelaznom roku među brojnim prinovama Borca posebno se ističe Milojk Bođojević. Skoro dva metra visok, star 25 godina, najzad je dočekao priliku da se vrati u klub u kome je počeo fudbalsku karijeru. Pomalo čudan fudbalski put je počeo 1972. godine u pionirima Borca. Uslijedilo je nakon nekoliko godina seljenje u Napred, zatim ponovo povratak u Borac, pa odsluženje vojnog roka i ponovo povratak u Borac. Bođojević je zatim imao izlet u Jajce i Elektroboštu, te ponovo povratak u Banjaluku. Duž boravak u Kozari iz Bosanske Gradiške prekinut je zbog operacije meninsku i liječenja, da bi dvije posljednje sezone branio boje Bratstva iz Bosanske Kruse.

— Iako imam 25 godina, ubijeden sam da će Borcu mnogo pomoći.

Do sada sam igrao na mjestima prednjeg ili zadnjeg centarhafta. Mogu reći da mi iskustva ne nedostaju. Eto, prošle godine sam igrao u kvalifikacijama za popunu Republike lige BiH, a bio sam i standarni prvotimac Bratstva.

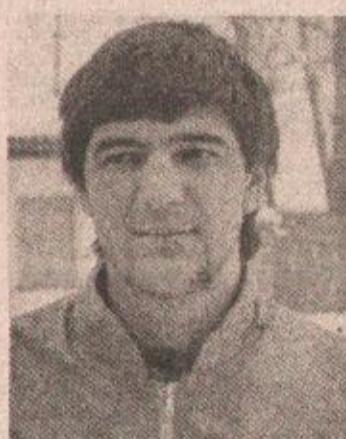
— Konkurenčija na mjestima centarhalfa je relativno slaba?

— Boković vjerovatno odlazi u inostranstvo, dok se Lipovac spremi u JNA. Ostao je samo Durdević.

— Vjerujem da možemo biti solidan tandem i da za naše igre ne treba strahovati:

— Kakve su Borčeve šanse u nastavku prvenstva?

— Ekipa je veoma mlada. Međutim, tim je kvalitetan. Od borbe za prvo mjesto neće biti ništa, ali objektivno gledano četvrta pozicija na prvenstvenoj tabeli nam nije nedostignuća. U prave poduhvate

mogemo tek u narednom prvenstvu.

M. J.

MILAN DOŠEN, TRENER FK „BRATSTVO“ IZ KOZARCA

OPSTANAK NIJE NEOSTVARLJIV

Milan Došen, mladi fudbalski trener iz Prijedora, preuzeo je kormilo „Bratstva“ iz Kozarca, člana Meduopštinske lige sredinom jesenjeg dijela prvenstva. Kozarčani su tada imali svega četiri boda, a prvi dio su završili sa šest bodova. Pitali smo trenera Bratstva kakve su šanse ekipe za opstanak:

— Naše šanse za opstanak su minimalne, ali očuvanje statusa Meduopštinskog ligaša nije neostvarljivo. Imali smo neća sa povrijedjenim, pa i kažnjivenim igračima. Na proljeće će biti mnogo bolje. Pojačali smo se sa četvoricom mlađih i perspektivnih igrača i uz standardne prvotimice, koji nisu nastupali iz pomenutih razloga, „Bratstvo“ će biti mnogo jače. Raspored nam omogućuje da se upustimo u borbu za svaki bod, aigraćemo na pobjede jer jedino one

donose opstanak.

Kada će Bratstvo početi pripreme?

— Već u ponедjeljak 28. januara zakazali smo prozivku. Prvenstvo počinje u marta, ali treba poboljšati fizičku spremu. Počinjemo u dvorani, a čim nam to vremenske prilike dozvole izacićemo i na teren u Kozarcu. Na nama je da zakazemo i što više prijateljskih utakmica sa jačim rivalima. Dvijetakve (u Prijedoru i Kozarcu) odigraćemo sa Berekom.

Iz kratkog razgovora saznali smo da se Milan Došen bavi trenerским poslom amaterski. Bilo je i priča o „milionskom“ honoraru, ali istina je ovo: Mile Došen je trener — amatér, koji svoj posao obavlja iz ljubavi prema fudbalu i ljudske željeđa kao trener postigne uspjeh. Žrtvujući svoje slobodno vrijeme, i poklanjavajući ga fud-

balu Milan Došen je istinski entuzijasta i poklonik fudbala, a da je tako, pokazaće i rezultati Bratstva.

M. MUJIĆ

ZONSKO PRVENSTVO BANJALUKE U STONOM TENISU

BANJALUKA — Na zonskom prvenstvu Banjaluke u stonom tenisu prva mjestra pripala su kao što se očekivalo banjalučkim stanosteniserima „Rade Ličine“ i „Borca“. Na ovom takmičenju nastupilo je 25 stonenisera iz Banjaluke, Bosanske Dubice, Ljubije i Prijedora. U finalu su se sastali Šurhan (Borac) i Đorđević („Rade Ličina“). Nakon uzbudljive borbe u dva seta pobedu je zabilježio Aleksandar Šurhan (22:20, 22:20) kome je pripalo prvo mjesto. U borbi za treće mjesto Ranko Komienac (Borac) je bio uspješniji od Petra Mazura iz „Rade Ličine“ (2:1). Za plasman od 5 do 8.

BANJALUČANIMA PRVA MJESTA

mesta razigravali su Igor Mihailović, Dragan Širovinac i Dalibor Miljanović. (Miljanović — Mihailović 2:1, Mihailović — Širovinac 2:0 i Širovinac — Miljanović 2:1) Petno mjesto je pripalo Igoru Miljanoviću stoneniseru „Rade Ličine“, šesti je Dragan Širovinac („Rade Ličina“), sedmi Dalibor Miljanović (Borac), a osmo mjesto je osvojio Vlado Jovićić, trener „Rade Ličine“. Prva petorica stekla su pravo nastupa na prvenstvu Bosne i Hercegovine. Turnir je odigran u organizaciji STK „Borac“ i „Rade Ličina“ iz Banjaluke.

M. MUJIĆ

ŠAH

PRVENSTVO SLIJEPIH BOSNE I HERCEGOVINE

I MEHIDIĆ PORAŽEN

VELIKA KLAUDIJA — U sedmom kolu prvenstva slijepih Bosne i Hercegovine u šahu prvi poraz dožvio je Safet Mehidić u susretu sa Vojinom Pajkićem. S obzirom na to da je Mehidić u prvom kolu remizirao sa Zagorcem, a u šestom sa Avramom, teško je predvidjeti da li će uspijeti da odbrani šampionsku titulu. Kolo je bilo vrlo borbeno, za razliku od prethodnog, jer se samo jedan susret završio remijem. Značajnu pobedu izborio je Rade Roglić iz Banjaluke, koji je znatno popravio svoj položaj na tabeli. Vesi Čećević i Svetislava Zagorac igraju dobro i ugrožavaju do sada vodećeg Sretka Avrama.

REZULTATI 7. KOLA: Pajkić — Mehidić 1:0, Despot — Drašković remi, Roglić — Kapo 1:0, Mijatović — Zagorac 0:1, Babić — Šehić 1:0, Babić — Čećević, slobodan je bio Avram.

REDOŠLIJED: Zagorac — Čećević 6, Avram 5.5, Mehidić 5, Drašković i Pajkić 3.5, Roglić i Babić 3, Šehić 2.5, Kapo 1.5, Despot i Babić 1, i Mijatović 0.5 poena.

D. MUTIĆ

PRVENSTVO KOZARE

SAMO JEDAN REMI

BOSANSKA GRADIŠKA — Ni drugo kolo prvenstva ŠK Kozare nije donijelo većih iznenadnja, a uz jednu odloženu partiju za bilježen je samo jedan remi, dok su igrači sa crnim figurama ovog puta bili nešto uspješnije.

REZULTATI 2. KOLA: Lendić — Bavrić 0:1, Mehidić — Zavila 0:1, Karan — Zaimović 0:1, Kikić — Gušić 1:0, Sladojević — Vokić remi, Soko — Logo 0:1, Kovačević — Šljivar 1:0, Catović — Janjanin 1:0, Raković — Starčević odloženo, a slobodan je bio Radmanović.

REDOŠLIJED: Bavrić, Zavila, Četović, Zaimović i Kikić po 2 poena, Lendić, Mehidić, Janjanin, Logo, Karan, Kovačević po jedan poen itd.

U trećem kolu koje se igra u nedjelju sastaju se Bavrić — Zavila, Četović — Zaimović, Kikić — Gušić 1:0, Sladojević — Vokić remi, Soko — Logo 0:1, Kovačević — Radmanović, Gušić — Sladojević, Vokić — Slokol i Šljivar Raković.

N. KRAGULJ

ŠAHOVSKI ZADATAK

Broj 760
Priprema: Nikole LAKIĆ
Šahovski majstor

Bijeli: Kh1, Dh5, Tg1, Tg5, Sh4, pješaci b3, c4, d5, e4, f3, h3 (11)
Crni: Kg8, Db2, Te1, Tt1, Le8, pješaci a5, b4, c5, d6, f4, g7, h7 (12)

Bijeli vuče i dobijaju

Efektan završetak imala je partija starih majstora Janovski Šahter (London, 1899) u kojoj je bijeli prinudio protivnika na predaju nakon tri poteza.

Rješenje prošlog zadatka: 1—D12. LG1 Df3 3. Lf3 Lf5 mall

PRIČA O JEDNOJ FOTOGRAFIJI

● Skrigin se živo sjeća kako je nastala fotografija „Knežopoljka“: „Gledam je — jedno joj dijete na ledima; drugo čvrsto drži za ruku, dok ona povijena korača sama, potpuno sama, širokim poljem, a oko nje nigdje nikoga, samo iznad nje obaci, skoro nalegla na ovo troje usamljenika koji su se zaputili neznano kuda...“

Ujutro smo se slatko smijali kad smo od domaćina saznali da njegov noćašnji doživljaj!

Naime, neposredno po Milanovom stupanju na stražu, domaćin kuće je izšao u klozet koji se nalazio u dnu dvorišta. Milan ga je bez riječi propustio. Međutim, kada se domaćin vratio u kuću, Milan ga je **zaustavio i uperivši pušku** u njega tražio lozinku!

Normalno, ovome to nije bilo poznato i kada je pokušao da Milan objasni kako je on domaćin kuće u kojoj smo odsjeli, Milan mu je strogo odgovorio: „Kad sam na straži — ne poznajem ni kakve domaćine! Lozinu! A kako je ovaj nije znao, Milan mu je nadio, neprekidno držeći upernu pušku, da pred njim na odstojanju hoda.

I tako je jedni domaćin naše kuće samo u donjem veštu šetkao tamo-amo pred Milanom, svedok nje svanjuju, i Milana na straži zamjenio Ljuba Božanović.

Tog istog jutra došao je kod nas i Veselin Masić. Kako je on bio član Izvršnog odbora AVNOJ-a, zadužen za pitanja kulture i propagande, mi smo ga uvijek u šali nazivali „Naš ministar“.

Veso nam je saopštio da je Gacko oslobođeno, i, pošto cemo se tamo vjerovatno duže zadržati, da odmah idemo, jer cemo imati mogućnosti da radimo na novom repertoaru.

Tako je snimljena „Knežopoljka“

Pošto je Veso odmah morao da ide za Kallnovik, iskoristio sam priliku i snimio Vesu i Savu zajedno sa našom ekipom, a istovremeno i njihove portrete.

Kada sam završio sa snimanjem, došla je tu vijest da poginuo komandant III divizije **Pero Četković**. Avion koji je bombardovao položaje, primjetio je na ravnom i otvorenom Nevesinjskom polju jednu grupu partizana i odmah počeo sa mitraliranjem. U toj nezaštićenoj grupi nalazio se i Pera Četković.

Otat Pere Četkovića pošao je u borbu kao rodoljub i pratio svoga sina u svim akcijama. Teško, ali sa ponosom je primio vijest o sinovljevoj smrti. Samo je tražio da mu sin bude sahranjen po pravoslavnom obredu i na rodnom običaju. I sahrana Pere Četkovića, komandanta III divizije, obavljena je po želji njegovog oca!

Koliko čemo u ovoj borbi izgubiti ljudi? Svakog dana gine iskusi borci, gine rukovodici — kažu naše revolucionare, koga i takmo nemamo mnogo.

Tog dana nisam ni slutio da sam napravio posljednje snimke Save i Vese.

I ova dva borca su nestala iz struja nepuna dva mjeseca kasnije!

Jedna od Skriginovih fotografija postala je slavna odmah poslije rata. Autor ju je nazvao — „Knežopoljka“.

Sjećate li se one žene čudnih, tamnih očiju, čije lice odražava patnju?

Jedno dijete joj je na ledima, drugo je čvrsto drži za ruku, dok ona povijena korača sama, potpuno sama, širokim poljem. Oko nje nigdje nikoga. Samo su iznad nje obaci, koji su skoro nalegla na ovo troje usamljenika koji su se zaputili neznano kuda...

Djeca, jordan, torba, put pod nogama i neponovljive oči: prkosne, stolički uporne, izviru ispod ravne kose, zabradene dugačkom širokom maramom...

Žorž Skrigin: KNEŽOPOLJKA

— U Knežopolju smo se našli januara 1944. godine — opisuje Skrigin atmosferu i susret sa ženom koja je išla sama, izdvojena iz zbjega. — Prošli smo kroz popaljena sela; slika razaranja i uništenja se ponavljala u stravičnim bojama. Nijemci su htjeli, po ko zna, koji put, da nemilosrdno satru sve pred sobom.

Skrigin je, kao i ostali borci, najveći dio svojih 18 hiljada kilometara ratnog puta prešao pješice. Sada je osjetio srdačnu gostoljubivost Kožarčana, pojavio je konjića. („Prešao sam tolike ofanzive“, reči će, „a sada sam se, ovdje, prvi put popeo na konja“).

Ostro januarsko sunce sve ledi...

Zajedno sa borcima, kreće se i veliki zbjeg. Odlaže ljudi sa svojom vojskom, ostavljaju ogњište, uz svoju vojsku su jači, sigurniji.

— Svaki od tih ljudi vuče za sobom i veći broj stvari, natovarili su na sebe koliko su mogli, pa i

više od toga, računajući da će sve to valjati; ostace se duže, a ko zna i koliko će biti to duže! Tada sam, kada smo već sišli u Knežopolje, viđao jednu ženu. Išla je sama, izvan zbjega, pred njom pukla ravan, dugačka i otvorena na sve strane.

Svjedočanstva epopeje

Zena sa dvoje djece, jednim, manjim, privezanim za leđa, a drugim koje drži za ruku, ide čutke...

— Prišao sam joj bliže — kaže Skrigin — i vidim: na ledima joj jordan, privezani ga kanapom. Našao se mjesto za torbu sa hranom, pa čak i za lonac. Neobično je izgledala ta nepoznata seoska žena.

S rukom na usni, koraćala je strogo zabrinuta, kao da ne zapazi ništa oko sebe. Ona čak nije obratila pažnju ni na Skriginovu kameru, u nju i njenu dvoje djece.

— Blefiratel — dobaci Beni.

Vejn nervozno odmahnula rukom i pride telefonu. Okrenuo je broj laboratorije i izmjenjao nekoliko rečenica s glavnim tehnicarem, a zatim je prekinuo vezu i okrenuo se ka Toniju.

— Otisci su tvojih! Upravo su provjerili. Znači, nema više vrdanja.

— Ipak, nismo uzeći novac... Tačno je da smo namjeravali da napravimo neki postić, ali smo odustali.

— Znači, ušli ste u stan Majka Isona i pošto niste imali inspiraciju, rješili ste da se povucete — dobaci Inspektor.

— Tako nekako — reče Beni.

Saslušavanje je trajalo više od tri sata, ali dvojica kriminalaca su odbijali da priznaju zločin. Posljednja verzija je bila da su zatekli Majka Isona mrtvog i da su, vidjevši ga na podu, s metkom u čelu, brzo pobegli.

— Pa dobro, recimo da ne lažete — privata inspektor. — Sta mislite, ko je ubio Isona.

— Nemam pojma — reče Bill. — Možda je izvršio samoubistvo. Vidio sam revolver u njegovoj desnoj ruci.

— Zanima me — dobaci Vejn Ironično. — A zbog čega bi Ison izvršio samoubistvo.

— Otkud znam... samo vam kažem šta sam vidi.

— Inspektor odjednom odlučno lupi pescicom o sto.

— Mislim da je bilo dosta priči! Ubio ga je neko od vas dvojice, a zatim ste potražili revolver i inscenirali samoubistvo.

— To nije tačno — pobuni se Toni. — Nismo ga ni takli.

— Inspektor se ironično nasmijala i izvadi revolver iz floke i spusti ga ispred sebe, na sto.

— Evo, ovo smo našli u Isonovoj desnoj ruci. Žurili ste i nije vam palo na pamet da malo bolje osmotrite revolver... Inače biste vidieli da je to običan suzavac.

— Toni i Bill se blijedo pogledaju.

KRATKA PRIČA

R. POLEJ

TAČNO U PONOĆ

— Kakva kasa... kakav novac? — odgovori Majk, problijedivši. — Mora da ste pogriješili star.

Omanji čovjek mu pride, unese mu se u lice, a potom se malo odmaknu i skuplju desnu šaku u pesnicu, snažno ga udari po braći. Majk se zaletura, ali uspije u posljednjem trenutku da održi ravnotežu.

— Ne pravil se lud — ciknu dugajlija, pocrvenjevši — Ako misliš da ćemo odavde izići praznini ruku, varas su.

— Znamo da imaš auto-mehaničarsku radionicu: i nekoliko servisa za pranje automobila. Sustira bi trebalo da daš plate radnicima, to znači da si pun love — reče brkajlija i ponovo ga udari.

— Vas dvojica ste ludi, zar mislite da ću vam tek dozvoliti da me oplićate?

— A kako to misliš da nas spriječiš? Majk naglo odgurnu čovjeka do sebe i pojuri ka vratima. Dugajlija se nije dvoumio. Povukao je oroz i Majk se ispruži po podu.

— Kretnju — uzviknu brkajlija.

— Pa šta sam drugo mogao? — Zar je trebalo da ga pustim?

— Cutil Bilo bi bolje da smislimo nešto...

Sagnuo se i osmotrio ranu na Majkovom licu. — Nevjerojatno, pogodio si ga tačno u sljepoočnicu... Mogli bismo da insceniramo samoubistvo. Potraži revolver... sigurno ga ima. Hajde, uradi već nešto.

— A novac, Toni?

— Čovječe, ti nisi normalan! Potraži taj revolver i da bježimo. Nekoliko minuta kasnije pronašli su revolver u Majkovoj spačojici. Stavili su ga u Majkovu klonulu ruku i žumo napustili stan.

x x x

— Inspektor Kertis pripali cigaretu i poče da čita novine. No, samo što je okrenuo prvi list u slobodnu ulicu mlađi Vejn.

— Šefe, imamo dvojicul Doučnik Nens me je upozorio na njih. Spremali su se da oplićaju Majka Isona... Hvalili su se tim svojim pianom.

— Inspektor Kertis ustade, pride Vejn i sređačno ga potpaša po ramenu.

— Pa, uvedi ih... možda si ulovio prave zvjeze.

— Na vratima se pojavi dežurni policijac. Sklonio se u stranu i gurnuo dvojicu prema sredini kancelarije.

— Ovaj visoki se zove Beni Kejs — reče Vejn. — Ima karton kod nas. Osudivan je nekoliko puta, a posljednju kaznu je odležao prije nekoliko mjeseci. Drugi se zove Toni Lens... Bill su zajedno u zatvoru.

— Inspektor Kertis se nasliješio i zadovoljno protrijao ruke.

— Sjedite!

— Neću! — pobuni se Toni. — Ništa nismo uradili i zahtijevamo da nas odmah pustite.

— Imeš smisla za humor — dobaci Vejn. — Vas dvojica bar imate iskustva s policijom i zbog toga je bolje da ne gubimo vrijeme. — Izvadio je blokče iz džepa. — Na stolčiću, u ulaznom holu, pronađeni su otisci prstiju. Blizu dobar pa ču vam reći i čiji su.

— Evo, ovo smo našli u Isonovoj desnoj ruci. Žurili ste i nije vam palo na pamet da malo bolje osmotrite revolver... Inače biste vidieli da je to običan suzavac.

— Toni i Bill se blijedo pogledaju.

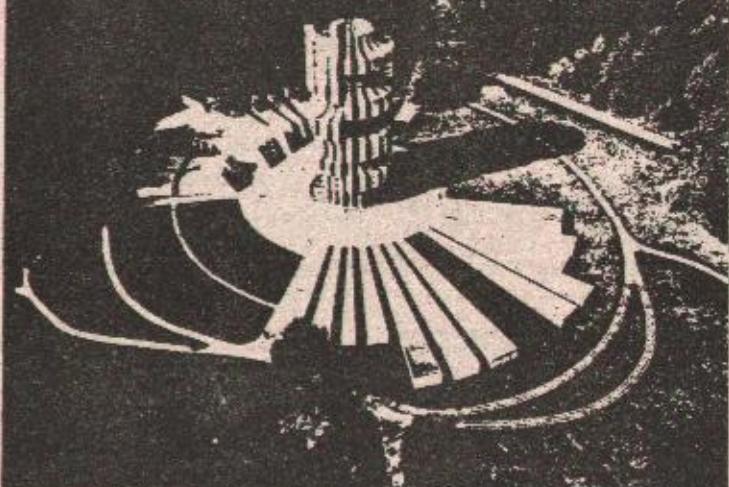
— Evo, ovo smo našli u Isonovoj desnoj ruci. Žurili ste i nije vam palo na pamet da malo bolje osmotrite revolver... Inače biste vidieli da je to običan suzavac.

— Toni i Bill se blijedo pogledaju.

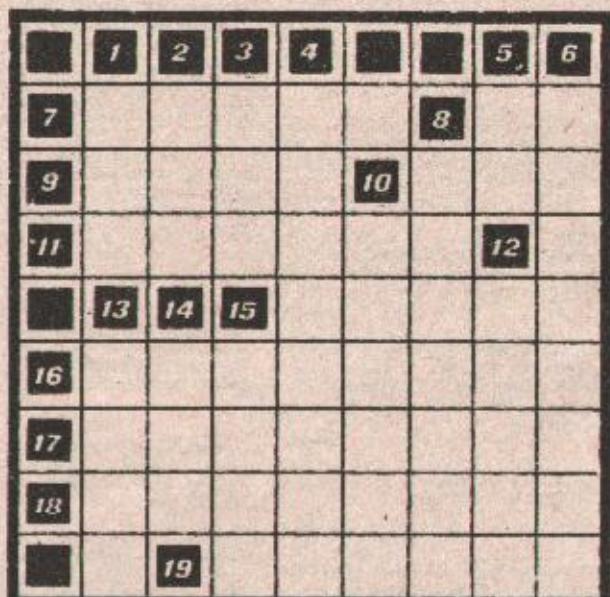
P R E M E T A L J K A
(Z=C)

Na KOZARI VAM je!

A. Buljan

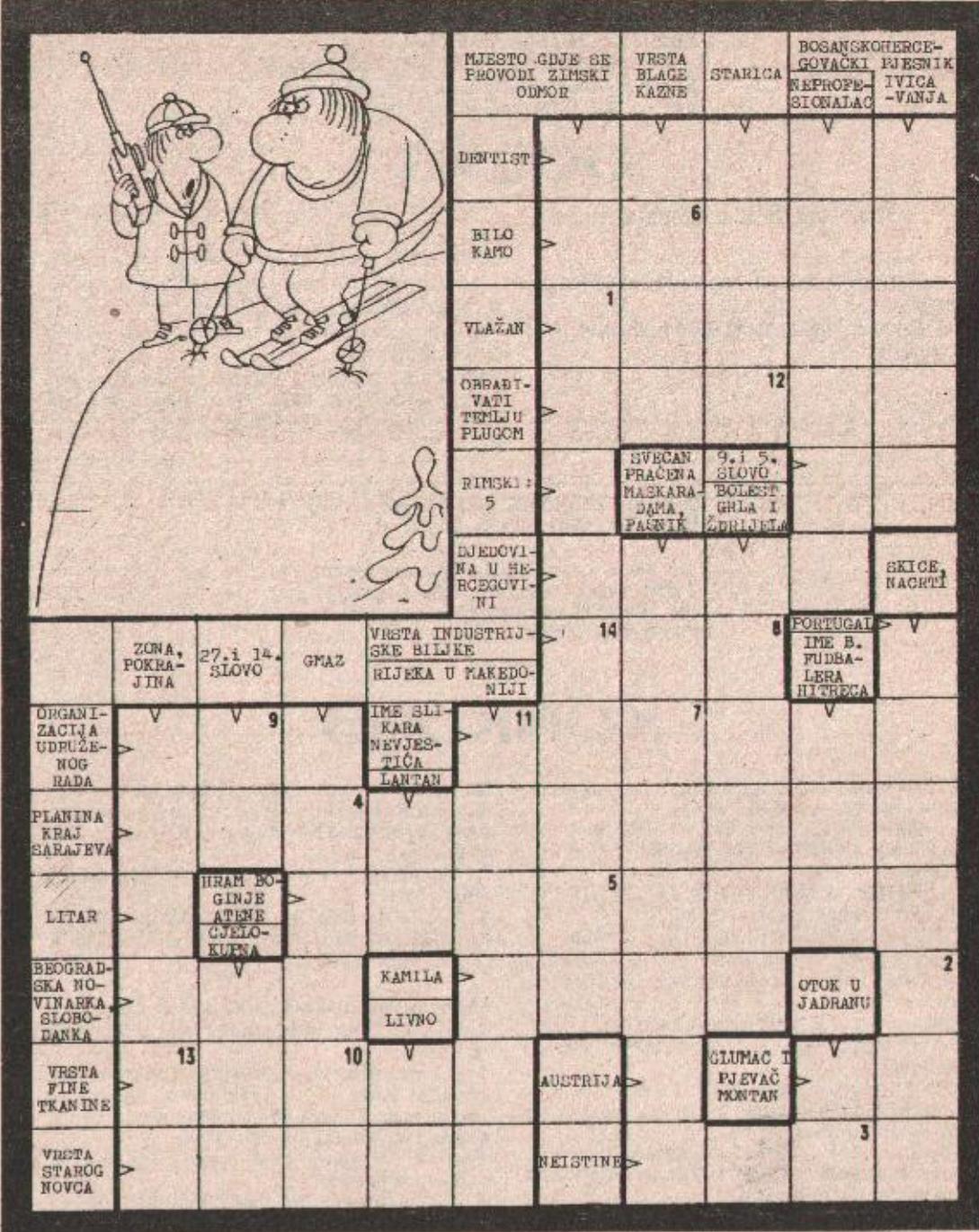

UKRŠTENICA

VODORAVNO: 7. Grad u Francuskoj /takode/ tamnocrvena boja/, 8. Centar rotacije, 9. Pokazna zamjenica, 10. Pobjeda u šahu, 11. Španski narodni ples /takode: kratki ženski kaputic/, 15. Tijerač volova, 16. Jedna sovjetska republika, 17. Osobina, karakteristika, 18. Osoba koja laska, 19. Naprave za razbijanje zidina u srednjem vijeku.

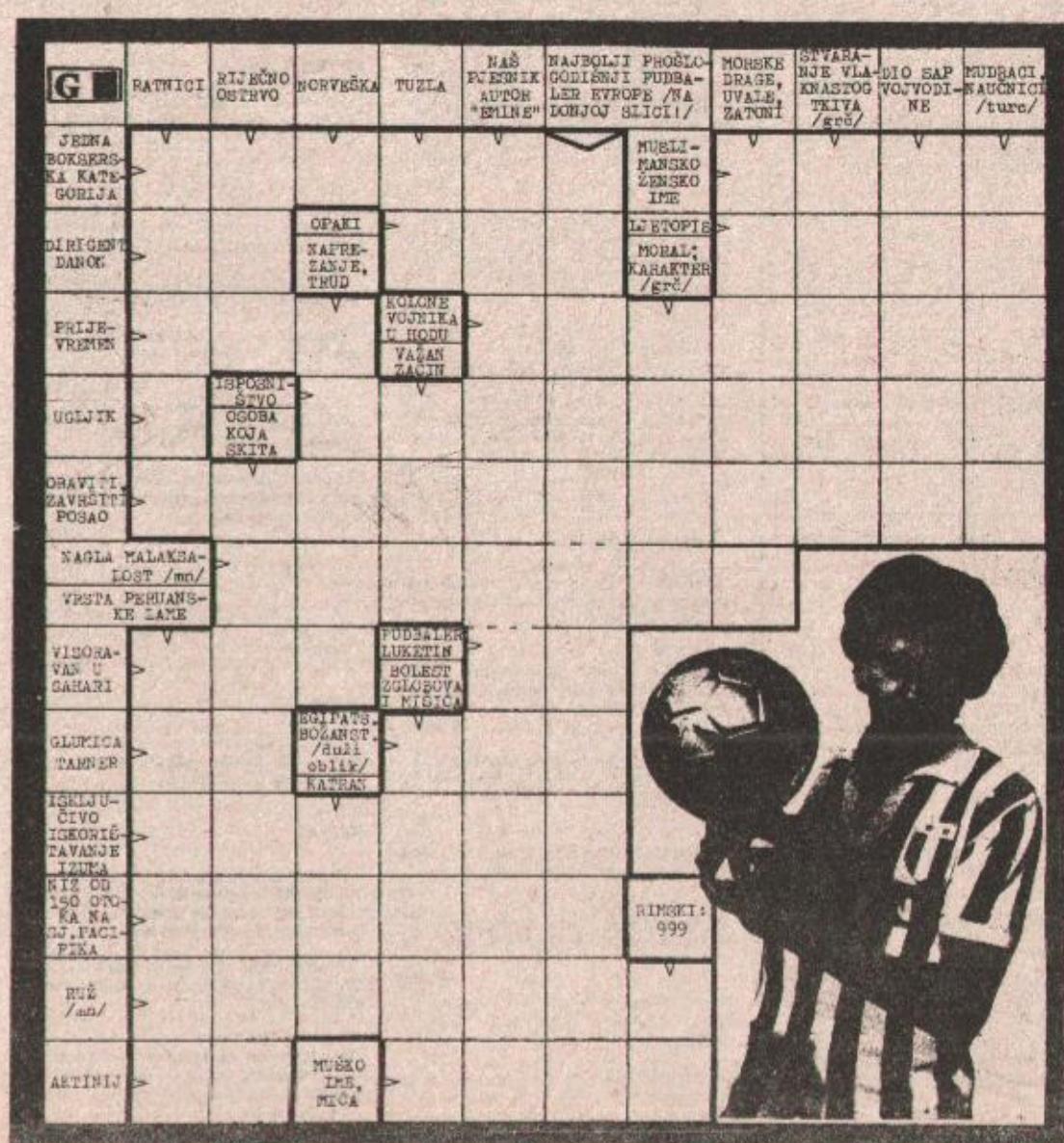
USPRAVNO: 1. Jedan zimski sport, 2. Pokazna zamjenica, 3. Staramjer za zemlju, 4. Cura, 5. Četvrti i prvi samoglasnik, 6. Skrbnici, tutori, 8. Obraćanje bogu s nekom molbom, 10. Francuski pjesnik iz doba renesanse, Pier de, 12. Domaća životinja, živinče /turc./, 13. Rijeka u SZ Španiji, 14. Cjelokupna, čitava, 15. Kruh prepečenac.

Gornja „skandinavka“ u svojim obrojčenim poljima sadržava tekst karikature koja se nalazi u križaljci. Do traženog teksta cete doći na taj način da u priložene dvije vodoravne kolone polja koji nose brojeve, prenesete ona slova koja su označena u križaljci.

Znači, broj 1 označava neko slovo i njega upišete u vodoravne kolone u ona polja koja imaju, itd. Na taj način dobijete tekst zgodbe koja je samim crtežom dana na ovu zimsku temu.

		1	2	3	4	5	6	7	4	8	9	5	10		
4	11	12	6	9	10	13	12	14	10	13	1	2	13	4	14

SOUR GIK „KOZARA“ BANJALUKA
Na osnovu odluke Komisije za radne odjope
Radne zajednice zajedničkih službi RO IGM Čeli-
nac, od 18.1.1985. godine raspisuje se

OGLAS

o popuni upražnjenih radnih mesta

1. robni knjigovoda - na neodređeno vrijeme 1 izvršilac
2. knjigovoda mehanograf - na određeno vrijeme 1 izvršilac

Uslovi:

Pod 1. - SSS ekonomskog smjera, sa

jednom godinom radnog iskustva u struci,

Pod 2. — SSS ekonomskog smjera, sa poznavanjem mehanografije i radnim iskustvom od jedne godine.

Oglas otvoren 8 dana od dana objavljanja.

Molbe sa dokazima o ispunjavanju uslova dostaviti na: RO IGM Čelinac, Radna zajednica zajedničkih službi.

**SOUR KPK „KRAJIŠNIK“ BANJALUKA
KPRO „PROLETER“ KOTOR—VAROŠ**

Na osnovu člana 71. Statuta Osnovne organizacije udruženog rada Proizvodnja kože „Boksel“ Kotor-Varoš. Radnički savjet Osnovne organizacije udruženog rada „Boksel“ raspisuje

KONKURS

za izbor lica sa posebnim ovlaštenjima i odgovornostima na mandatni period od 4 godine

1. RUKOVODILAC PRIPREME I RAZVOJA PROIZVODNJE—RUKOVODILAC POKUSNE STANICE, 1 izvršilac.

2. RUKOVODILAC LABORATORIJE ZA FIZikalne MIJSKE ISPITIVANJA, 1 izvršilac.

3. RUKOVODILAC STAVE I BOJENJA, 1 izvršilac.

Osim opštih uslova predviđenih zakonom, kandidati treba da ispunjavaju i posebne uslove:

Pod 1. završena viša škola kožarskog smjera i 2 godine radnog iskustva na tim ili sličnim poslovima,

Pod 2. završen tehnološki fakultet ili viša kožarska škola i 2 godine radnog iskustva na tim ili sličnim poslovima.

Pod 3. završena visoka kožarska škola ili srednja kožarska škola i 2 godine radnog iskustva na tim ili sličnim poslovima.

Da nemaju smetnji utvrđenih članom 511 ZUR-a.

UJEDNO

Kožarsko-preradivačka radna organizacija „Proleter“ Kotor-Varoš, OOUR „Galko“, OOUR „Boksel“ i Radna zajednica zajedničkih poslova na osnovu odluke Komisija za radne odnose, objavljuje

OGLAS

za vršenje poslova i radnih zadataka

1. REFERENTA ZA KADROVSKE POSLOVE 1 izvršilac na neodređeno vrijeme.

2. REFERENTA PLANA I ANALIZE 1 izvršilac na određeno vrijeme do povratka radnice sa porodičnog odsustva-pripravnik u Radnu zajednicu.

3. SAMOSTALNOG REFERENTA PRODAJE 1 izvršilac na neodređeno vrijeme u Radnu zajednicu.

4. POGONSKI KNJIGOVODA, 1 izvršilac na neodređeno vrijeme - pripravnik i 1 izvršilac na određeno vrijeme do povratka radnice sa porodičnog odsustva u Radnu zajednicu.

5. POMOĆNOG KUHARA, 1 izvršilac na neodređeno vrijeme i 1 izvršilac na određeno vrijeme do povratka radnice sa bolovanjem u Radnu zajednicu.

6. ODRAZAVANJE ČISTOCE, 1 izvršilac na određeno vrijeme do povratka radnice sa porodičnog odsustva.

tva. 1 izvršilac na određeno vrijeme do povratka radnice sa bolovanjem i 1 izvršilac na određeno vrijeme do povratka radnice sa bolovanjem po 4 sata dnevno u Radnu zajednicu.

7. PODMAZIVAČA 1 izvršilac na neodređeno vrijeme u OOUR „Boksel“

8. REFERENTA ORGANA UPRAVLJANJA I OPSTIH POSLOVA 1 izvršilac na neodređeno vrijeme u OOUR „Galko“ Kotor-Varoš

Osim opštih uslova predviđenih zakonom, kandidati treba da ispunjavaju i posebne uslove:

Pod 1. završena viša upravna, viša škola organizacije rada ili odgovarajuća viša škola društvenog smjera i 6 mjeseci radnog iskustva na tim ili sličnim poslovima.

Pod 2. završen ekonomski fakultet-bez radnog iskustva,

Pod 3. završen ekonomski fakultet ili tehnološki fakultet-kožarsko preradivačkog smjera i 1 godina radnog iskustva na istim ili sličnim poslovima,

Pod 4. završena ekonomička škola i 6 mjeseci radnog iskustva na istim ili sličnim poslovima

Pod 5. završena osnovna škola PKV radnik bez radnog iskustva,

Pod 6. završena osnovna škola PKV radnik, bez radnog iskustva,

Pod 7. završena škola učenika u privredno-mašinogradnji i 1 godina radnog iskustva na istim ili sličnim poslovima,

Pod 8. završena viša škola-pravnog smjera ili SSS-pravnog ili ekonomskog smjera i 2 godine radnog iskustva na istim ili sličnim poslovima.

Za radna mjesta pod rednim brojem 1,3,4,7 i 8, izvršice se provjera radne sposobnosti, prije izbora.

Uz prijavu na konkurs i oglas priložiti:

- diplomu o završenoj školi,
- uvjerenje o radnom iskustvu,
- rodni list i
- lijekarsko uvjerenje.

Prijave dostaviti na konkurs. Konkursnoj Komisiji OOUR „Boksel“ na oglas pod rednim brojem 1,2,3,4,5,6, Komisiji za radne odnose RZZP, pod 7. Komisiji za radne odnose OOUR „Boksel“ i pod 8. Komisiji za radne odnose OOUR „Galko“ Kotor-Varoš.

Konkurs ostaje otvoren 15 dana od dana objavljanja, a oglas ostaje otvoren 8 dana od dana objavljanja.

Nepotpune i neblagovremene prijave neće biti uzete u razmatranje.

CENTAR ZA SREDNJE USMJERENO OBRAZOVANJE I VASPITANJE — BANJALUKA

Savjet Ekonomiske škole „Ivica Mažar“ Banjaluka na osnovu Odluke broj 605/84 od 20.12.1984. godine i čl. 198. Statuta škole, raspisuje

KONKURS

ZA IZBOR I IMENOVANJE DIREKTORA OOUR-a EKONOMSKE ŠKOLE „IVICA MAŽAR“ BANJALUKA NA PERIOD OD 4 GODINE

Uslovi:

Pored opštih uslova iz Društvenog dogovora o ostvarivanju kadrovske politike kandidat treba da:

ispunjava uslove za izvođenje nastave na Ekonomskoj školi, da ima najmanje pet godina radnog staža na nastavničkim poslovima, da ima položen stručni i dopunski ispit, da se ističe nastavno-pedagoškim radom, društveno-političkim radom i organizacionim sposobnostima.

Uz prijavu na konkurs dostaviti original:

- diplomu o završenom fakultetu,
- izvod iz MKR,
- uvjerenje o radnom iskustvu,
- uvjerenje o položenom stručnom i dopunskom ispitu,
- prijavu na konkurs sa kräcim biografskim podacima.

Konkurs ostaje otvoren 30 dana od dana objavljanja.

ADRESA: Ekonomski škola „Ivica Mažar“ Banjaluka — Borisa Kidrića broj 24 za konkursnu Komisiju.

MALI OGLASI

Veselin Šestetić 13
Telefon: 34-4488

BRANOVNIČKI
00 7.00-00 15.00
SUBOTICA
00 8.00-00 12.00

PRODAJA AUTOMOBILI

PRODAJEM jeftino automobil viva vaux hal, godina proizvodnje 1974, kompletan za dijelove, telefon broj 079/85-371, Sanski Most.

061951

PRODAJEM automobil ťadu karavan prešao 7.000 kilometara kao nov, zbog bolesti i marlesove 5-10 metara visine, neupotrebljivane. Latif Omanović, Ulica Miše Stupara broj 54, telefon broj 35-982, Banjaluka.

061961

PRODAJEM automobil zastava gti 55, nov, neregistrovan, telefon broj 784-199, Banjaluka.

061941

PRODAJEM automobil zastava 101, godina proizvodnje 1980, prešao 40.000 kilometara, ugrađen plin, telefon broj 40-269, Banjaluka.

062000

KUĆE

PRODAJEM nedovršenu kuću na spratu u Bosanskoj Gradišci, informacije svaki dan poslije 15.00 sati na telefon broj 813-449, Bosanska Gradiška.

061972

PRODAJEM dio kuće u Lumbardi 36 kvadratnih metara sa 50 kvadratnih metara vrt, uslužni telefon broj 050/712-718 od 17.00 do 18.00 sastti, Lumbarda.

061964

PRODAJEM vikendicu u Splitu zapadno od gradnjom 57 kvadratnih metara u Kaštel Kambelovcu. Telefon broj 43-875 u vremenu od 19.00 do 20.00 sati, Banjaluka.

061966

PRODAJEM nedovršenu kuću, telefon broj 078/23-324, Banjaluka 1-2.

061983

PRODAJEM kuću, telefon broj 21-757 od 16.00 do 19.00 sati, Banjaluka.

061962

RAZNO

PRODAJEM kuhinju, stednjak i frižider, informacije na telefon broj 40-582, Banjaluka.

061954

PRODAJEM strojeve za balansiranje i montažu ločkova, telefon broj 52-814 ujutro do 9.00 sati i poslije 20.00 sati, Banjaluka.

061952

PRODAJEM nove zimske gume dimenzija 155-12, novu garnituru dihtungaza automobil Ford Escort 1100 kubika, nove skicicele broj 9, dječju korpu, hodniku i kolica, telefon broj 49-832, Banjaluka.

061977

PRODAJEM zidanu garažu u Ulici Fađila Maglajlića, telefon broj 24-894 od 17.00 sati, Banjaluka.

061979

PRODAJEM školjku automobila Jugo 45, godina proizvodnje 1983, telefon broj 24-550 od 6.00 do 13.00 sati školjku zastave 750, godina proizvodnje 1980, Banjaluka.

061959

PRODAJEM dva jogi dušeka u Ulici Fahrata Dedića broj 21, Banjaluka.

061957

PRODAJEM novu dugu žensku bundu ūšak broj 42, telefon broj 56-161 od 15.00 do 19.00 sati, Banjaluka.

061997

STANOVI (ponude)

IZDAJEM prazan jednosoban stan i namještenu jednokrevetnu sobu, telefon 45-245, Banjaluka.

061980

IZDAJEM prazan stan u Ulici Zarka Vraneševića broj 15, Budžak 1, telefon broj 54-440, Banjaluka.

061930

IZDAJEM prazan jednosoban komforstan u Ulici Pavlovića put broj 6, Banjaluka.

061935

IZDAJEM prazan dvosoban stan u Ulici Zore Kovačevića broj 46, Banjaluka.

061940

IZDAJEM prazan jednosoban stan u Ulici Muhamet Alibegovića broj 25, Banjaluka.

061999

SOBE

IZDAJEM namještenu garsonijeru sa centralnim grijanjem za žene u Ulici Drage Langa broj 8, Banjaluka.

061933

IZDAJEM ležaj djevojci u namještanoj dvokrevetnoj sobi s centralnim grijanjem, telefon broj 23-454, Banjaluka.

061931</

Dana 27. januara 1985. godine navršava se 6 mjeseci od kada nas je zauvijek napustio naš dragi suprug, otac, brat i dječak.

DOJČIN DIVLJAK

Toga dana u 11 sati na groblju Pavlovac posjetićemo njegov grob.

OŽALOŠĆENA PORODICA
061541

Dana 26. januara 1985. godine navršava se godina dana od smrti

NADŽIJE JUSUFOVIĆ, -rođene GVOŽĐAR

Njen svijetao lik ostaće nam u trajnom sjećanju.

OŽALOŠĆENA PORODICA
JUSUFOVIĆ
062001

Dana 26. januara 1985. godine navršava se sedam tužnih dana od smrti našeg dragog brata, strica i djevera

ŽARKA (MILE) PREDIĆA

Ovom prilikom zahvaljujemo svoj rodbini, komšijama i prijateljima koji nam pritekuše u pomoći i izraziše saučešće povodom smrti našeg nam dragog pokojnika.

OŽALOŠĆENA PORODICA
062006

U nedjelju 27. januara 1985. godine navršava se punih četrdeset dana od kada nas je u tuzi i bolu prerano u 36. godini života zauvijek napustila da za njom tuguješmo nama draga i nikad neprežaljena

JOVANKA RATKOVIĆ, -rođena PRPA

Toga dana u 11,00 sati posjetićemo njen grob i položiti cvijeće na groblju Brankovac. Ovom prilikom zahvaljujemo svim radnim organizacijama, školi komšijama, rođacima, prijateljima i svima onima koji su saučestvovali u našem bolu i prisustvovali posljednjem ispraćaju.

OŽALOŠĆENA PORODICA:
sin DUBRAVKO, kćerka SANJA, suprug NEDELJKO i
ostala rodbina
062008

Dana 26. januara 1985. godine navršavaju se četiri tužne godine otkako nas je ostavio naš dragi suprug i tata

PETAR MIŠANOVIC

Vrijeme lagano odmiče, nama ostaje tuga i bol i praznina, jer si uvijek u našim srcima i sjećanju.

OŽALOŠĆENI:
supruga NEVENKA, sinovi: ZORAN I GORAN
062007

S dubokim bolom javljamo rodbini i prijateljima da se dana 28. januara 1985. godine navršava tužna godina od kada smo ostali bez naše voljene i nikad neprežaljene majke i bake

DESANKE MATIĆ

Dana 27. januara 1985. godine u 11,00 sati na Novom groblju u Banjaluci posjetićemo njen vječni dom i dati dužnu poštu.

OŽALOŠĆENA PORODICA
061948

Dana 27. januara 1985. godine navršava se šest godina od prerane smrti naše drage i nikad prežaljene supruge, majke, sestre i bake

VIDE M. JAĆIMOVIĆ

Njezin dragi plameniti i mio lik ostaće nam u trajnoj uspomeni.

PORODICA
061990

Dana 27. januara 1985. godine navršava se tužna godina dana od smrti našeg dragog supruga, oca, očuha, svekra, djeda i pradjeda

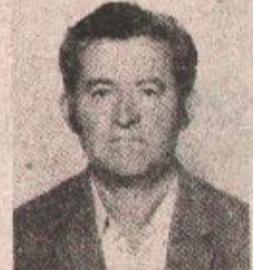
TODORA (CVIJE) TALIĆA

Toga dana u 11,00 sati posjetićemo njegovu vječnu kuću, okititi je cvijećem i zaliti suzama.

NJEGOVI NAJMILIJU:
supruga DANICA, sinovi: BOŽIDAR, NOVAK I
BRANKO, kćerke: BOSILJKA, RUŽICA, ILINKA
I JAGODA, pastorka SAVKA, snahe, zetovi,
unučad i prunučad

061953

Dana 26. januara 1985. godine navršava se godina dana od smrti našeg dragog i nikad prežaljenog

MILANA PUZIĆA

Toga dana posjetićemo njegov grob i položiti cvijeće.

OŽALOŠĆENA PORODICA PUZIĆ
i ostala rodbina
061993

Dana 28. januara 1985. godine navršava se deset tužnih godina kako nas ostavi naš voljeni sin i brat

**SLAVKO BRACO
DELIĆ**

Deset godina prode otkako se ugasio jedan mladi život, pun mladostog poleta, voje za životom i radom, pun veselja, smijeha i šale. S bolom u srcu i suzama u očima pomjerimo njegovo ime. Tuga u našim srcima je sve veća, a želja za njim je sve jača.

Toga dana u 15,30 sati posjetićemo njegovu vječnu kuću, okititi je cvijećem i zaliti suzama.

VJEĆNO OŽALOŠĆENI:
MAJKA MARICA, otac VLADO i
brat DARKO
061975

**PANTELIJE PANE
VUKAJLOVIĆA**

Iz Velikog Blaška

Dragi tata,

Vrijeme koje prolazi ne može niti će ikada moći ublažiti našu bol za tobom, za tvojom neizmjernom ljubavlju, dobrotom i plamenitošću kojom si nas obasipao i zato ćemo vječno žaliti za tobom.

Obavještavamo rodbinu i prijatelje da ćemo u nedjelju 27. janu-

ra 1985. godine izći na groblje u 10,00 sati i dati dužno poštovanje našem dragom tati.

ZAUVIJEK OŽALOŠĆENA
PORODICA
VUKAJLOVIĆ
061994

Tužno sjećanje povodom 40 dana od smrti
drage nam kćerke, majke i sestre

**DESANKE KNEŽEVIĆ,
rodene BURAZOR**

Dana 27. januara 1985. godine u 11 sati posjetimo njen grob, položiti cvijeće i zatli suzama.

OŽALOŠĆENA PORODICA
062021

Tužnim srodom javljamo svoj rodbini, prijateljima i poznanicima da nas je dana 23. januara ove godine iznenadno napustila naša voljena sestra i tetka

ZORA (DOBROJEVIĆ) ČIĆA

Sahranu je obavljena 25. januara 1985. godine u 15,00 sati u Boriku u Banjaluci.

OŽALOŠĆENI: brat Rade i sestra Vida sa porodicom, sestrići Slobodan i Svetozar sa porodicama, te porodice Petković, Rade i Pana i porodice Pavlović.

062020

Dana 28. januara 1985. godine navršavaju se četiri godine od smrti naše drage majke i bake

DRAGINJE BUZADŽIĆ

Njen plemeniti lik i ljubav majke vječno će živjeti u nama.

OŽALOŠĆENA PORODICA
062010

U četvrtak 31. januara 1985. godine navršava se šest mjeseci od tragične i prerane smrti našeg dragog sina i brata

BORISLAVA VASILIĆA

S tugom i ponosom čuvačemo uspomenu na njega. U nedjelju 27. januara 1985. godine posjetimo njegovu vječnu kuću i položiti cvijeće u znak ljubavi i poštovanja prema njemu.

ZAUVEK OŽALOŠĆENI:
otac DRAGOLJUB, brat RADOVAN, sestre: RAJKA,
STOJA I PERSA
062002

Dana 27. januara 1985. godine navršava se tužnih četrdeset dana od smrti nikad neprežaljene kćerke, supruge, majke, sestre i bake

**MIRE STANIĆ,
rodene
KELEČEVIĆ**

Obavještavamo rodbinu, prijatelje i poznanike da ćemo toga dana u 10,00 sati posjetiti njen grob, položiti cvijeće i odati dužno poštovanja groblju u Kosiljerovu.

OŽALOŠĆENA PORODICA
061995

Dana 27. januara 1985. godine navršavaju se dvije godine od prerane smrti naše druge supruge, majke i bake

**BOSILJKE BOSKE
KRAGULJ**

Toga dana u 11,00 sati posjetimo njen grob i položiti cvijeće, te uz nak poštovanja prilaže 5.000.- novih dinara fondu protiv opake bolesti.

OŽALOŠĆENI:
suprug LJUBOMIR, sinovi: LJUBIŠA I SLAVIŠA +
porodicama iz Rume i Banjaluke
062003

Dana 27. januara 1985. godine navršava se jedna godina od smrti naše drage majke, supruge, sestre, svekrve, tetke, bake i ujne

**ĐUĐE DOMINOVIĆ,
rodene MIJATOVIĆ**

Godina dana nije vrijeme da izlijeci i ublaži bol za voljenom majkom, suprugom, sestrom, svekrvom i bakom i da izbriše sjećanje na sve ono što je učinila za nas. Hvala joj za istrajnost i za sve ljudske osobline

koje su je krasile. Ponosni smo što smo je imali takvu, a beskrajno tužni što smo je izgubili. S tugom u nama

mimo neka počiva u svom vječnom domu. Obavještavamo rodbinu i prijatelje da ćemo dana 27. januara 1985. godine u 11,00 sati posjetiti njen grob i položiti cvijeće na groblju u Šušnjarima.

VJEĆNO OŽALOŠĆENA
PORODICA
DOMINOVIĆ
061996

Prošle su tri godine od tužnog odlaska našeg dragog muža, oca, djeda, punca, svekra i prijatelja

MUHAMEDA ĆEJVANA

(banjalučkog glumca Pozorišta
Bosanske krajine)

uspomena. Gorak je osjećaj istine da smo odavno bez njega u živim uspomenama sa svim što nam je poklonio.

PORODICA
061949

Dana 28. januara 1985. godine navršava se četrdeset tužnih dana od iznenadne smrti našeg dragog supruga, oca, brata, svekra i djeda

MUSTAFE MEMIĆA

Obavještavamo rodbinu, komilje, prijatelje i poznanike da ćemo u pondjeljak 28. januara 1985. godine u 15,00 sati posjetiti njegov grob i položiti cvijeće na Novom groblju u Banjaluci.

OŽALOŠĆENA PORODICA
061996

TUŽNO SJEĆANJE

na našu dragu suprugu, majku i baku

DRAGICU POPLAŠEN

25.1.1963-25.1.1985.

Navršile su se dvije godine od kada si nas zauvijek napustila. Ostala su samo bolna sjećanja i druge uspomene.

Vrijeme prolazi, ali bol u srcu i misao na tebe nikad neće prestati.

Hvala svima koji obilaze tvoj tih dom.

TUGUJUĆI: SUPRUG I DJECA S PORODICAMA
062022

Dana 26. januara 1985. godine navršavaju se dvije tužne godine od smrti našeg dragog i plemenitog supruga, oca, punca, svekra i djeda

**ATIFA (SULEJMANA)
ZULIĆA**

Ostale su praznina i bol u našoj kući, nikada neće izbrisati sjećanja na njegov plemeniti lik i dobrotu.

OŽALOŠĆENA PORODICA
062017

Tužnim srcemjavljamo svim prijateljima i pozanicima da je u CETVRTAK 24.1. 1985. g. iznenada preminuo u 54. godini član našeg kolektiva

**BAJAZID BAJA
(REDŽEPA) DELIĆ**

Sahrana će se obaviti 26. januara 1985. godine u 15,30 sati u Stupnici

KOLEKTIV: EDRO "ELEKTRO-KRAJINA" BANJALUKA

Tužnim srcemjavljamo svoj rodbini, prijateljima i pozanicima da je u CETVRTAK 24.1. 1985. g. iznenada preminuo u 54. godini naš dragi i neprežaljeni

**BAJAZID BAJA
(REDŽEPA) DELIĆ**

Dženaza će se obaviti 26. januara 1985. god. u 15,30 sati u Stupnici.

OŽALOŠĆENI:

Majka: Subha, supruga: Mina, kćerke: Fatima i Aida, sestra: Ajša, braća: Dževdo, Ekrem, Šekib-Pibe, unučad: Lejla i Amela, zetovi: Zijad,

Omer i Smail, braćice: Azemira, Suada, Jasna i Asima, bratci: Sabahudin-Buco i Samir, sestrići: Nermi i Rusmir, snahe: Kija, Zimka i Emira, svastike: Nisveta i Halima i ostala mnogobrojna rodbina i prijatelji.

RAZIJE

**ASIME
MUŽNOVIĆ**

OŽALOŠĆENI:
suprug i svekar MUSTAFIĆ, sin i su-

prug VEHBIJA kćerke: JASNA I
ZLATA

061947

**STEVO (NOVAKA)
ŠUTILOVIĆ**

Sahrana će se obaviti dana 26. januara 1985. godine (SUBOTA) u 14 sati na Pavlovačkom groblju u Banjaluci.

Smrću druga Steve naš kolektiv je

izgubio vrijednog radnika i dobrog druga.

KOLEKTIV I RADNI LJUDIO OOOUR-a
VELEPREHRANE BANJALUKA

ZAHVALNICA

Veliku zahvalnost izražavamo doktoru kirurgu Miljanu Vasiću i sestrama kardiovaskularnog odjeljenja: NADI, BOSI, ANKICI, MIRI I BOSI na velikoj pažnji i pomoći prije i poslije moje operacije.

VEHBIJA—ZLAJA MUŽNOVIĆ
061947

PROFESSIONALNA VATROGASNA JEDINICA — PRIJEDOR

Na osnovu člana 68., 69., 70. i 80. Samoupravnog sporazuma o udruživanju rada radnika u Professionalnoj vatrogasnoj jedinici Prijedor i odluke Zbora radnika Professionalne vatrogasne jedinice Prijedor raspisuje javni:

OGLAS

Za prijem izvršilaca radi obavljanja poslova i radnih zadataka:

I) NATIKAČICA — 2 izvršilaca

— radni odnos se zasniva na određeno vrijeme do povratka radnika sa trudničkog bolovanja,
— POSEBNI USLOVI:
— PK tekstilac,
— OPŠTI USLOVI propisani su članom 168. ZUR-a.

Rok za prijavljivanje je 8 dana od dana objavljenja oglasa u sredstvima javnog informisanja.

Uz prijavu je obavezno predložiti dokazne isprave kojima se obezbjeđuje ispunjavanje opštih i posebnih uslova (uvjerenje o traženom stepenu stručne spreme, Izvod iz MKR), te ostale dokaze potrebne za prijavljivanje na oglas.

Prijave i dokazne isprave slati na adresu: ROTI „Knežopoljska“, Bos. Dubica, Ul. Nikole Luketića 109, sa naznakom „Za oglas“ putem PTT Bos. Dubica.

Nepotpune i neblagovremene prijave neće se uzimati u razmatranje.

za prijem radnika u radni odnos na poslove i radne zadatake na neodređeno vrijeme

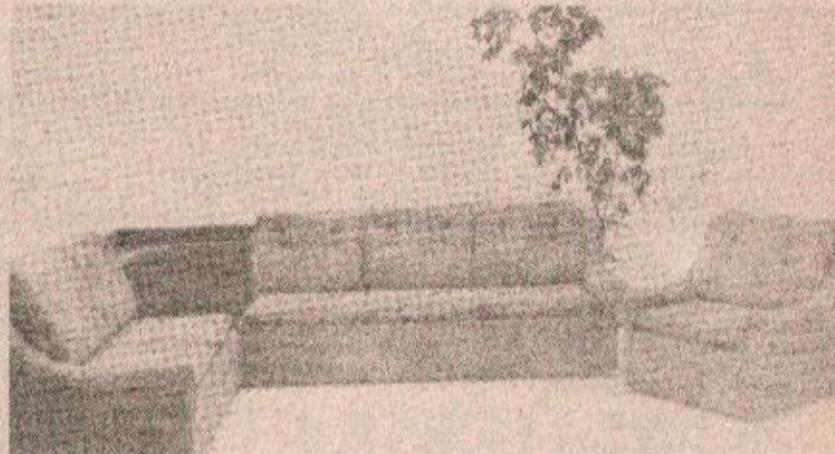
— Higijenski radnik-I Izvršilac

Opšti uslovi:

— Da ima završenu osmogodišnju školu
Oglas je otvoren i prijave se primaju u roku od 8 dana od dana objavljenja, na adresu Profesionalna vatrogasna jedinica Prijedor, V. Nazora 19.

**AKO OPREMATE
VELIKI ILI
MALI STAN S
NOVOM GARNITUROM**

**ZA SJEDENJE, KUPITE
BRESTOVU KSENIJU**

ŠTEDITE 10 %

GARNITURA ZA SJEDENJE KSENIJA art. 061 je snižena 10% od 21. 01. 85. god. u salonima BREST ul IVICE DAVIDA 14 u RK TRIGLAV i svim prodavnicama namještaja.

TAJNE PRIRODE

● Na jednom mjestu oko sto hiljada zmija ● Zašto stradaju kobre u Turkmenistanu ● Sovjetskom Savezu za proizvodnju seruma godišnje potrebno oko deset hiljada gmizavača

MOSKVA — Navisoravni Altaj u zapadnom Sibiru, nalazi se u svijetu jedinstveno zmijsko carstvo. Na jednoj lokaciji, koju je u vremenu pretvorio u jednu vrstu cirkuske kamenog amfiteatra, ne može se koraknuti a da se ne stane na zmiju. Sovjetski biolozi i izračunali su dase u ovom „kamenom cirkusu“ nalazi oko sto hiljada zmija.

TAJNA „KAMENOGL CIRKUSA“

Prva istraživanja su pokazala da je u ovom dijelu, inače ledenoj Sibiri, lociran mikroregion sa posebnom klimom. Oko tog „cirkusa“ leži snijeg oko 20 centimetara debeline, temperatura vazduha je minus tri, a ispod kamenih ploča duva topli vjetar i temperaturna je oko plus pet Celzijusa. Zahvaljujući tome tu se u svaku dobu gunde zeleni trava.

Sibirski zmijski prijestonica, ili, kako su ga istraživači nazvali „kameni cirkus“ je već duže vremena prirodna zagoneftka koju pokušavaju da riješi sovjetski biolozi. Za proizvodnju potrebnih seruma protiv zmijskih ujeda, Sovjetskom Savezu je godišnje potrebno da „pomuze“ oko deset hiljada gmizavača. Taj problem riješen je djelomično stvaranje vještackih zmijnjača kojih trenutno ima u Sovjetskom Savezu devet. To su, u stvari, zoološki vrtovi u kojima se laze samo zmije u ambientu, koji odgovara njihovom prirodnom životu i razmnožavanju.

POREMEĆENA RAVNOTEZA

Zmijolovci su specijalisti koji uz pomoć opreme tu operaciju eksrakcije zmijskog otrova obaveza minut. Međutim, čitav takav zmi-

Zmije love sijalice

njak za cijelu godinu ne daje više od jedne srednje časne čistog otrova. Da bi se dobio kilogram, treba takvu operaciju ponoviti desetak hiljada puta oko 800 običnih zmija i 100 kobri. A veoma je teško vještaci stvoriti optimalne uslove za prirodno razmnožavanje zmija, odnosno, rezervate gdje bi se na jednom mjestu moglo naći desetine hiljada zmija. Upravo zato pokušava se riješiti tajna sibirskog „kamenog cirkusa“ na Altaju, jer toliko zmija na jednom mjestu su rezultat nekih još neotkrivenih prirodnih klimatskih i drugih fenomena.

U „pustinji“ Karakum, sovjetskoj srednjaoazijskoj Republici Turkmenistan, kroz koju je izgrađen Karakumski kanal, našle su se u

opasnosti kobre. Duž kanala vodi moderan osvjetljen put i stalno niču nova naselja, pa kobre noću gmižu prema upaljenim električnim sijalicama. Mada lokalno stanovništvo, bez velike nevolje izbjegava da ubija nove otrovnice, ipak, one su sve češće izrvete urbanizacije. Zmije noću „jure“ sijalice, a danju se kriju u šikarama kanala i napadaju stoku i ribare, pa su stanovnici prisiljeni da ih sve češće ubijuju. Tu su naučnici bespomoćni, jer pojasi koji sada presjeci novi kanal može da ostane bez ovih opasnih otrovnica, što će s jedne strane poremetiti ravnotežu u pustinji, a s druge, otječe inače otežano iznašenje „sirovina“ za proizvodnju potrebnih seruma.

S. STANIĆ

MODA U JAPANU

Muški ruž?

TOKIO — Mladi japanski ljepotani danas provode oko 30 minuta svakog jutra pred ogledalom. To vrijeme oni ne posvećuju „tradicionalnim“ muškim aktivnostima, kao što su brijanje ili češljanje. Tih pola sata — prema preporukama novog lidera japanske muške kozmetike — mladi „svremeni muškarci“ premažu svoje lice pudjerom i krema, a u novu „uzbudljivu“ aktivnost završavaju sa premazivanjem usnica „muškim“ ružem.

Covjek koji je „izmislio“ ovu novu modu vlasnik je i predsjednik velike japanske kozmetičke firme „Kose“ Reidžiro Kobajaši. On je zaključio da njegova firma neće zaraditi dovoljno para ako „uljepšava“ samo polovinu stanovništva. Zato je pripremio niz kozmetičkih preparata za muškarce i uložio mnogo para u gromoglasnu propagandnu kampanju.

Kobajaši energično demantuje da je njegova kozmetika namijenjena homoseksualcima i „ženskastim“ muškarcima. Takvih u Japanu, doduše, ima mnogo, ali on želi privući sve „moderne mlade muškarce“ da „ne izđu na ulicu ako se prethodno nisu dotjerali“. Dotjerivanje će ih učiniti ljepljim i privlačnijim atraktivnim ženama i uspješnijim u kontaktima sa drugim muškarcima. Kobajaši tvrdi da će „namazani“ muškarac biti uspješniji predstavnik svoje firme.

Z. MANDIĆ

I PORED PISANJA O BOLESTI

B.B. ŽIVA I ZDRAVA

● Kao meta trač-novina uz sposobnog advokata Brižit Bardo dobro zaraduje dobijajući sporove

PARIZ — Advokat Brižit Bardo demantovao je vijest da je čuvena glumica operisana od raka dojke i zaprijeto da će lužiti informativna sredstva koja je bila objavila. Dugogodišnji Brižitov pravni zastupnik Žil Draifus izjavio je to u telefonskom intervjuu agenciji

Rojter.

Vijest o operaciji Brižit Bardo objavio je londonski „Dejli miror“ pozivajući se na izjavu jedne glumice prijateljice u Velikoj Britaniji.

Demantujući u potpunosti takvo tvrdjenje, Žil Draifus je rekao da

objavljujući vijesti o operaciji „napad na privatni život“ glumice da je to, po francuskom zakonu, kažnivo.

Da ne ostane tek na opovrgavanju prijetnji, advokat je „podsjetio“ da je sam u prošloj godini dobio 19 sporova protiv listova koji su u Brižit Bardo pisali netačno.

ZODIJK

VODOLIJA PET: 20. JANUARA — 29. JANUARA

Poraz

negi odvesti sasvim drugim putevima. Ako posjeduju dovoljnu količinu snage i energije a negativni su može se desiti da razore ne samo sebe nego i svoju okolinu. Njihova srdžba nema granica, a u bezvadžušnom prostoru u kojem se nalaze nema milosti. Sloboda koju prepostavljaju svemu tada je samo njihova sloboda i pretvara se u svoju suprotnost. Ako su pozitivni onda su to osobе koje su u stanju da izmijene svijet. Hitriji od ostalih Vodolija i djelotvorniji su. Uporni, da im u Zodiaku nema premca, u stanju su da stvari koje su naizgled nemoguće dovedu do mogućih puteva. Ipak, njihove ideje morajučesto da ostvaruju drugi, jer mnogostranost koja im je data često im ne ostavlja ni mesta nivremena daseu potpunosti ostvare.

U porodicu su skloni jasnoj i preciznoj podjeli uloga. Oni sve svoje poslove na vrijeme i na najbolji način obave. Izuzetno su kritični ako to ne uradi druga strana. Trpeljivi su ali na ovoj relaciji često dolazi do pucanja, jer kompromisima nisu skloni. Što je jednom dogovorenje mora se izvršavati — ovoga je i te kako svjesna Vodolija pet jer u suprotnom ako se bude poнаšala kao prelivoda ona je svjesna da gubi uporište. Zarad visih ljudskih ciljeva, tako mora biti — veli ova Vodolija. Ali isto tako skloni je reći menije dobro, idemo dalje. Kako sve te suprotnosti izmiriti, kako se spasiti od same sebe i svijeta, pitanje je koje astrologija postavlja Vodoliji pet? Jedina mogućnost je, čini se, put u genialnost, a to nije baš tako lako. No, Vodolije pet su snažne i mnogostrane obdarene ličnosti pa im preostaje da same nadu sopstveni put. Neki lo mogu — zar ne?

M. PRAREVAC

PRODAVCI BENZINA U IZRAELU

POBRKALI OBLASTI

TEL AVIV — Na benzinskoj pumpi u Izraelu ne treba računati na to da se baš sigurno može pronaći mehaničari koji će popraviti auto ili promijeniti gume. Umjesto mehaničara, opet, moguće je iznajmiti konja za jahanje, slušati popularnog pjevača ili gledati zavodljivu trbušnu plesačicu, kao i dasecku njeni u gurmanskom restoranu.

Otvaranje barova, diskoteka, restorana i jahalića postaje

prava moda među vlasnicima benzinskih stanica u Izraelu. Skoro sve pumpe u Izraelu vlastištuju privatnički i njihovo je pravo da rade na način koji smatraju da je najbolji — smatra Abraša Fredkin, jedan od šefova „Deleka“ najvećeg lanca benzinskih pumpi u Izraelu.

Sudeći prema posjeti mnogim vlasnicima dobro ide. Ali šta ako jednog dana, poslije sjajne zabave, zatraže benzин?

Priprema
A. Alibegović

GLEDAJ I CRTAJ!

Pokušajte da u 4 poteza olovkom povežete svih 9 tačaka:

Ako ne uspijete, sačekajte izlazak sljedećeg Nedjeljnog Glas, rješenje će u njemu biti objavljeno.

Rješenje zadatka iz prošlog broja: ako odbacimo kao mogućnost da su prva dva dječaka imala crne kape, jer je profesor izveo tri najbolja učenika, treći dak je reći isto što i prethodna dvojica. Mogućnosti su sljedeće: prva dvojica imala su bijelu i crnu kapu, odnosno, obojicu bijelu.

Najpoznatiji od svih kozmetičkih preparata su pomade i kreme. To su smješteni pjenasti ili masni oblik, sastavljeni od raznih masnica životinjskog, biljnog i mineralnog porijekla: pčelinjeg voska (cera alba), cetaceuma, kakaoputera, lanolina, stearina, parafina, vazolina, cerezina, glicerina i raznih ulja: bademovog, arasišdovog, svježeg lanenog, ricinusovog, ribljeg, maslinovog itd. Njihov zadat je da štite, hrane, omekšaju, uljepljuju i održe kožu elastičnom, to jest što duže glatkim bez bora. Pošto se većina masnoća brzo kvariti, kreme treba ih uvijek svježe praviti ili ih dobro konzervirati pomoću nippagina, nippazola, natrijum-benzoata, horoksita itd.

Kreme, uglavnom, mogu biti sive i masne. Sive kreme (varnishing) su mnogo tražen artikl u Engleskoj i Americi. Vecinom se prave na bazistearinu, tegina i želatinoznoj materiji. Ne sadrže masnoće ili, ako sadrži to je u savim malim količinama tako da kožu vidljivo ne omašćuju. Služe normalnoj i masnoj koži kao zaštitna i podloga za pudar. Hranljivo vrijednosti imaju malo ili nimalo.

Masne kreme su vrlo različite po svom zadatku. Jedne služe u svu i osjetljivu kožu unesu hranljive sastojke koje joj daju elastičnost,

PREPARATI ZA NJEGU

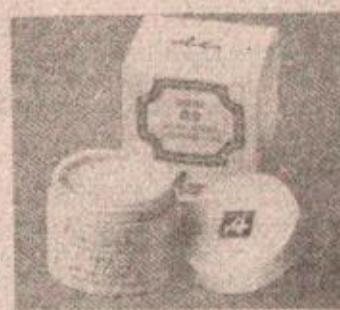
● Najpoznatiji od svih kozmetičkih preparata su pomade i kreme

pošto joj vještaci nadoknade masnici i potrebnu hranu.

Osim ovih hranljivih kreme postoje još i druge masne kreme kao što su kreme za čišćenje kože tzv. cleansing-kreme, koje konste na lica koja ne podnose vrućinu. Zatim masaž-kremi koji nemaju naročito reku vrijednosti za kožu jer su mahom sastavljeni od vezelinu, parafina i parafinskog ulja. Njihov je glavni zadatak da se ne uvlače u kožu, nego samo dobro klže priklom masaže. Postoje još i specijalne kreme koje se proizvode sa nekim posebnim zadatom. Tu spadaju kreme za zaštitu od sunčevih zraka, kreme protiv pjega, vitaminske, hormonske, radioaktivne i druge.

Kreme za zaštitu od sunčevih zraka sadrže supstance koje odbradaju ili upijaju u sebe sunčevu zraku, te ih tako ili isključuju ili oslablje u djelovanju na kožu. To su npr. kreme iz kolekcije Delijal, Koperton i druge. U kreme protiv sunčevih i drugih pjega stavljaju se sredstva koja ih izbljede ili oljušte. To su razna sredstva koja otpuštaju kiseonik ili hlor, kao perborat, perulfati, bizmutov oksihlorat i hidrogen. U obzir dolaze još voćne

kiseline kao što su limunova i vinjska. Kreme koje sadrže bijeli živin percipiet, a koje se vrlo često upotrebljavaju za skidanje fleka, treba apsolutno izbjegavati zbog štetnosti po zdravlje ne samo kože nego i unutarnjih organa.

Radioaktivne kreme su specijalnost Amerike i sadrže u sebi radijumske soli, radijev bromid, torijev stearad, koji djeluju na kožu kao neka vrsta masaže pojačavajući cirkulaciju krvi. Međutim, sa ovim kremama treba biti vrlo obazrir jer ako se stavi više od 0,2 odsto radijumske soli može doći do upale kože pa čak i do vrlo opasnih rana.

Mala, ali izdržljiva

Još u ranom djetinjstvu roditelji Suzane Bokonji iz Budimpešte zapazili su danijhovakčaostaje u rasu. Ljekari su poslije pregleda potvrdili njihova strahovanja: Suzana će ostati patuljak zbog neke pogreške u genima, što se stvarno i dogodilo.

Međutim, iako su ljekari pogodili da će mala Suzana ostati patuljak, njihova sva predviđanja se nisu ostvarila, pogotovo ono da će mala liliputanka živjeti najviše dvadeset godina.

Kada joj je bilo šesnaest godina, samosvesna Suzana je odlučila početi vlastiti život i pobegla je nekim cirkusom. Postala je plesačica na žiči i nakon vrlo uspješne karijere proputovavši cijeli svijet, nastanila se stalno u Doveru - američka savezna država Nju Džersi.

Iako su joj drukčije proricali koliko će živjeti, Suzana je prije nekoliko dana proslavila svoj 104. rođendan, nadživjevši za mnogo desetljeća normalne i zdrave vršnjakinje.

D.T.

R
A
D
I
O
—
P
R
O
G
R
A
M

BANJALUKA

SUBOTA, 26. JANUARA
 7.00 - Najava programa
 7.05 - MUZIKA - NOVOSTI - MUZIKA (VJESTI u 7.30, Oglas i obavještenja u 7.45)
 8.00 - Mi predlažemo - vi birate
 9.00 - GOST PROGRAMA
 10.00 - Hit programa
 10.10 - Rezervisano vijeme
 10.20 - SPORTSKI ŽURNAL
 11.20 - Odjava programa
 Od 12.00 do 01.00 - PRVI PROGRAM RADIO - SARAJEVA.
NEDJELJA, 27. januara
 7.00 - Najava programa
 7.05 - MUZIKA - NOVOSTI - MUZIKA (VJESTI u 7.30, Oglas i obavještenja 8.7.45)
 8.00 - AIPK BOSANSKA KRAJINA NA TALASIMA KRAJSKIH RADIO-STANICA
 8.30 - Poželjni ste - izvodimo
 10.00 - RADIJE-REPORTAŽA
 10.20 - Magazin sedam
 11.00 - TRAGOM FOLKLORA BOSANSKE KRAJINE.
 12.00 - Odjava programa
 Od 12.00 do 01.00 - PRVI PROGRAM RADIO-SARAJEVA.

BOSANSKA GRADISKA

SUBOTA, 26. januara
 8.00 - Početak emitovanja i najava subotnjeg programa Radio-Bosanske Gradiške
 8.05 - Muzika - informacije - muzika
 8.30 - Oglas i obavještenja
 9.00 - ODABRALI SMO ZA DISKOFILE
 9.30 - VJESTI
 9.40 - Narodna muzika
 10.00 - Iz melodiјe u melodiju
 11.00 - OMLADINSKI STUDIO - emisija za mlade i o mladima
 12.00 - Završetak i odjava programa Radio-Bosanske Gradiške.
 Od 14.00 "Susret na talasu", zajedničkog programa RS BiH.
NEDJELJA, 27. januara
 7.55 - Početak programa i najava programa Radio-Bosanska Gradiška
 8.00 - AIPK NA TALASIMA KRAJSKIH RADIO-STANICA (Prenos iz studija Radio-Banjaluke)
 8.30 - Želite - čestitite - pozdravljate, prvi dio
 9.00 - Oglas i obavještenja
 9.10 - Želite - čestitite - pozdravljate, drugi dio
 9.30 - VEZINI MOSTOVI - emisija za djecu
 10.00 - Humoristički Radio-talas
 10.10 - Želite - čestitite - pozdravljate do kraja programa (u 12.00 Vjesti)

SRBAC

SUBOTA, 26. januara
 8.00 - Informativno-zabavni program Radio-Srpska
 12.00 - Zajednički program RS BiH
 14.00 - Završetak emitovanja
NEDJELJA, 27. januara
 8.00 - Početak emitovanja
 8.05 - Muzika za dobar dan
 8.30 - Želite, čestitke i pozdravi
 9.00 - Radio u selu - AIPK na talasi ma

IZJAVITE ZA ŠTAMPU

BANJALUKA

DA SE BORAC VRATI

Hrvoje BEGLEROVIĆ - službenik: Banjaluci i Bosanskoj krajini je prijeko potreban prvoligaš. Za to postoje svi ulovi. Treba se više angažovati, više dati podrške ljudima koji vode klub. Borac treba da je banjalučki i krajiški. Godina sam radio kao sportski radnik i od svog srca želim da Borac uspije. Radujem se povratkom Abida Kovacevića, jer on još može puni dati, a takva ličnost i za funkciju tehničkog direktora upravo odgovara. Vjerujem da će se publika već na proljeće vratiti na Gradski stadion.

DIPLOMA UZ RAD

Josip Josipović - radnik: Radim u ŽTP, želje i ambicije za znanjem su jače od mene. Uz rad upisao sam i prvi stepen Pravnog fakulteta u Banjaluci. Učim do kasno u noć, redovno izlazim na ispite i sa uspjehom ih polažem. Želim ove godine diplomirati i stići na diplomsku pravnicu u džep. Mnogo sam se odricao zbog učenja, ali nije mi žao. Dok su moje kolege na razne načine provodile vrijeme, ja sam se skriptima u ruci bezbroj puta znao i zoru dočekati.

MALA PENZIJA

Aleksa Rekić - penzioner: Odnedavno sam otisao u invalidsku penziju. Radio sam kao vodoinstalater u "Energomontu", u OOVR-u "Hidromontaža". Najbolje godine života proveo sam na terenu. Zdravlje je načelo, zato sam otisao u prijevremeno mirovinu. Ali, penzija je "tanka", mora se nešto uraditi i privatno da bi se sastavio kraj sa krajem na ovoj skupoci. Neka zdravje posluži, biće svega.

OMLADINAC ĆE USPJETI

Milenko Dobradić - mesar: Već nekoliko sezona aktivno igram fudbal. Nastupao sam u dresu Vrbasa kada je ovaj klub igrao u Međupištiškoj ligi. Od prošle sezone sam promjenio klupku boja i pristupio Omladiniku iz Budžaka. To je divan kolektiv. Imamo sve uslove, dobru upravnu, dobili smo i novog trenera. Sad je na nama igračima da pružimo sve od sebe kako bi Budžak i njegovi žitelji koji žive za FK "Omladinac" konačno dobili predstavnika u višem rangu takmičenja. Smatram da je Omladinac tituli prvaka i najbliži.

Emir TABAKOVIĆ

INFORMATOR

BANJALUKA

REPETOAR KINA

KOZARA — **NEMA PROBLEMA** (domaća komedija) u 11, 13, 17, 18, 45, 20, 30.
VRBAS-CUDOVITI IZ MOČVARE (američki film) u 16, 18, i 20 sati.

PALAS-velika sala — **NEMA PROBLEMA** u 10, 12, 16, 18 i 20 sati. u 22 sata je **LEGENDA O ZELENOM VITEZU** (britanski istorijski film u dolby stereu). U maloj sali u 10 sati je film **PLIVAČ I VRATKO**, u 16, 30, 19, 30, i 20, 30 je **GROZNICA LJUBAVI** (domaći film).

NARODNO POZOŠTI

Nema predstave.

DJEĆIJE POZOŠTI

Nema predstave
DOM KULTURE Izložba slike Safeta Zeca (veliki salon). Izložba crteža Ljubomira Ivanovića (mali salon).

UMJETNIČKA GALERIJA Stalna postavka.

Izložba slike Radoslava Tadića. **SPOMEN-ZBIRKA DRAGINJE I VOJE TERIĆA**, stalna postavka nalazi se u Ulici Vladimira Nazora 17.

MUZEJ BOSANSKE KRAJINE Stalna postavka Muzeja sadrži dva nova interijera (bosanske sobe).

BIBLIOTEKA

Odjeljenje u Domu Radničke solidarnosti radi svaki dan, osim subote i nedjelje, od 7 do 19 sati. Odjeljenje u MEĐUDANU radi svaki dan, osim nedjelje od 7 do 19 sati. Odjeljenje u BUDŽAKU radi ponедјелјком i utorkom od 15 do 19 sati, srijedom, četvrtkom i petkom od 10 do 15 sati.

DEŽURNA APOTEKA

Noćno dežurstvo ima apoteku: „1. maj“ u Ulici V. Nazora 21, tel. 21-914.

VAŽNJI TELEFONI:

SUP 92 VATROGASCI 93 HITNA POMOĆ 94 BOLNICA 33-725 (STARO LOKAČIJA) i 38-111 (PAPRIKOVAC).

AUTOBUSKA STANICA 45-355 ŽELJEZNIČKA STANICA 31-222 TAKSI — STANICA 22-222 INSPEKCIJA 32-100 VODOVOD I KANALIZACIJA 21-247

ELEKTROBANJALUKA 42-555 SERVIS ZA HITNE POPRAVKE STANOVA 45-404 ATLAS 31-995 INEX-TURIST 21-261 PUTNIK 43-900 TURIST-BIRO 35-082 SLAVNI KOPER 31-113 MLADOST BiH 39-835

OPŠTINSKI SEKRETARIJAT ZA NARODNU ODRBRANU — CENTAR ZA OBAVJEŠTAVANJE 985 RED VOŽNJE POLASCI VOZJAVA

ZA SARAJEVO: 0,58 (brzi) 05,44 (poslovni), 13,13 16,15 18,09 (poslovni)

ZA ZAGREB: 01,12 03,15 04,12 09,56 (poslovni) 15,14 i 16,33

ZA BEOGRAD: 10,23 (putnički do DOBOJA iz DOBOJA brz u 14,40), 05,46 (poslovni do DOBOJA) iz DOBOJA u 08,44), 15,08 (putnički do DOBOJA, iz DOBOJA u 17,33), 22,21 (putnički do DOBOJA, iz DOBOJA u 30).

DOLASCI VOZJAVA

IZ SARAJEVA: 01,09 03,02 (brzi), 09,54 (poslovni), 15,06 (brzi), 16,27 (brzi), 20,06 (poslovni).

IZ ZAGREBA: 0,45 01,50 13,08 16,10 (brzi), 18,07 (poslovni), 21,40 (ubrzani).

IZ BEOGRADA: 05,30 08,17 13,01, 16,28 20,06 21,43.

VANREDNI VOZOVI

Svake nedjelje BANJALUKA — MARIBOR u 13,25 i DOBOJ — BANJALUKA-LJUBLJANA u 14,01.

POLASCI AUTOBUSA IZ BANJALUKE

ZA ZAGREB: 01,20 02,00 03,00 05,30 06,00 07,45, 08,30 09,30 11,00 12,00 12,40 13,15 14,30 15,10 15,20 17,00 18,15 19,24 20,00.

ZA BEOGRAD: 05,00 06,00 09,30 15,00 17,00 23,30.

ZA LJUBLJANU: 01,20 08,20 12,00, 13,15 15,10 19,25.

ZA SARAJEVO: 00,30 08,00 12,00, u prolazu 00,45 10,00 12,35 15,15.

ZA KRANJSKU GORU 13,15.

ZA TUZLU: 05,53 i 15,45.

ZA MOSTAR: 06,00 13,00 u prolazu u 11,26 22,00.

ZA ROVINJ: 07,45 i 19,25.

ZA RIJEKU: 06,00 07,45 22,00.

ZA DUBROVNIK: 22,00 24,00 (oba u prolazu).

ZA UMAC: 06,00.

ZA SPLIT: 06,40 21,15 prolazni u 8,30.

ZA ŠIBENIK: 07,30 i 22,30.

panorama

BOSANSKA GRADISKA

U domu kulture igra film BRANKO BILI američki.

U subotu u Orahovi u Domu kulture igra film UBICA NA MOTORIMA

Izdavanje knjiga u Narodnoj biblioteci ponedjeljom, srijedom od 10 do 17 sati, a utkom, četvrtkom i petkom od 10 do 14 sati. U odjeljenju biblioteka u Novoj Topoli knjige se izdaju u zgradu SUBNÖR a ponedjeljom, srijedom i petkom od 12 do 15 sati. Klub Doma kulture u Bosanskoj Gradišći za posjetioce otvoren je od 9 do 13 sati i od 18 do 22 sata. Apoteka Centar u Ulici maršala Tita broj 11, telefon 813-130, radi od 7 do 20 sati, za hitne slučajevе otvara se i u 22 sata. Apoteku kod bolnice u Ulici trinaest skojevki i Gornjim Podgradcima, Novoj Topoli, Dubravama, Dolini, Turjaku i Orahovi radi od 7 do 14 sati.

ČELINAC

U kino-sali danas igra film VELIKA ZMIJA u 19,30 a sutra nema kino-predstave.

Dežurna apoteka Doma zdravlja radi od 7 do 15 sati, osim subote, telefonom 840-038. Hitna pomoć Doma zdravlja radi od 15 do 07, Doma zdravlja radi od 7 do 15 sati svakim danom osim nedjelje i državnih praznika. Telefon 850-130. Narodna biblioteka „Ivo Andrić“ radi svaki dan od 7 do 15 sati, osim nedjelje i državnih praznika. Telefon 850-130.

KOTOR-VAROŠ

Nema kino-predstave.

Apoteka radi od 7 do 19 sati, a subotom od 7 do 14 sati. Hitna pomoć Doma zdravlja 880-001. Dežurna vatrogasnja služba 880-104 Biblioteka radi od 7 do 19 sati.

LAKTAŠI

Nema kino-predstave.

Narodna biblioteka „Veselin Masleša“ radi od 7 do 15 sati, a nedjeljom ne radi. Hitna pomoć Doma zdravlja, telefon 830-250. Apot

ДЕЖУРНА СТРАНА

СЈЕДНИЦА ПРЕДСЈЕДНИШТВА СР БИХ Јединствен концепт за нуклеарке

САРАЈЕВО, 25. јануара (Танјуг) — Предсједништво СР Босне и Херцеговине на данашњој сједници, којој је предсједавао Миланко Реновица, прихватило је информацију о актуелним питањима и задацима развоја

У ШВАЈЦАРСКОЈ

Убијен Југословен

ЖЕНЕВА, 24. јануара (Танјуг) — Југословен албанске народности Нума Шукри, који је августа 1982. године побјегао из затвора Торберг у граду Шод-Фону на граници према Швајцарској, убијен је синоћ у пушкарању с полицијом пред станом једне Албанке у том граду. Истражни судија Ђорђ Вис данас је на конференцији за штампу објаснио како је дошло до тог обрачуна. Цијелу афери с 24-годишњим Шукријом охарактерисао је као „комплексну“.

У сукобу с полицијом ранjen је још један Албанац из Југославије, 26-годишњи Идризи Алифекри.

СПЛИТ Казне за националистич- ки испад

СПЛИТ, 25. јануара (Танјуг) — Општински судац за прекраје у Сплиту донио је данас рјешење о казнама судионицима националистичког испада који се десио у ноћи између 24. и 25. децембра прошле године у Сплиту, на крижану Маслешине улице и Улице Рубера Бошковића.

Максималном казном затвора у трајању од 60 дана кажњени су Тони Марасовић (19) и Петар Јевавић (20) због прекраја који вриједи социјалистичка, патриотска и национална осећања грађана. За исти прекрај кажњени су максималном казном, у трајању од 15 дана затвора мажољетници Д. Ј. (16), М. З. (16), М. Б. (17) и И. К. (16).

Кажњом затвора од по 10 дана кажњени су Ивица Течиновић (18), Сандра Блесић (18), те мажољетници П. Р. (16), В. Д. (17), Б. О. (17) и С. А. (17).

Са по 10 дана затвора кажњени су Младен Михановић (21), Армандо Јурић (19), Гордан Мадунич (21) и мажољетни В. Д. (16).

Против мажољетника С. И. и В. Ј. судац за прекраје обуставио је прекрајни поступак, јер у вријеме извршења прекраја још нису навршили 16 година.

ЧЕЛИНАЦ Солидарност радника „Мермера“

ЧЕЛИНАЦ, 25. јануара — Међу првима у акцији солидарности за сестре Чуљак укључило се 89 радника овдашњег ОУР-а „Мермер“. Самонцијативно су прикупили око 15 хиљада динара.

Ово није једини случај солидарности челиначких производиоца грађевинског материјала. Они су прошле године упутили помоћ пострадалом становништву Копаоника — грађевински материјал у вриједности од 50 хиљада динара. С. М.

ВРИЈЕМЕ

ИЗВJEШTAJ REPUBLICKOG HIDROMETOROLOŠKOG ZAVODA BIH

ZA BOSANSKU KRAJINU: U užvratnim satima biće hladno sa slabim mrzavim. Tokom dana umjereno oblačno i nešto toplo. Naјviše temperaturne od 5 do 12 stepeni.

ZA BAЊALUKU: Ujutro hladno, u tokom dana umjereno oblačno i toplo.

ZA NAREDNA DVA-TRIDA: U ovom periodu очekuje se novo pogoršanje vremena, već krajev nedjelje dobiti će do neoblaganje, a početkom mjeseca srednje i padavine, prevo kiša, u zatim snijeg. Temperatura u padu.

ZODOSTAJ: Una — Bližnji 50 cm, bistra, temperaturna voda 5,2 stepena. Una — Bosanski Novi 344 cm, malo mутна, temperaturna voda 7,0 stepena. Sana — Sanski Most 243 cm, malo mутна, temperaturna voda 7,2 stepena. Vrbas — Baњalučka 118 cm, malo mутна, temperaturna voda 4,4 stepena. Vodostaj u opadanju.

ЕКСПЛОЗИЈА У ТРАФО-СТАНИЦИ „БАЊАЛУКА 2“

Уништена акумулаторска станица

БАЊАЛУКА, 25. јануара — У трафо-станици „Бањалука 2“, која снабдијева цијело подручје града струјом, дошло је преку че око 17 сати дојаче експлозије. Том приликом потпуно је уништена акумулаторска станица која служи за заштиту од раз-

них оптерећења на далеководима. Један радник је повређен, а причине је велика материјална штета.

Истрага је у току, док стручне екипе раде на утврђивању и отклањању узрока пожара.

ПОВОДОМ ЖЕЉЕЗНИЧКЕ НЕСРЕЋЕ НА ПРУЗИ БЕОГРАД — БАР

Саопштење ЖТО Београд

БЕОГРАД, 25. јануара (Танјуг) — Данас 25. јануара 1985. године у 03.12 сати на прузи Београд-Бар, на око 4,5 километра од станице Златибор, дошло је до исклизнућа воза 871, који је саобраћао на репарацији Београд-Бар, како се у саопштењу Железничко-транспортне организације Београд-Ужице-Прибој, одакле је организована даља отпрема возовима. Пружање помоћи настрајалим путницима почело је у 05.20 часова, одмах по пристизању љекарских екипа. Један број настрајалих путника довезен је возом у Титово Ужице, у 07.50 часова, а остали у 08.10 часова.

ОД 1. ФЕБРУАРА У БАЊАЛУЦИ

БАЊАЛУКА, 25. јануара — Делегати Скупштине Самоуправне интересне заједнице за просторно уређење и комуналне дјелатности донијели су одлуку о одређивању вриједности бода за површине изграђеног корисног простора, као и вриједности површине земљишта. Досадашња вриједност бода износила је 0,0062 динара, а повећана је на 0,0124, са изузетком за стамбену намјену, где је вриједност бода према новој одлуци 0,008 динара,

Према расположивим подацима 30 путника је повређено са осам усмртено.

На месту удеса, највећи се у саопштењу, настало је потпун прекид саобраћаја, а превоз путника одвија се аутобуским саобраћајем између станица Титово Ужице и Прибој, одакле је организована даља отпрема возовима. Пружање помоћи настрајалим путницима почело је у 05.20 часова, одмах по пристизању љекарских екипа. Један број настрајалих путника довезен је возом у Титово Ужице, у 07.50 часова, а остали у 08.10 часова.

Нове одлуке о земљишту

ра, а примјењивала би се од 1. фебруара.

Истовремено је повећана за 25 одсто накнада за квадратни метар површине неизграђеног земљишта, тако да она износи 1,34 динара. Усвојена је и одлука о мјерима и начину формирања цијена грађевинског земљишта. Висина накнаде зависи од броја, тј. категорије, стамбене или пословне зоне, којих има шест.

Д. Ц. Б.

ИЗ ПРЊАВОРСКЕ „МЕТАЛКЕ“

Помоћ

сестрама

Чуљак

ПРЊАВОР, 25. јануара — У акцији солидарности за помоћ сестрама Чуљак данас се укључила и Творница панаца и грађевинских арматура „Металка“. Извршни одбор Основне организације Савеза синдиката овог колектива данас је донио одлуку да се на хиро-рачун сестара Чуљак уплати 10 хиљада динара.

М. М.

ПБС ОСНОВНА БАНКА „БАЊАЛУКА“

КУРСНА ЛИСТА (формирана 25. јануара 1985. године)

Земље	Куповни	Куповни	Продајни
Валута	за ефективу за девизе	за девизе за девизе	за девизе
Аустрија	100 шиллинга	956,46	980,98
Белгија	100 франака	331,37	341,76
Данска	100 круна	1870,00	1922,88
Француска	100 франака	2185,38	2247,17
Холандија	100 флорина	5916,43	6083,73
Италија	100 лира	10,88	11,15
Норвешка	100 круна	2304,60	2369,78
СР Њемачка	100 марака	6705,50	6877,43
Швајцарска	100 франака	7969,87	8174,23
Шведска	100 круна	2332,60	2398,55
В. Британија	1 Фунта	236,10	242,77
Јапан	1 јен	81,74	85,59
Канада	1 долар	156,68	164,06
САД	1 долар	211,22	217,19
Аустралија	1 долар	169,46	177,44

Куповни и продајни курсеви за девизе примјењују се почев од 14 сати 25. јануара 1985. године, а куповни за ефективу примјењује са почев од 26. јануара 1985. године.

ТВ

СУБОТА, 26. ЈАНУАРА

ПРВИ ПРОГРАМ

- 8,05 — ЗИМСКИ ОБРАЗОВНИ ПРОГРАМ — РЕПРИЗА ПРОГРАМА
- 11,15 — Преглед програма
- 11,20 — Седам ТВ дана
- 11,50 — Гармиш-Партенкирхен: Светски куп у скijaњу: спуст /М/, пренос
- 12,45 — ЗЕФЕЛД: СП у нордијском скijaњу, снимак
- 13,25 — ЗЕФЕЛД: СП у нордијским дисциплинама: специјални скокови са 70-метарске скijaонице, пренос
- 16,00 — Пиј делија, точи Анђелија — народна музика
- 16,30 — ТВ Дневник 1
- 16,45 — ПЈ у кошарци: ЦРВЕНА ЗВЕЗДА — БОСНА, 1. Полуфинале
- 17,00 — ЕПП
- 17,50 — Кошарка: 2. полуфинале
- 18,25 — То је то — документарни програм
- 19,15 — Цртани филм
- 19,30 — ТВ Дневник 2
- 20,00 — Мајор и Малена — амерички играчки филм
- 21,40 — Вијести
- 21,45 — Седам светских дана
- 21,55 — Од наше дописника — Мексико — викенд-програм

ДРУГИ ПРОГРАМ

- 13,10 — ОПИСМЕЊИВАЧ — кубански играчки филм
- 15,00 — Фантомч Плуфт — снимак представе за децу
- 16,00 — ФИЛМОВНИЦА
- 16,30 — ПРОТИВ КИНГА — домаћи играчки филм
- 17,40 — Чедомир Илић — домаћа серија, реприза
- 18,30 — ПЈ у хокеју на леду: ЦРВЕНА ЗВЕЗДА — ЈЕСЕННИЦЕ, пренос
- 19,30 — ТВ Дневник
- 20,00 — Галерија оперних ликове
- 21,00 — Студио 2
- 21,05 — Документи наше времена
- 21,50 — СПОРТСКА СУБОТА
- 22,10 — ЕПП
- 22,15 — СЛАВНИ ЉЕКАРИ БОЛНИЦЕ ШАРИТЕ — серијски филм
- 23,15 — Поветски театар — СВИ МОЈИ ПЛЕСНИЦИ

НЕДЕЉА, 27. ЈАНУАРА

ПРВИ ПРОГРАМ

- 10,20 — Вијести
- 10,30 — Недељно пријеподне за децу
- 11,50 — ЕПП
- 12,20 — Зелена панорама — емисија за популарнедринике
- 13,00 — Зиње — имање
- 14,00 — Мали концерт забавне музике
- 14,15 — Рибари — серијски филм
- 15,15 — Састанак без дневног реда
- 17,00 — Присутне приче са Менхетн — амерички играчки филм
- 18,55 — Штрутмови — цртани филм
- 19,30 — ТВ Дневник 2
- 20,00 — Александар Мародић: ПРАВО ЛИЦЕ АНИТЕ НОВАК — драмска серија
- 20,45 — ЕПП
- 20,50 — Репортажа
- 21,20 — СПОРТСКИ ПРЕГЛЕД
- 21,50 — ТВ Дневник 3

ДРУГИ ПРОГРАМ

- 10,20 — Илузија — домаћи играчки филм
- 11,50 — ГАРМИШПАРТЕНКИРХЕН: Светски куп у скijaњу: супервелеспак /М/, пренос
- 13,15 — ЗЕФЕЛД: СП у нордијском скijaњу: крос — 50 km /М/, снимак
- 14,00 — ЧЕРВИНА: СП у бобу — четвртосреду, снимак 3. и 4. трке
- 14,45